Оссолінсъкі колекції.

CD – диск виконано в рамах угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 141.

ZBIÓR ALEKSANDRA CZOŁOWSKIEGO

DZIAŁ (OPYS) II

720. Materiały genealogiczne różnych rodzin. Lit. Sz, Sm. Koniec XIX w.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Szlychtyn

(Archiwum miejskie we Lwowie)

1770 20/2 Warszawa. Stanisław August nadaje braciom Łukaszowi, Sebastjanowi i Piotrowi Szlychtynom przywilej założenia drukarni we Lwowie. (podpis króla własną ręką; pieczęć wielka kanclerska).

Fasc. 444.

1782 12/1 Lwów. Sąd miejski lw. oświadcza, że bracia Sebastyan i Piotr Szlichtynowie zrzekli się prawa do drukarni we Lwowie; podp. Hilary Signio notar.

Fasc. 444.

detto. Prośba Kazimierza Szlichtyna do Najjaśniejszego Pana o potwierdzenie przywileju Stanisława Augusta na drukarnię we Lwowie i na rozprzedaż książek we Lwowie i po kraju.
(odpis pojedynczy)

Fasc. 444.

1725 14/2 Lwów. Rajce lw. oświadczają, że małżonkowie Józef i Dorota Mościccy zeznali, jako w swojem i małoletnich Szlychtynów imieniu sprzedali część swoją kamienicy Awensztokowskiej Antoniemu i Barbarze Aubernom za 850 złp. (podpisał notarjusz radziecki Ziętkiewicz).

Fasc. 1036.

1791. 13/12 Lwów. Magistrat poleca zastępcy syndyka m. Frankowi stanąć z konsyliarzem Franc. Signionem do komisji rozbierać mającej pretensje miasta do spadkobierców Szlichtynowskich; (podp. Lorenz; po niem).

Fasc. 747.

1792 4/2 Lwów. Ponowny nakaz magistratu do syndyka i ekonomów m. zastąpienia miasta przy komisji masy Schlichtynowskiej, od której miastu się należy 133 złr. 40 xr. (podp. burmistrz Lorenz; po niemiecku)

Fasc. 747.

1792. 3/4 Lwów. Trzeci nakaz magistratu do zastępcy syndyka i konsyliarza Franc. Signiona, stawania do komisji ze spadkobiercami Szlichtyna i odebrania czynszu zaległego po Kazim. Szlichtynie za najem dwóch sklepów m. (podp. burm. Lorenz; po niem). Fasc. 747.

1792 24/4 Lwów. Na zapytanie syndyka, do kogo ma się udać do komisji względem pretensyj miasta do spadkobierców Szlichtyna, odpowiada magistrat. do Fr. Signiona, piląc go do pośpiechu; (podp. Albertin; po niem). Fasc. 747.

1792 2/11 Lwów. Nakaz piąty do syndyka m. stawania w imię miasta do komisji i pertraktacyi ze spadkobiercami Szlichtynów, i ewinkowania zaległości podatkowej 133 złr. 40 kr.; (podp. Lorenz; po niem). Fasc. 747.

1792 Lwów. Na wszystkie powyższe adursiva syndyk m. odpowiada, że stanąć na komisji nie mógł, bo sąd terminu jeszcze nie wyznaczył; (koncept). Fasc. 747.

1792 Lwów. Konsygnacja aktów w sporze miasta ze spadkobiercami Szlichtynów o zaległości podatkowe. Fasc. 747.

Służar

НИКОЛАЙ СЛУЖАРЪ,

ученикъ VI. класы гимназіалной,

опатренъ св. Закраментами, преставился въ 15 Серпня 1869 г. жизни своей.

Похороны отбудутся въ Четверг о 3 часъ по полудни за домъ ч. 68 м. на предмѣстіе Ягеллонское, на которыи то упокоилъ ся дня 3 (15) Юлія 1869. по пропитію ея. Тѣла и сожаленіемъ усопшого запрашаютъ.

Lwów dnia 15. Serpnia 1869.

MIKOŁAJ SŁUŻAR,

uczeń VI. klassy gymnazyalnej,

opatrzony św. Sakramentami, przeniósł się d. 15 Czerwca 1869 w 19 r. życia swego do wieczności.

W razie pogrzebu matka, bracia i siostry zapraszają wszystkich krewnych, znajomych i kolegów zmarłego na odprawę pogrzebową, która w Czwartek po południu o 3 godzinie z pod l. 68 m. na cmentarz Łyczakowski odbędzie się.

Lwów dnia 15. Czerwca 1869.

НИКОЛАЙ СЛЮЗАРЪ,

УЧЕНИКЪ VI. КЛ. ГИМНАЗІАЛЬНОЙ,

упокоилъ ся дня 3 (15) Юнія 1869, по принятію св. Таинъ въ 19 г. жизни своей.

Похоронъ ôтбудеся въ Четверъ о 5 часѣ по полудни зъ пôдъ ч. 68 м. на кладбище Лычакôвске, на который то чинъ опечалена мати, братя и сестры сродникôвъ, знакомыхъ и соученикôвъ усопшого запрашаютъ.

Львôвъ дня 3 (15) Юнія 1869.

MIKOŁAJ SLUZAR,

uczeń VI. klassy gymnazyalnej,

opatrzony św. Sakramentami, przeniósł się d. 15 Czerwca 1869 w 19 r. życia swego do wieczności.

W żalu pogrążona matka, bracia i siostry zapraszają wszystkich krewnych, znajomych i kolegów zmarłego na obrzęd pogrzebowy, który w Czwartek po południu o 5 godzinie z pod l. 68 m. na cmentarz Łyczakowski odbędzie się.

Lwów dnia 15. Czerwca 1869.

Зъ печатнѣ Института Ставропигійского 1869.

Ida Schneider,

po długiej i ciężkiej słabości, opatrzona śś. Sakramentami, przeniosła się w 16. wiośnie życia swego dnia 17. b. m. o godzinie 9. wieczorem do wieczności.

W smutku pogrążona matka wraz z pozostałą rodziną, zapraszają znajomych i pobożnych chrześcian na obchód pogrzebowy, który się odbędzie w Niedzielę dnia 19. b. m. o godzinie 3. popołudniu z domu pod l. 679 (ulica pojezuicka) na cmentarz Grodecki.

Lwów dnia 18. Stycznia 1868.

Z drukarni M. F. Poremby we Lwowie 1868.

MALWINA STENGEL

nauczycielka miejskiej szkoły etatowej Ś. Antoniego,

po krótkich cierpieniach w 23 roku życia dnia 7. Listopada 1876. przed godziną 11. wieczór, zamieniła to życie doczesne na wieczne.

Z żalu nieutulona matka wraz z rodzeństwem zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na obrzęd pogrzebowy, który się odbędzie 9. listopada b. r. o godzinie 4. po południu z domu pod l. 17. ul. Piekarska do grobu familijnego na cmentarzu Łyczakowskim.

Lwów dnia 8. Listopada 1876.

Z drukarni krajowej M. F. Poremby we Lwowie.

5

Stengel

EMMA STENGEL,

córka ś. p. Henryka Stengla, księgarza i obywatela miasta Lwowa,

zmarła po długich cierpieniach d. 7. kwietnia 1875 o godz. 8 rano w 25. roku życia.

Stroskana matka wraz z rodzeństwem zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na pogrzeb, który się odbędzie d. 9. kwietnia b. r. o godzinie pół do 5tej po południu z domu pod l. 34. rynek na cmentarz Łyczakowski.

Lwów dnia 7. kwietnia 1875.

Z drukarni krajowej M. F. Poremby we Lwowie.

6

†

EUDOCYA STARZYK

ŻONA KSIĘGARZA

po długich cierpieniach zasnęła w Panu dnia 6. Czerwca b. r. opatrzona śś. Sakramentami.

W smutku pozostały mąż zaprasza przyjaciół i znajomych na obrzęd pogrzebowy, który się odbędzie dnia 8 Czerwca o godzinie 5 po południu z domu l. 17 ulica Skarbkowska na cmentarz Łyczakowski.

We Lwowie, dnia 7 Czerwca 1891.

„CONCORDIA“ F. Opuchlak i Syn.

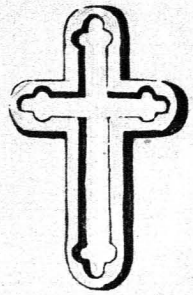

GUSTAW ADOLF SEVERIN,

syn naczelnika stacyi kolejowej w Tarnopolu,

przeżywszy lat 26, opatrzony ŚŚ. Sakramentami, po ciężkej słabości, przeniósł się dnia 4. listopada 1884 do wieczności.

W smutku pogrążeni rodzice jakoteż siostry i bracia zmarłego zapraszają przyjaciół i znajomych na obrzęd pogrzebowy, który się odbędzie we czwartek dnia 6. listopada b. r. o godzinie 11. przedpołudniem z dworca kolei Kar. Ludw.

W TARNOPOLU dnia 4. listopada 1884.

Drukiem J. Pawłowskiego w Tarnopolu

LEMBERG 4 12 NOW

F.P.A. 2 kr.

Wielmożny Pan

Paweł Starzyk

Księgarnia Milikowskiego

Lwów.

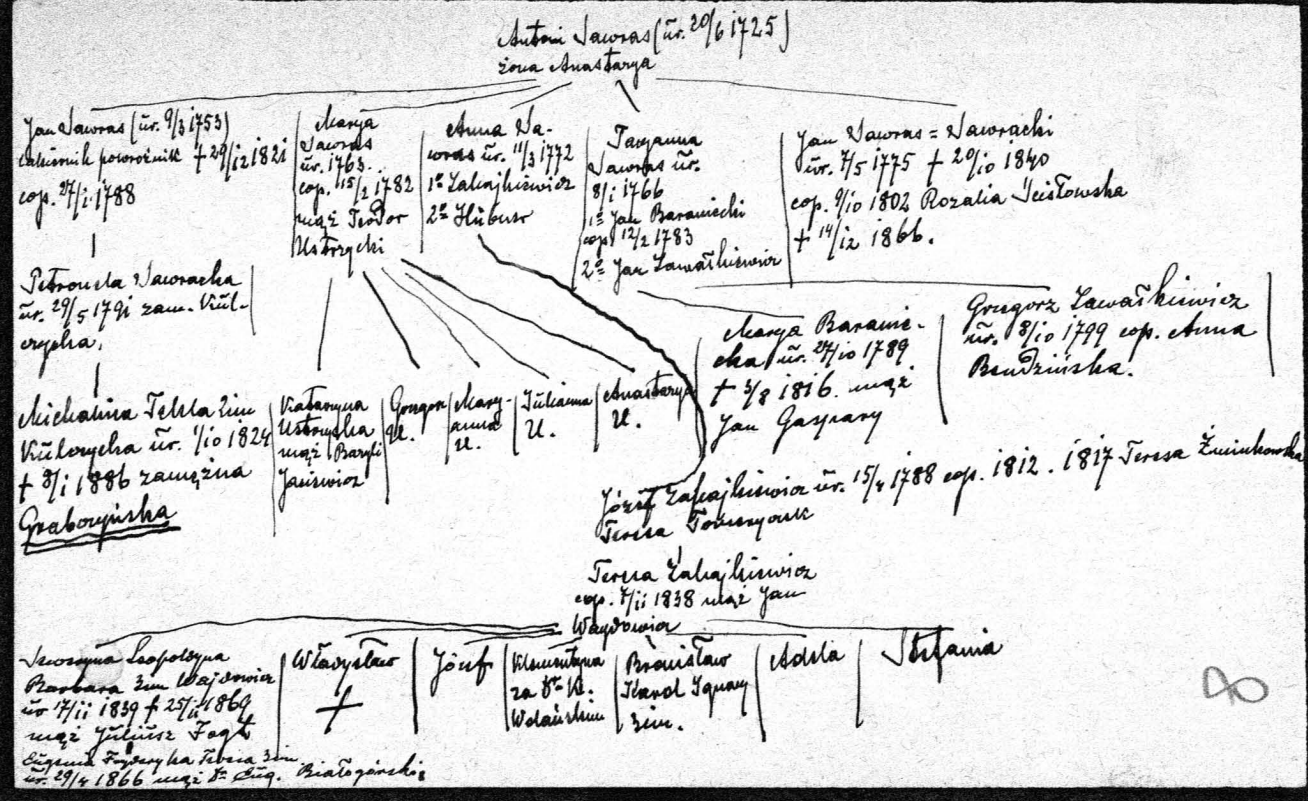

Antoni Sawras (ur. 20/6 1725)
żona Anastazya

Jan Sawras (ur. 9/3 1753) Lakiernik powroźnik † 29/12 1821 cop. 27/1 1788

Petronela Sawracka ur. 29/5 1791 zam. Kulczycka.

Michalina Tekla 2im Kulczycka ur. 1/10 1824 † 8/1 1886 zamężna Grabczyńska

Marya Sawras ur. 1763. cop. 15/2 1782 mąż Teodor Ustrzycki

Anna Sawras ur. 11/3 1772 1° Zakajkiewicz 2° Hübner

Tarjanna Sawras ur. 8/1 1766 1° Jan Baraniecki cop. 12/2 1783 2° Jan Zawałkiewicz

Jan Sawras = Sawracki ur. 7/5 1775 † 20/10 1840 cop. 9/10 1802 Rozalia Ścisłowska † 14/12 1866.

Katarzyna Ustrzycka mąż Bazyli Jasiewicz

Grzegorz U.

Maryanna U.

Julianna U.

Anastazya U.

Marya Baraniecka ur. 27/10 1789 † 3/8 1816. mąż Jan Gaspary

Grzegorz Zawałkiewicz ur. 8/10 1799 cop. Anna Bendzińska.

Józef Zakajkiewicz ur. 15/4 1788 cop. 1812. 1817 Teresa Żminkowska
Teresa Tomczyńska

Teresa Zakajkiewicz cop. 7/11 1838 mąż Jan Wajdowicz

Seweryna Leopoldyna Barbara 3im Wajdowicz ur. 17/11 1839 † 25/11 1869 mąż Juliusz Fogt

Eugenia Fryderyka Teresa 3im ur. 29/4 1866 mąż Dr Eug. Białogórski

Władysław †

Józef

Klementyna za Dr K. Wolańskim

Bronisław Karol Ignacy 3im.

Adela

Stefania

8

Starzyński

Ludwik Doliva Starzyński ur. 17. kwietnia 1841 † 8 czerwca 1885. —

(Napis na cmentarzu Łyczak. we Lwowie)

„Stanisław Doliva Starzyński, Anakreon polski, śpiewak pełnych wdzięku i wesołości piosnek, pod przybranem nazwiskiem Stacha z Zamiechowa. Piosnki te chwytane z ust do ust, rozchodziły się po całej Polsce i nie było domu, nie było zabawy ażeby ich nie śpiewały panienki przy fortepianie, lub młodzież w chwilach biesiadnej wesołości. Bo już to nie wszystkie piosnki Stacha z Zamiechowa były dla panienek komponowane. Stach z Zamiechowa był sobie biesiadą wesołym, wychowanym w atmosferze zaprawionej powiewem Woltaryanizmu; przenosił dowcip nad konwenanse towarzyskie, a lekka jego piosnka, poczciwa i serdeczna w gruncie, błyskająca zawsze dowcipem i wesołością, nie oglądała się zbyt pedantycznie na surowe przepisy moralności. Przełożył on tragedyę Grillparzera Die Ahnfrau, czyli właściwie naśladował spolszczywszy nazwiska osób i dał tytuł Matka rodu Dobratyńskich. Przekład ten z powodu właściwej Starzyńskiemu płynności wiersza wielkie miewał powodzenie na scenie, jeżeli był dobrze deklamowany. Starzyński nie może się właściwie liczyć do poetów galicyjskich. Wspomniałem tu jednak o nim z okazyi przyjaźni jego z Tymonem Zaborowskim z powodu, że piosnki jego, chociaż nigdzie nie drukowane, rozpowszechnione były bardzo w swoim czasie w Galicyi, że jego Matka rodu Dobratyńskich wielokrotnie przedstawiona na scenie lwowskiej, przyjmowana była przez długie czasy z uniesieniem przez publiczność tutejszą, głównie z powodu świetnej deklamacyi Smolchowskiego w roli Jaromira, że tutaj późniejdrukiem ogłoszona została, i że wreszcie tutaj zakończył żywot w późnej starości, ów niegdyś wesoły i wiecznie młodzieńczy śpiewak Zamiechowski, zamieszkawszy na starość w pobliżu Lwowa w stanowym z czereszniowych sadów Kleparowie. Szkoda że dotychczas nikt się nie zajął zebraniem i wydaniem poezyi Starzyńskiego. Tarę jego piosnek wydało w Warszawie w r. 1831. We Lwowie zamierzył był wydać już po śmierci autora wszystkie jego poezyi Antoni Kozieradzki, lecz wydany przez niego Tom I zawiera tylko Matkę rodu Dobratyńskich. Śmierć wydawcy przerwała dalsze wydawnictwo. Przed dwoma laty umieścił kilka piosnek Starzyńskiego wychodzący we Lwowie Ruch Literacki."

(Dosł. odpis. – Literatura w Galicyi (1772 - 1848). Ustęp z pamiętników Władysława Zawadzkiego. Lwów 1878 str. 32 i 33). – II/2 91

Tadeusz Adolf 2im. Starzyński (h. Doliwa) – (syn Bojomira Starzyńskiego właśc. dóbr (wnuk Stanisława Starzyńskiego i Konstancyi z Bartoszewskich) i Zofii z Kulczyckich (córki Andrzeja Kulczyckiego właśc. dóbr i Felicyi z Mochnackich)) ur. 16. czerwca 1856 (chrz. 29. czerwca 1856 w Żółkwi pro pago Derewnia r. l. T. I p. –). – (z oryg. metr.)

Maryan Franciszek Bojomir 3im. Starzyński (syn Stanisława (hr.) Starzyńskiego, capitanei Exercituum Regni Poloniae et haeredis bonorum Szeradza, i Konstancyi (córki Franciszka Bończy Bartoszewskiego haeredis bonorum Łęki)), ur. 26. stycznia 1824 w Szeradzy (chrz. 16 maja 1824 w Odporyszowie pro pago Szeradza r. l. T. II p. 236) (z oryg. metr.).

Maryan Franciszek Bojomir hr. Starzyński (syn Stanisława hr. Starzyńskiego właśc. dóbr Sieradza et trinum militum olim polonici i Konstancyi z Bartoszewskich), zaślubił w Pomorzanach r. l. (pro pago Snowicz T. 1. p. 11) dnia 30. listopada 1850 Maryannę Zofię de Kulczyckie – rodem ze Lwowa – (córkę Andrzeja de Klimowicz Kulczyckiego i Felicyanny Mochnackiej – właścicieli dóbr Snowicz i Czyżowa). – (z oryg. metr.)

Stanisław Starzyński (syn Józefa Starzyńskiego, vexilliferi Litvaniensis iam defuncti i Katarzyny z Kaczkowskich 2° voto comitissae Lewicka) zaślubił w Odporyszowie r. l. (pro pago Sieradza T. I p. 101) dnia 23. listop. 1818 Konstancyę Bartoszewską (córkę Franciszka Bartoszewskiego, haeredis bonorum Sieradza et Łęgi, i Anny z hr. Lubienieckich). (z oryg. metr.).

Józef Doliwa Starzyński, pocillator czervonogrodensis, – Erazm Ludwik 2im. i Jan Starzyńscy (synowie Antoniego Doliwy Starzyńskiego, vexilliferi czervonogrodensis, i Martianny z Humieckich). 1780. – (z oryginału)
(Rel. ant. T. 5. p. 376 w c. k. Tab. kraj. gal.)

Józef, Erazm Ludwik i Jan Starzyńscy (synowie Antoniego Starzyńskiego i Marcyanny z Humieckich, – wnukowie Franciszka Starzyńskiego i Teresy Benużanki, – prawnukowie Wojciecha i Konstancyi z Bilińskich małż. Starzyńskich .... (z certyfikatu szlach.)
Liber majest. 11 p. 505 w Wydz. kraj. we Lwowie.

Wojciech Starzyński i żona jego Konstancya z Bilińskich. 1679. – (Ind. Inscr. Castr. leop. 162 p. 1083–1086 z archiwum aktów gr. i ziem. OO. Bernardynów we Lwowie). – (z oryg.)

28/7 93.

Starzyński.

Starzyński Józef

Wojciech zaśl. Wiktoryę Wiktor, córkę Stanisława

Walenty Eustachy 2im. kontrolor dóbr kameralnych, – 1819 12/2 Wrzawa. – Zaśl. Fryderykę Solbrig.

Eustachy 1845 6/8 Olchowce

Starzyński Antoni, pułkownik wojsk polskich, zaśl. Justynę Gagatnicką.

Władysław Czesław Saturnin 3im. 1831 16/9 Mogiła ad Kraków, zaśl. Zofię Katarzynę 2im Matczyńską (1833 3/5 5/5 Lipsko), córkę Józefa Melchiora 2im. Matczyńskiego (1808 9/1 20/1 Płazów) i Felixy hr. Paris, – wnuczkę Jana Matczyńskiego i Katarzyny hr. Baworowskiej

Alexy Antoni Władysław 3im. 1859 17/7 26/7 Czysta Dębina ad Gorzków.

Zofia Eleonora 2im. 1863 5/12 Czysta dębina (chrz. 1864 30/3 Gorzków).

(Wydział kraj. – Z komemoracyi do podania o nadanie stypendyum). 24/4 91

Starzyński.

Walentyn zaśl. Katarzynę z domu Starzyńską, córkę Daniela.

Walentyn zaśl. Maryę Sobolewską, córkę Stanisława, ekonoma, i Anny Matkowskiéj

Władysław, ur. 8. kwietnia 1837 (chrzczony in Wola Małnowska z wody r. gr. i cerem. 1. marca 1840 Tom. 2 p. 122). zaśl. Karolinę Postel, córkę Józefa i Maryanny z Kirchnerów

Józef Władysław Maryan 3im. chrz. 5. lutego 1867 w Bortkowie (ad Gliniany r. l. Tom. 8 p. 36 nr. 5).

(z oryginalnych metryk) 26/5 91

Albert Starzyński i żona jego Konstancya z Bilińskich (córka Dobrogosta Bilińskiego i Anastazyi z Ledochowskich). 1668. (: Prot. Insc. Castr. Leopol. Tom. 240 p. 1464 z aktów gr. i niem. archiw. OO. Bernardynów we Lwowie). (z oryg.)

Małgorzata Potocka żona Macieja Starzyńskiego, camerarii graniciał. calisien., i dzieci tychże rodziców: Wojciech, Mikołaj, Maciej, Jan, Franciszek i Katarzyna - Starzyńscy. 1671. (z oryg.) (Acta Terr. Siradien 1671-1680 Nr 80/172 str. 5 z aktów archiwum Kaliskiego). 28/7 93

Stadnicki.

Petrus (Comes) Stadnicki haeres bonorum Cięzkowice — Apolonia Chronowska

Salomea Comitissa Stadnicka

Joannes (in Ostrów) Ufniarski Capitaneus Żydaczoviensis

Intercyza przedślubna de dato Bogoniowice 14/ii 1796. (oryginał)

Peter Ritter von Stadniki Stadnicki wurde am 12/12 1788 in den Grafenstand der Königreiche Galizien und Lodomerien erhoben.

Felix und Anton leibliche Brüder von Stadniki Stadnicki wurden am 14/1 1783 in den Grafenstand der Königreiche Galizien und Lodomerien erhoben.

Franz Stadnicki von Stadniki und Rożnów wurde am 2/5 1783 in den Grafenstand der Königreiche Galizien und Lodomerien erhoben.

Joseph Ritter von Stadnicki von Rożnów wurde am 15/5 1783 in den Grafenstand der Königreiche Galizien und Lodomerien erhoben.

Odsełam Panu Hrabiemu allegat umowy
naszey należycie stęplowany. Należało by
~~[illegible]~~ dać go przyszyć do umowy, co i ia zro-
biłem. Należy mi się od P. Hrabiego, za
przepisanie ninieyszego spisu 2 Z. R. m. k.
za stęplowanie onegoż ——— 12 X m. k.
razem 2 – 12 X m. k. które mi Pan Hrabia
odda w Kasynie.

Z głębokiem poważaniem
wierny sługa

Lwów dn. 27/3 1853.

Kazim: Stadnicki

Odebrałem całkowitą należytość za dzieła Szekspira tłumaczenia Letourneur i z podziękowaniem oddam pożyczony mi drugi tom, tłumaczenia Szlegla tegoż autora.

Stadnicki

20 fl. v.a.

od Stadnickiego 1862

Lucretius – 3 fl.
Paterculus 1 =

Portret Prym: Poniatowskiego
30 fl.

od Presena zegar –
130 fl.

Druki od Stadnickiego – 10
3 portrety = = 45.

N. 1. 10. 9.

hr. Stadnicki

~~Małachowski~~

13

Piotr Bieliński, pisarz bywszy wielki koronny, właściciel dóbr Hołhocze z przyległ. Wierzbowa, Wolicą, Toustobaba, Korzową, Zawadówka, Dobrowody, Dobrowódka i Zastawców (w obw. brzeżańskim); — Olesza, Sawaszki w obw. stanisławowskim — zamieniał dobra powyższe z Antonim hr. Stadnickim, Anną z Stadnickich Małachowską, Teklą hr. Stadnicką, Ignacym hr. Stadnickim i Heleną hr. Stadnicką, za dobra Grodziec, Królików, Biała, Łagiewnik, Lądek, Lipie, Ciświca, Stara Chuta (własność wspomnianych Stadnickich). —

Franciszek hr. Stadnicki.

Dzieci jego:

1). Antoni
2). Anna zam. Małachowska
3). Tekla
4). Ignacy
5). Helena zam: hr. Męcińska [Instr. 68 p. 130]. —
[Obl. nov. 111 p. 402-408].

Dobra te sprzedał Ignacy hr. Stadnicki 31. marca 1813 Piotrowi hr. Wodzickiemu. [Instr. 97 p. 230]. —

Stanisław hr. Męciński sprzedał 14. czerwca 1807 Franciszkowi hr. Stadnickiemu dobra Filipowce. [Instr. 47 p. 104]. —

Franciszek hr. Stadnicki zaśl. Teresę z Wężyków. [Instr. 68 p. 130]. —

Antoni de Stadniki Stadnicki, burgrabia zamku krakowskiego, — (syn Józefa de eadem Stadniki Stadnickiego i Maryanny de Morskie), — właściciel wsi Rąbkowa w sandeckiem, — sprzedał ją Stanisławowi Pniewskiemu, thesaurario rzeczycensi. D. w Czchowie 22 czerwca 1778. — [Contr. ant. 10 p. 282-284].

Antoni z Stadnik Stadnicki burgrabia zamku krakowskiego (syn Józefa ze Stadnik Stadnickiego i Maryanny z Morskich) sprzedał wieś Rąbkowa w sandeckiem Stanisławowi Pniewskiemu, skarbnikowi rzeczyckiemu. D. Wielka wieś 22 czerwca 1778.

2/6 91

Contr. ant. 13 p. 86-90

Franciszek in Rożnów castren. ostrzeszovien. (ex olim Francisca de Potockie), — Piotr czerniechov. starosta, Józef i Jan starościcy visgrodenses (ex Francisca de Otfinowskie consortibus procedentes de Stadniki Stadniccy olim Antonii in Rożnów de eadem Stadniki Stadnicki Capitanei Wisgrodensis bonorum Rożnovien. Zbyszycevien. Tęgoboriensis cum attin. et Łapanoviensis tum lapideae Banczkowska dictae in Nova Sandecz sitae haeredis) donant. Francisco in Rożnów de Stadniki Stadnicki Castren. Ostrzeszovien et capit. D. Castr. Sandec. 29/3 1779.

Contr. ant. T. 9. p. 1-3 I (Tabula kraj. Lwów)

Stadnicki

Alexander hr. Stadnicki, syn Antoniego i Józefy z książąt Jabłonowskich, ur. 1836 † 1861.
[Napis na ement. łyczak. we Lwowie]

Stadnicki hr. Jan herbu Szreniawa, – mianowany c. k. podkomorzym 6. października 1802. – Data przyrzeczenia 13. października 1802. Tajny radca, zmarł 1842 r. – Zapisany w T. II p. 62 ⅞. –
(J. S. hr. D. – Borkowski: Polacy dygnitarzami austryackimi. I Podkomorzowie i paziowie (1750–1890). Lwów 1890 str. 12). – 4/5 91

Stadnicki Fr. – Scintilla sole major inter Eliae flammas virtutum splendore refulgus D. Maria Magdalena de Pazzis. Kraków, 1727, folio, kart 12. – (dedyk. Piotrowi Konstantemu Stadnickiemu, kaszt. sądeck., z jego herbem). – 25/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Roku 1618. – Roku tegoż Mikołaj Hieronim Stadnicki, w ciężkiej chorobie bez nadziei życia, od swych sług tu ofiarowany, zaraz ozdrowiał i swój ślub tu oddał w obecności osób 40. –
/: Dosł. – Historya zjawienia się Matki Najświęt. pobożnemu Tomaszowi Michałkowi w borku Leżajskiem w roku T. 1590 strona 314. (dalszy tytuł pod artykułem Felicya Grochowiec Grochowski) :/
Podklasztor 26/7 92

Wielmożny Panie

Dyrektorze!

Ośmielam się podać poniżej niektóre dane, które może ułatwią Wmu Panu poszukiwania za naszymi dowodami szlachectwa.

Otóż mieszkaliśmy w powiecie czerwonogrodzkim, Województwa Podolskiego w dwu miejscowościach zeszłego wieku:

w Szczytowcach, które należały do klucza grodeckiego /Horodok nad Dniestrem obok Zaleszczyk/, własności Ks. Lubomirskich od 1746 sprzedanej Jerzemu Borkowskiemu;

potem w Korolówce klucz szuparski, własności ... Wacława Rzewuskiego, sprzedanej J. Borkowskiemu 1759.

także w Uścieczku cz. U. zielonem koło Czerwonogrodu

Jeden z przodków — stryja — był w tym kluczu szuparskim, mielnickim i t. d. t. z. gubernatorem — rządcą za Jerzego-Jakóba Borkowskiego, który był marszałkiem Tarnopolszczyzny (1809-1814), miał wielkie wpływy (wedle opowiadania mego ś.p. stryja) — w metrykach borszczowskich przy nim zapisano „Generosus Dominus" ... podczas gdy inni moi przodkowie mają tylko „nobiles".

Z tradycyi: miało być prapradziad i jego 5 synów w barskiej konfederacyi (1768-1772.) Czy się do niego nie odnosi źle odczytane ~~nazwiska~~: Dr Rollego, Zamarski pol. T. I str. 77. Słabuszewski (Sławoszewski ?).) Rolle jest niepewny, a ja mam doświadczenie że kiedykolwiek moje nazwisko drukowano to zawsze z błędami. Nie mogę

Dostać Gumplowicza. Konf. barska! by się tam poinformować.

Jeden z tych synów był „parlamentaryuszem" do Moskali pod Żyrawką ad Zaleszczyki.

Jeden (z papr. familiy) wyemigrował z innymi (!) do Węgier.

Czy nie można będzie co w arch. bernardyńskiem odszukać paktu Kamienieckie i trembowelskie :/ —

lub w opisie szlachty w Balinie,

lub w lustracyach 1615, 1665 etc.

lub archiw. ~~miasta~~ Kamieńca....

lub w aktach do Konf. barskiej

/Henryk Schmitt. Dzieje pan. St. Aug. t. III ....

i archiw. w Paryżu i Petersb. :/

Pamięci łaskawej się polecam — najuniż. sługa

Stabiszewski

Rynek 36. III.

Stabiszewski

17

Midrał Szczytowce

Zubrzycka

Andrzej ~~Michał~~ Korolówka

Rozalja Piasecka

Józef Korolówka

Agnieszka Świdzińska

Wróblewska

Grzegorz

Marya Fiałkowska

Janina Kułaczkowska

Józef Korolówka

Mikołaj

petent

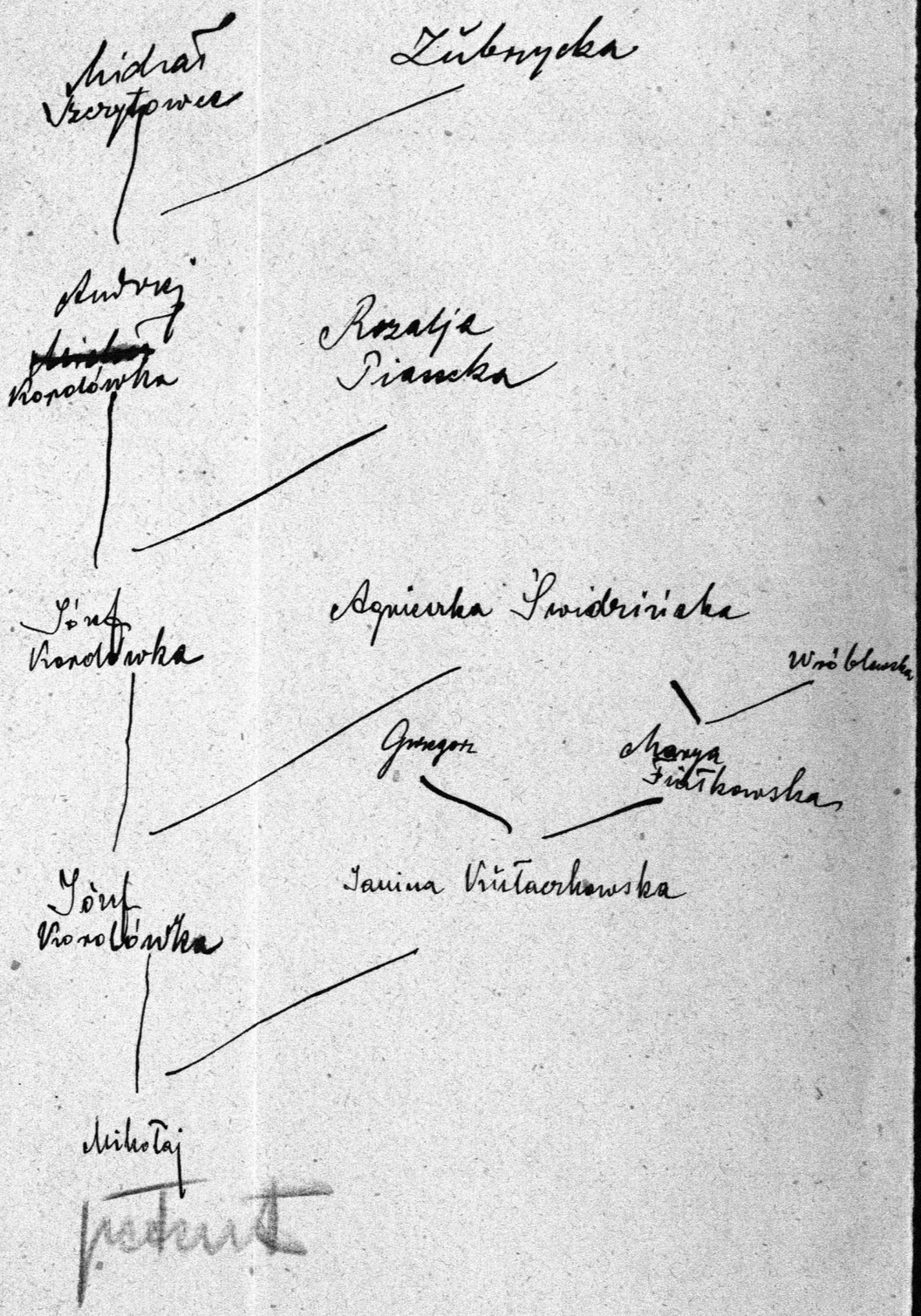

Akta radz. lwow. T. 17 p. 754-756. (Rok 1597-1598).
p. 752-753.

Simon Simonowicz
Senior Consul kop. et
Catharina Smieszkówna
} mieszkał na Hołowsku, miał słodownię.

Generosus Simon Simonides

Andreas Simonowicz
Scabinus leopoliensis et
Anna Wolfówna

Catharina Simonowiczowa
et
Stanislaus Dibovicius
Medicinae Doctor, Consul kopol.

18

Siemiński.

„D. O. M. Konstanty ze Sławczyna hrabia na Bieczu Siemieński urodzony roku pańskiego 1800, † 12. kwietnia 1866."

„Olimpia z hr. Lewickich hrabina Siemieńska przeżywszy lat 65, zgasła w Panu dnia 1. czerwca 1869."

„Kostusiowi rodzice ur. 23. czerwca 1867, † 30. kwietnia 1868."

[Napisy na grobie na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie]

„Siemiński Konstanty sekretarz przy sądzie okręgowym w Warszawie za sprawę Gzowskiego wysłany."

(„Lista wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" – drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872, str. 428). – 1/391

Sierakowski.

Sierakowski Zygmunt z Wołynia, student petersburgskiego uniwersytetu za propagandę i zamiar emigracji zesłany do batalionów orenburskich, tam dosłużył się stopnia oficera, skończył akademiję wojskową, a zostawszy oficerem sztabu zasłynął jako uczony wojskowy, którego staraniem zniesiono karę cielesną w wojsku rossyjskiem. W powstaniu 1863 r. naczelnik wojenny województwa kowieńskiego, powieszony przez chłostawicza w Wilnie 1863 r. w czerwcu."

("Lista Wygnańców Polskich po r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" — drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyl. Poznań 1872, str. 429). — 1/3 91

Sierakowski hr. Józef herbu Ogończyk, — mianowany r. k. podkomorzym 19. maja 1775. — Data przyrzeczenia: 20. maja 1775. — Zapisany w Tomie I p. 423.

(J. S. ks. T. Korkowski: Polacy dygnitarzami austryackimi i Podkomorzowie i Łaziowie (1750-1790). Lwów 1890 str. 12). — 7/5 91

Sierakowski Wacł. Hier. hs. archyb. lwow. — słowa na Sejmie extraordynaryjnym r. 1767, w Warszawie miana, in folio, kart 4. — 29/3 91

Jordan Jędrzej O. Bernard. — Nauczenie ad recte et rite celebrandum sanctissimum sacrificium missae. Lwów, 1773, w 8ce, str. 754, kart 32. (oleod. ks. biskupa H. Sierakowskiemu, z jego portretem i z dwoma rycinami). — 24/5 91

(Katalog Dr W. Smolkowskiego w Krakowie)

Skórzewski.

Skórzewski Henryk za sprawę ks. Ściegennego zesłany do "kopalni nerczyńskich."

/ „Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" – drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872 str. 429. – /391

Sokolnicki.

„Sokolnicki Michał urodzony 1760 r. zmarł 1816 r. słynny jenerał i wódz, odznaczył się szczególniéj w wojnie z Austryakami 1809 r. Po powstaniu Kościuszki, w którym pułk strzelców konnych swoim kosztem sformował, uwięziony i wygnany do Petersburga, zkąd po trzech latach uciekł."

(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" — drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872, str. 430). — 1/3 91

Sokolnicki Benedykt O. Reformat. — Odgłos śmierci J. W. P. Aleksego hr. Dunina, podczas pogrzebu Jego, ztłumiony w kazaniu. Warszawa 1750, in folio, kart 26. — (ded. Barbarze Sanguszkowéj, marsz. W. Ks. Lit. z jéj herbem). — 25/5 91

(Katalog Dr W. Miłkowskiego, w Krakowie)

Szembek.

Aleksander hr. z Słupowa Szembek, wojewodzic inflantski, generał-adjutant JKr. Mości, — (syn Franciszka Jakóba zim. z Słupowa Szembeka, wojewody inflantskiego, kawalera orła białego, i ~~(Anny)~~ Maryanny z ks. Sułkowskich) sprzedał dobra po ojcu odziedziczone: Grodziec, Zaborze i Rajsko w księstwie oświęcimskim, — Ignacemu z Bobrówki Bobrowskiemu, cześnikowi księstw zatorskiego i oświęcimskiego (synowi Józefa z Bobrówki Bobrowskiego i Anny z Nielepców). — D. Kraków 10. marca 1779.

[Contr. ant. 11 p. 1-4 i 4-6].

Lwów 11/11 90

Choroszewicz A. Kanty ks. — Korona nieśmiertelnéy sławy z róż herbownych WP. Stanisławowi Szembekowi, staroście Lelowskiemu na ulżenie żalów prześwietnéj parenteli elaboracyą kaznodzieyską uwita. Kraków, 1735, folio, kart 25. — 10/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego ~~we Lwow~~ w Krakowie)

Ornamentum dignitatibus datum R. D. Josephus Eustachius Szembek, Episcopus Plocensis in solemni cath. aditu salutatus a coll. Societ. Jesu. Warszawa, 1753, in folio, kart 29. (z herbem bisk. Szembeka). 20/5 91 (Ut supra)

Szembek St. arcyb. pozn. — Zebranie kazań na Wielką Noc, Boże Narodzenie, uroczystość Najśw. Panny i niektórych świętych. Brunsberga, 1726, w 4ce, kart 190. (ded. przez kolegijum brunsberskie jezuickie Janowi Szembekowi, kancl. W. koron. z jego herbem). 20/5 91 (Ut supra)

Kruszyński S. ks. — Radość Kościoła, ojczyzny, akademii, z nayuroczystszéy kanonizacyi św. Jana Kantego, ogłoszone rymopiską sztuką. Kraków 1775, w 4ce, kart 8. — (na wstępie oda do ks. bisk. Kryszt. Szembeka). — 27/5 91 (Ut supra)

Pochodnia jasna żywota wielkiego sługi Bożego św. Franciszka Salezyusza, księcia i biskupa genewskiego. Kraków, 1718, w 4ce, str. 292, kart 10. — (ded. ks. St. Szembekowi, arcyb. gnieźn. z jego herbem). — 1/6 91 (Ut supra).

Sapecki C. O. Dominik. — Oracya kaznodziejska z cudzéj głowy konceptu, na przywitanie nowonarodzonéj Królowey Najświętszey Maryi Panny powiedziana. Kraków, 1718, folio, kart 13. (ded. ks. bisk. Mich. Szembekowi). —

Różaniec kaznodziejski na trzy części, to jest: radosną, bolesną i chwalebną podzielony. Kraków, 1720, w 4ce, str. 200. (ded. Janowi Szembekowi, kancl. W. kor. z jego herbem). — 7/6 91 (Ut supra)

Sanguszko.

Sanguszko.

In castro leopoliensi 25. stycznia 1777. – Józef Paulin 2im Dux Lubartowicz Sanguszko supremus mareschalcus Ducatus Lithuaniae – donat wieś Mała Łopuszka w przemyskiem Felicyanowi Jakubowskiemu Thesaurario obrucensi. – [Contr. ant. 12 p. 27 – 31]. – 26/2 91

„Sanguszko Roman książe z Wołynia za udział w powstaniu 1831 r. posłany do wojska w Tobolsku, potem na Kaukaz, gdzie dosłużył się stopnia oficera i uwolniony został."
(„Lista Wygnańców Polskich do roku 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji." – drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872 str. 427). – 1/3 91

Bieykowski Antoni O. T. J. – Kazanie na pogrzebie JO. Ks. Imci P. K. Lubartowicza Sanguszka, Marsz. Wiel. Ks. Lit. – Lublin, 1751, folio, kart 22. – 10/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Eques in veste candida princeps P. Fr. Lubartowicz-Sanguszko, magni Ducatus Lituaniae Mareschalcus etc. a conventus Lublinensis Ord. Praedicatorum deductus. Zamość, 1751, folio, kart 19 (z herbem Sanguszków). – 11/5 91
(Ut supra).

Legucki Jan ks. – Sprawiedliwość na Jezusa zmartwychstałego. Sandomierz, 1721, folio, kart 14. (ded. księciu Pawłowi Kar. Sanguszce, chorąż. nadw. W. Ks. Lit. z jego herbem miedziorycie). 27/5 91
(Ut supra)

Józef książe Lubartowicz Sanguszko marszałek WW. X. Litt. sprzedał dobra swe Łopuszki małe w przemyskiem Felicyanowi Jakubowskiemu skarbnikowi owruckiemu za sumę 54.000 złp. D. Lwów 22. stycznia 1777.
Contr. ant. 13 p. 45 – 50.

Między Józefem Pawlinem ks. Lubartowiczem Sanguszką marszałkiem WW. ks. lit. – a Janem Grabińskim starostą radomickim – trzyletni kontrakt zastawny na wsi Zaklin koło Kańczugi. D. Lwów 25. stycznia 1777. 2/6 91
Contr. ant. 13 p. 51 – 59

Varieha.

Sapieha.

„Sapieha Kazimierz Paweł Jan, wojewoda wileński hetman wielki w. x. l. (1682–1703)." –

„Sapieha Benedykt, brat Kazimierza, podskarbi w. w. x. l. do niego są pisane po największej części listy w niniejszym zbiorze podane." –

„Sapieha Franciszek, koniuszy w. x. l. i generał artyleryi litewskiej. Wyznaczony w r. 1683 do komissyi kadzyńskiej dla traktowania z Moskwą o pokój. Jest bratem Kazimierza i Benedykta Sapiehów, a wszyscy trzej synowie Pawła Jana Sapiehy, wojewody wileńskiego, zmarłego w roku 1665." –

„Sapieha Mikołaj, wojewoda bracławski, umarł w roku 1685." –

(Listy z czasów Jana III i Augusta II wydane przez G. B. U. i Władysława Skrydylkę. Kraków 1870. str. 118). 22/1 91

„Nadanie dóbr w Pińskiem Krzysztofowi Sapieże obozowemu litewskiemu z r. 1656."

(Dosł. – Katalog archeologiczno-bibliograficznej wystawy we Lwowie. Lwów 1888, str. 35). – 28/4 91

Idea bonorum pontificum Ill. R. D. Paulus Bern. Sapieha, Episc. Samogitiae etc. a Collegio Chodkieviciano Crosensi Soc. Jesu salutatus. (b. m. d.) 1715 in folio, kart 20. – 11/5 91

(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Łayszczewski S. O. T. J. – Dwa lwi kleynot Sapieżańki, albo krótkie kazanie na pogrzebie nieśmiertelnej pamięci godnego JWielm. P. J. Mści Pana Leona Sapiehy, wojewody wileńskiego. Lublin, 1637, w 4ce, kart 22. – (druk gocki; – dedyk. K. L. Sapieże marsz. W. Ks. L., z jego herbem). – 12/5 91

(Ut supra)

Golański F. N. ks. Pijar. – Kazanie na dzień świętego Kazimierza, w katedrze wileńskiej miane. Wilno, ~~1811~~ 1790, w 8ce, kart 18. (ded. księciu Al. Sapieże). – 27/5 91 (Ut supra)

Isakowicz J. O. Bazylijanin. – Iosaphatidos sive de nece B. Iosaphat Kuncewicz, Archiepiscopi Polocensis ritus graeci, pro unione A Sancta Sede apostolica romana, Vitebsci a schismaticis caesi, libri tres. Poczajów, 1748, w 4ce, str. 40. (ded. księciu Sapieże, biskupowi koadjutorowi wileńskiemu, z pięknym herbem tegoż). – 27/5 91 (Ut supra)

Jan Franciszek, ks. Pijar. – Sława sprawiedliwego trybunału w imieniu i protekcyi św. Stanisława, biskupa i męczennika krakowskiego. Wilno, 1729, in folio, kart 8. (ded. księcia J. Fr. Sapieże, z herbem tegoż). 27/5 91 (Ut supra)

Królikiewicz J. M. – Sarmatides seu satyrae cujusdam equitis Poloni. 1741, w 4ce, str. 241. (bez m. dr., ded. J. Fr. Sapiesze, w. kancl. litew.). – 27/5 91 (Ut supra)

Marianus à S. Venantio Pijar. – Fons vitae christianae ex petra inconcussae catholicae fidei promanans seu prima doctrinae christianae rudimenta. Warszawa, 1726, w 16ce, kart 13 str. 71. (ded. J. Sapiesze, z jego herbem). – 1/6 (Ut supra)

Onufry od Najśw. Sakramentu O. Redempt. – Rószczka Aaronowa w arce naylicznieyszych łask boskich zamknięta, najwonnieyszemi zawsze kwitnąca cnotami Nayiaśnieysza nieba i ziemi królowa Naywyższa Syna Bożego Matka, bez grzechu pierworodnego poczęta Nayświętsza Marya Panna w uroczystych fastach swoich, przed polskim światem kazaniami wysławiona. Wilno, 1752, w 4ce, str. 627. (ded. Sapiehom, z ich herbem). – 1/6 91 (Ut supra)

Prawdy moralne theologiczne niektóre i td. w Mińsku podczas ośmtygodniowej Misyi dominikanów po Księztwie litewskim predykujących dowiedzione. Wilno (u Pijarów), 1760, w 4ce, str. 420. (dedyk. ks. Michałowi Sapiesze, krajczemu lit. z jego herbem). 2/6 91 (Ut supra)

„Gdy Koźmin, miasteczko w Poznańskiem wyszło z rąk ks. Sapiehów, powiadał lud, że duszę jednego z Sapiehów porwał djabeł, wyrwawszy wichrem wszystkie drzwi i okna w zamku, a to za to, że powiesił chłopa za kradzież trzech karpi; dodając, że Sapieha rzucił karpiom tym na strawę – by je utuczyć, – ciała ludzi, powieszonych za kradzież." (Przyjaciel ludu, 1838. V, nr. 6).

/: Doł. – Szlachta w świetle poezji ludowej przez Dr H. Biegeleisena. (Przegląd społeczny pismo naukowe i literackie. Tom III Rocznik II. 1887 str. 154) :/. –

Przemyśl 17/12 91

† **Zmarła księżna Leonowa Sapieżyna** dosięgła wieku lat 84. Urodziła się bowiem 9. lipca 1806 r. Była córką Stan. Kostki Zamojskiego, ordynata i Zofji z Czartoryskich. Śp. Leona Sapiehę zaślubiła 19. grudnia 1825. Po kampanji r. 1831, w której mąż jej służył jako oficer, kilka lat przebyła z nim na emigracji i tam odznaczała się rzadką szczodrobliwością dla nieszczęśliwych współwychodźców, opędzając swoje własne wydatki nader skromnie, częstokroć nawet nie miała służącej w domu.

Wszyscy w świeżej pamięci mamy jej zabiegliwość długoletnią w zaopatrywaniu rozmaitych instytucyj humanitarnych we Lwowie, na rzecz których starała się zwykle podczas większych zjazdów obywatelskich urządzać wenty, loterje lub festyny. Ubodzy, szczególnie tacy, co nie wyciągają ręki po jałmużnę — znajdowali zawsze w pałacu sapieżyńskim przy ulicy Kopernika wsparcie i pomoc cichą i niepretensjonalną.

Między innemi od czasu założenia stowarzyszenia kat. młodzieży rękodzielniczej „Skała", Sapieżyna była jego wielką protektorką i prawdziwym duchem opiekuńczym. Najpierw realność, którą obecnie „Skała" posiada, została przez księżnę prawie darowaną, oprócz tego rok rocznie składała na cele stowarzyszenia po 400 zł., nadto zajmowała się prawdziwie po macierzyńsku stowarzyszeniem. Każde ważniejsze zebranie widziało ją w latach poprzednich w gronie swojem. Nietylko sama uczęszczała do stowarzyszenia, ale prowadziła często ze sobą swoich wnuków, to też dzięki tak serdecznemu zajęciu się stowarzyszeniem zacnej Polki wyszedł z niego cały szereg samoistnych rękodzielników i obywateli, zajmujących w kraju i po za granicami tegoż zaszczytne a pożyteczne dla kraju stanowiska.

W dowód więc głęboko odczutego żalu stowarzyszenie „Skała" pragnąc choć w części spłacić dług wdzięczności ubrało żałobę. Wszelkie zebrania oprócz nauk zostały na czas dłuższy przerwane, na budynku stowarzyszenia powiewa żałobna chorągiew. Na pogrzeb zaś wysyła „Skała" delegację z wieńcem i sztandarem, Delegacja ta reprezentować będzie około cztery tysiące rękodzielników, którzy czerpali naukę, wiarę, miłość i nadzieję, przysposabiając się w „Skale" do dalszych walk życia. Oprócz delegacji, jeżeli na to okoliczności pozwolą, ma wyjechać chór, sami rękodzielnicy w liczbie 40, w celu odspiewania podczas nabożeństwa mszy żałobnej. Po świętach staraniem „Skały" odbędzie się w kościele archikatedralnym żałobne nabożeństwo.

Celem ułatwienia udziału w pogrzebie, który się odbędzie w Krasiczynie jutro w południe, odejdzie ze Lwowa 2. kwietnia br. *osobny pociąg* kolei Karola Ludwika o godz. 7. zrana (czas lwowski) do Przemyśla. Powrót z Przemyśla nastąpi tym srmym pociągiem tak, że już o g. 6 wieczorem będzie można być

ię rok teatralny, 1. marca uwiadomił artystów cy-
arzem, że kontrakty ich na dotychczasowych
runkach mają trwać do końca kwietnia, i że
dy z nich chcący być na nowo zaangażowanym, ma
zgłosić do **15.** kwietnia. Wszyscy więc mieli do
o dnia czas do decyzji, każdy mógł zawiązać sto-
ki, by nie pozostać na łasce dyrektora. Ale tenże
e 28. marca zaskoczył ich redukcją płacy i **3-**
owym terminem do podpisu. Wobec takiego wia-
mstwa czyż się dziwić, że artystom zagrożonym o
ją przyszłość urwała się cierpliwość?

Trafne spostrzeżenie. Wzmianka we wczoraj-
ym telegramie o artykule *Tagblattu* wiedeńskiego,
tyczącym sprawy naszego teatru, nie zupełnie była
kładną. Artykuł ten nie ubolewa nad skasowaniem
eny niemieckiej, konstatuje tylko fakt, że przedsta-
enia niemieckie zostały skasowane, aby zrobić miej-
e rozwojowi sztuki narodowej polskiej.

Uwagi godnym jest w artykule tym ustęp, który
znacza, że obniżenie gaży ze strony dyrektora „na-
dowego“ dotknęło obok przedstawicieli operetki
rzedewszystkiem“ artystów dramatycznych,
więc tych, którzy jedynie realizują zadanie teatru „na-
dowego“.

Opera zaś wcale nie jest dotkniętą, a opera jest
wiołem obcym, cudzoziemskim. Impressario Schmitt
ważył tedy głównie na kierunek „narodowy“ sceny
owskiej. Artykuł *Tagblattu* podnosi więc, że właśnie
tyści dramatyczni powinni być najbardziej protego-
ani ze względów narodowych: oni to bowiem przy-
yniają się w obrębie sceny do rozbudzania uczuć
rodowych i do krzewienia myśli narodowej.

Teraźniejsi artyści lwowscy, pisze *Tagblatt*, nie
tępują co do zdolności artystom pierwszorzędnych
en europejskich, scena lwowska wydała takich euro-
jskich aktorów jak Dawison, Nowakowski, Smochow-
i, Rutkowski z żoną itd., którzy byli artystami pier-
szorzędnymi i stanowiliby ozdobę każdego narodu,
żdego teatru.

Od grona obywateli lwowskich, pomiędzy
órymi są także nazwiska kilku radnych miasta, otrzy-
aliśmy następującą interpelację:

1) Jak długo zasiadać będzie p. Schmitt, dyrektor
atru, w Radzie miejskiej, skoro jako dyrektor pobiera
bwencję od miasta?

2) Dlaczego „dyrektor“ Schmitt daje w niedziele i
więta przedstawienia *operowe po cenach operowych*,
oro „redaktor“ Schmitt w *Dzienniku Polskim* doma-
ł się zawsze *cen dramatu* dla niedzielnych przedsta-
ień, co zresztą pod dawniejszą dyrekcją było prakty-
wanem, a nawet jest warunkiem subwencji?

Na pytania te odpowiedzieć, nie czujemy się kom-
tentnymi.

Strajk kominiarzy. Przedwczoraj była deputacja
eladników kominiarskich u namiestnika i prezydenta
iasta. Obaj przyrzekli, że poprą sprawę czeladników.
zeladnicy od wczoraj zaprzestali roboty, w dwóch war-

Sułkowski.

Sułkowski.

30

„Sułkowski hr. potem książę August herbu Sulima — mianowany ~~[illegible]~~ c. k. podkomorzym: Extra Promot. 1750. — Data przyrzeczenia 22. stycznia 1751. ~~Dy~~ Zapisany w T. I str. 399. — Tajny Radca zmarł 7. stycznia 1786. —

(J. S. hr. D-Borkowski. Polacy dygnitarzami austryackimi. I Podkomorzowie i paziowie (1750-1890). Lwów 1890 str. 12). — 28/4 91

Sułkowski hr. potem ks. Franciszek herbu Sulima — mianowany c. k. podkomorzym 29. czerwca 1754. — Data przyrzeczenia: 16 września 1754. Zapisany w T. I str. 400. — Tajny Radca i kawaler maltański polsk. zmarł 1812. —

(Ut supra).

Sułkowski ks. Antoni herbu Sulima — mianowany c. k. podkomorzym 6. sierpnia 1765. — Data przyrzeczenia 24. grudnia 1765. Zapisany w T. I str. 410. — Tajny radca, kawaler maltański — zmarł 26. stycznia 1796. —

(Ut supra). 28/4 91

Srednicki. (Serednicki). 32

Thecla de Waxmany Srednicka † 29/9 1828 in Konary.

Dzieci: 1). Marianna de Srednickie Grabowska

2). Vincentia de Srednickie Tarczałowiczowa

3). post Annam de Srednickie Gaszyńska demortuam filiam Theclae Srednicka remansae proles Martianna et Felix in Konary.

succ: 3703 (Tarnów)

Prokop Serednicki Siemaszkowicz
Stemmatis Sas.

Hrehory Serednicki Siemaszkowicz

Stanisław Serednicki Siemaszkowicz
Katarzyna Ilnicka

Jan Serednicki
Anna Raczyńska
Leskowicz

Andrzej
Serednicki

Jan Serednicki
Marianna Terlecka
Zaniewiczowa

Michał
Serednicki

Bazyli
Serednicki

Dymitr
Serednicki
Marjanna
Kulczycka

Jan
Serednicki
Anastazya
Terlecka
Sawczycowa

Antoni
Serednicki

Józef
Serednicki

Jerzy
Serednicki

Hrehory
Serednicki
Katarzyna
Terlecka

Jan
Serednicki

/: Certyfikat szlachectwa z Wydz. kraj. gal. :/
T: XV p. 93.

Mikołaj z Sieniawy; Brzezan
i Międzyborza, wojewoda bełski
poczem Hetman koronny † 21/2
1569 w Lublinie.

|

Hieronim Sieniawski, wojewoda
ruski; cztery razy był żonaty —
czwarta żona jego Jadwiga Tarłowna

~~Czerler Hannschco 266.~~

—— ~~Johannes 271.~~

~~Czernecy 214.~~

—— ~~Herman 266.~~

~~Czewe~~

Szczepanowski.

35

„Szczepanów, miejsce urodzenia ~~się~~ św. Stanisława, patrona polskiego, biskupa krakowskiego, zamordowanego przez Bolesława II r. 1076, od którego też miejsca nazwisko Szczepanowski nosił." –

(Dosł. – Galicya pod względem topograficzno-geograficzno-historycznym, skreślona przez Hipolita Stupnickiego. Wydanie drugie. Lwów 1869 str. 44). – 30/3 91

Podniesienie kości św. Stanisława Szczepanowskiego r. 1253. Poznań, 1879, w 16ce, str. 31. (wierszem). – 16/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Stanislaus Szczepanowski
Justina de Wiazowicze
1º Romerowa 2º Szczepanowska
3º Osiecka

Data 1762.

Rel. ~~ant~~ nov. T. 82 p. 258 w Tab. kr. gal. Lwów

Anna de Szczepanowskie Kotarska

Alexius Szczepanowski

Rochus Szczepanowski

Skrzyński.

In Castro leopol. 19. stycznia 1776. – Adam Stefan 2im. Zaremba in Skrzynno Skrzyński pincerna sieradien. imieniem Józefa Czartoryskiego, dapiferum Magni Ducatus Lithuaniae i jego brata rodz. Kazimierza Czartoryskiego, Venatord. Regni Poloniae, – donat wsie Iwla, Gloysce i Hyrowa w krakowsk. Janowi Bromirskiemu, ensifero płocensi. –

[Contr. ant. 11 p. 250 – 257 i 258 – 259]. – 10/3 91

In castro biecensi 19. lipca 1775. – Stefan de Skrzynno Skrzyński pincerna sochaczovien. donat dobra Potok i Juraszówkę w sandomierskiem Józefowi de Zakliczyn Jordan-Stojowskiemu, judici loci. –

[Contr. ant. 11 p. 373 – 375]. – 11/3 91

Przetocki Jacynt ks. – Brzeg nieprzeżytej wieczności i t. d. Stanisława Modliszowskiego hr. Skrzyńskiego. Kraków, 1645, w 4ce, kart 18. (druk gocki; ded. J. S. Szczawińskiemu, woj. brzeskiemu; z herbem). – 16/5 91

Przetocki Jacynt ks. – Łabęc żałośnie śpiewający nad grobem WP. Mikołaja Dumina Modliszowskiego hr. Skrzyńskiego. Kraków, ~~XXXX~~ 1643, w 4ce, kart 13. (druk gocki). – 16/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie).

Franciszek Borgiasz Skrzyński, z Józefą z Jakubowskich

Jan Konopka baron Julianna z Przychodzkich

Magdalena Skrzyńska zaślubiona Stanisławowi Br. Konopce

/: Intercyza z daty Zwięczyca 12/9 1798. – Pact. nov. 12 p. 324 w Tab. kr. gal. Lwów :/

Szumlański.

Alexander in Religione
Athanasius Episcopus
Luceoriensis
Anastasia Domawicz

Stephanus
Helena Grabowiecka

Joannes de Magna Szumlany
Szumlański stemmatis Korczak II

Stephanus

Thomas
zaśl.
1). Rosalię Głębocką
2). Christina Zielińska

Josephus
Colonellus in
Exercitu Reg.
Pol.
Anna Pieńczykowska

Joannes

Victoria

Nicolaus

Stanislaus Romualdus
Josephus Xenophon kin.
Szumlański porucznik
dragonów Nr 2 Króla
Bawarskiego.

} chr. 1816 7/2 we Lwowie OO. Bernardyni

Józefa Szumlańskiego dypl. szlach. Wydz. kr. T. XIV p. 40.

Dypl. szl. wydz. kr. T. I p. 265. Bazyli i Konstantyn bracia Szumlańscy właśc. dóbr Świstelniki, Boków, Lachie, Dzurków, Kobylec, herbu Korczak 2do (synowie Jana pułkownika wojsk polskich i Maryanny Świstelnickiej, wnukowie Pawła również pułkownika i Maryanny Dymidzkiej).

Dypl. szl. wydz. kr. T. 2 p. 293. Stanisław in Magna Szumlany Szumlański.

Ignacy Szczepan Lim. Szumlański (syn Tomasza i Krystyny Zielińskiej) ur. 26/12 1791 obrzezony w Wyżnianach czyli Wyżlanach pod Lwowem.

Jan Stroński
zaśl. Agnieszkę Studzińską

Kazimierz chrz. i ur. 28/2 1791 we Lwowie
OO. Bernardyni (T. I p. 94). + 10/4 1856 w Krzy- (propago Michałków)
wce (koło Jazłowca) T. I p. 33. zaśl. Marję Lipińską
(córkę Jana i Anny z Obuchowiczów)

Aniela za Feliksem Rożańskim k. k. Bezirksamtsvorsteher in Grzymałów

Henryk Stroński ur. 20/3 1834
(chrz. 21/3 1834 w Tłustem r. l. T. I
p. 24) zaśl. 30/10 1860 w Jezierzanach
(r. l. T. 4 p. 10) Teresę Henriettę Ewę
2im. Jocz (córkę Jana Jocza właśc.
dóbr Załucza, i Józefy z Otwinowskich)

Kazimierz ~~Ludwik~~ Julius 2im Stroński
ur. 4/3 1869 (chrz. 23/4 1869 w Borszczowie
r. lat. T. IV p. 188)

+ 12). Laut ~~Beilage~~ Auszug /. aus dem klassischen Wappenbuche betitelt Korona Polska (Pohlens Krone) vom Pater Gaspar Niesiecki Beilage /. und zwar auf der Seite 3, ~~wo die~~ befindet sich ein Auszug betreffend der im Stammbaume angeführten Familie Hunniecki, ~~worin der~~

Siehe Beilage ad. 17. 26. 27.

12). ~~an welcher unstreitig beweist~~ Dass, die Martianna de Rychty Hunniecka, Frau des Anton Doliwa Staryński aus der Ehe des Stephan de Rychty Hunniecki und der Catharine de Zatusk Krosnowska herstammte unstreitig beweiset der notariell beglaubigte Auszug aus dem klassischen polnischen Wappenbuche vom Pater Gaspar Niesiecki Beilage /. Seite 3. —

Beglaubigte Übersetzung aus dem Polnischen

Beglaubigte Abschrift. № 11650/94. Adelscertificat. Der Landesausschuss der Königreiche Galizien und Lodomerien sammt dem Grossfürstenthume Krakau bestätigt hiemit, dass der Wohlgeborene Casimir von Stronie Stroński, des Wappen Doliwa, Sohn des in den galizischen Adelsmatrikeln im Bande XXI auf der Seite 25 eingetragenen Johann Stroński und dessen ersten Ehegattin Agnes geborenen von Studzińska, politischer Richter Grundherr von Michałków in galizischen Adelsmatrikeln Band XXII auf Seite 252 eingetragen ist, deswegen auch der Wohlgeborene Casimir Julius zweier Namen von Stronie Stroński des Wappen Doliwa, k. u. k. Lieutenant in der Reserve des 30. Infanterie-Regimentes, k. k. Statthalterei Konzepts-Praktikant, Sohn des Heinrich Stroński, Grundherrn von Kasperowce und Antonów, und dessen Ehefrau Theresia Henrika Eva dreier Namen geborenen von Jocz, Tochter des Johann Franz a Paulo Adalbert dreier Namen Jocz des Wappen Godziemba, Grundherrn von Załucze und der Josefa geborenen von Otwinowska, Enkel des wie oben legitimirten Casimir Stroński und dessen Ehegattin Marianna geborenen von Lipińska, zum Landesadel des Ritterstandes gehört und in die galizische Adelsmatrikel Band XXVII auf der Seite 304. eingetragen wurde. Landesmarschal der Königreiche Galizien und Lodomerien sammt dem Grossfürstenthume Krakau, Seiner kais. und königl. Apostolischen Majestät wirklicher Geheimer-Rath, erblicher Mitglied des Herrenhauses u. s. w. u. s. w. Eustachius Fürst Sanguszko mp. (L. S.). Mitglied des Landesausschusses Eduard Jędrzejowicz mp. Aus dem Rathe des Landesausschusses der Königreiche Galizien und Lodomerien sammt dem G. Fürst. Krakau. Lemberg am 20. März 1894. Dr Anton Grott Kanzlei-Direktor des Landesausschusses mp. Für den Wohlgeboren Herrn Casimir Julius zweier Namen von Stronie Stroński. Verglichen mit dem Buche

Ludwig Rinkowski Archivist des Landesgerichtes
mp. Ich bestätige die wörtliche Übereinstimmung
der obigen Abschrift mit dem (gezeigten) mit einer
Stempelmarke auf ein Gulden versehenen Originale.
Lemberg den achtzehnten April des Jahres Tausend
achthundert vier- und neunzig. Samuel Kwasnicki
k. k. Notar mp. (L. S.).

Śmiałowski

40

T. 498 p. 138. Śmiałowski Jan
" " p. 139 "
" " " 140. "

1779. T. 498 p. 138. Joannes Śmiałowski olim Stephani Śmiałowski et Sophiae Inesowna Coniugum filius sortis in Hołyń haeres Śmiałowszczyzna.

" p. 139. Geo Andreae Ines donat. in villa Bereźnica.

Prot. 498. p. 140

Stephanus Śmiałowski

Andreas Ines

Marianna Makuryczówna Hołyńska

Sophia Inesówna

Joannes Śmiałowski

Anna Śmiałowska

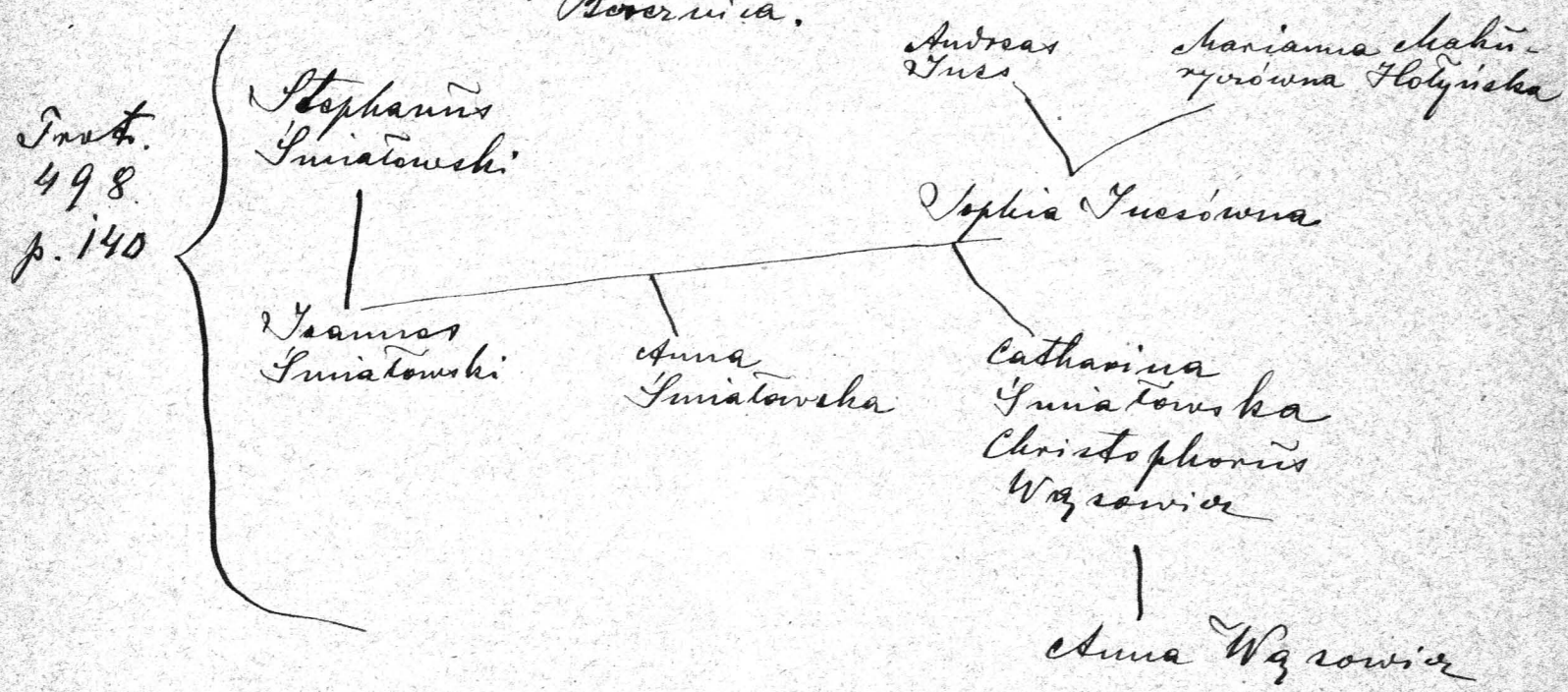

Catharina Śmiałowska Christophorus Wąsowicz

Anna Wąsowicz

/: z aktów grodz. i ziem. Od. Bernardynów we Lwowie Castr. Halic. Plenip. :/ 10/9 93

Skorupka

Michael Skorupka, coelebs, domicilium ordinarium in Ducatu Varsoviae et respective civitate Kraków, obiit w Krakowie 10. listop. 1811 właśc. dóbr Klimontow in Ducatu Varsoviae.—
Proximi: collaterales successores haeredes instituti veluti ex fratre praemortuo filius D. Josephus Skorupka, tum descendentes ex sororibus suis relicti nempe ex Da Thecla de Skorupki Kamocha, 2do Anastasia de Skorupki Bleszczyńska et 3io Francisca de Skorupki Dobińska. Domicilia vero horum ignota et per informationem praebentem in Ducatu Varsoviensi indicantur.

succes: 2318 (Sąd kraj. Lwów) 15/7 93

---

vide Tabula galic: Instr. 126 p. 95
— 126 p. 100
— 126 p. 91
— 84 p. 484
— 58 p. 47
Contr. nov. 71 p. 222
Instr. 84 p. 480.

Felix Corvinus Skorupka, Venator Palatinatus Cracoviensis, † 12. augusti 1795 in Klimontow circ. Conscensi.
Proles: 1). Michael Skorupka
2). Joannes Cantius Skorupka † 7. lipca 1794 in pago Kuczerow prope Wyschkoviam vi testimonii Parochi Kuczeroviensis Antoni Maixner, reliquit viduam Sophiam de Gregorzewskie in villa Mstyczów, ex qua reliquit unicum filium Josephum Skorupka anner. 6.
3). Hyacinthus Skorupka in villa Zawada
4). Francisca de Skorupka Dobińska
5). Thecla de Skorupka Kamocha
6). Anastasia de Skorupka Bleszyńska mortua ultima Martii a.c. in villa Choludria sui

mariti propria, reliquit minorennes: Marcellum et Josepham. (akt zejścia z Krakowa).

~~Maciej Ka~~ succes: 205 (Sąd kraj. Lwów) 15/7 95

Skorůpka.

42

Jadwiga Maryja Józefa Karolina hr. Skorůpka (córka Leona hr. Skorůpki [wnuczka Józefa hr. Skorůpki i Józefy z hr. Przyzbskich] — i Józefy z Gorayskich [córki Józefa Gorayskiego i Karoliny z Bronikowskich]) ur. 30. września 1859 w Krakowie. Chrz. zaś 2. października 1859 w kośc. Św. Krzyża w Krakowie Tom. IV p. 19 Nr. str. 18. (z oryg. metryki). 26/4 93

Sobański.

Dyplom szlachecki dla Kajetana Tymoszy ze Sobania Sobańskiego (i br. autic. Deneji) wydał rząd ziemski lwowski. D. Lwów 18 grudnia 1782. — (Zapisany w Libr. majest. T. XX p. 188 w Wydz. kraj. gal.) (2 oryg.).

Felix Hilary Michał Ludwik hr. Sobański (syn Ludwika Sobańskiego, marszałka szlachty gubernii podolskiej, i Rozalji z hr. Lubińskich) ur. 11. stycznia 1833 w Ladyżynie (akt. 15 stycznia 1833 w Ladyżynie nr. kat. — cechtyka znajdująca się w archiwum konsystor. w Łucku-Żytomierskiej). — (2 oryg.)

Ludwik Sobański, vexillifer podoliensis, in parochia Zacrestiensi gubernia Podolica in Russia natus (syn Michała Sobańskiego i Wiktoryi z Ortowskich), — rasl. w Krakowie 31. maja 1823 (kościół B. V. Mariae n. l.) Rozalję z hr. Lubieńskich (córkę Felicya Joniam hr. Lubieńskiego i Zofii z Rzelińskich). — (2 oryg.)

Franciszka Michała z Sobania Sobańskiego, podstolego wiunickiego (syna Kajetana Sobańskiego, podstolego bracławskiego i Petronelli Solskiej, — wnuk Wojciecha Sobańskiego, wojskiego trzeszkowskiego i chanyanny z Wierzbickich) dóbr swoich Olesiówka, Tatarówka czyli Józefówka, Cebulówka, Gordijówka, Trościańczyk czyli Konstantynogród — w Olgopolskim powiecie, — Khmelówką z Ratanówką i Sciana-w Tamopolskim powiecie — (po ojcu swym wskutek działu między braćmi swojemi rodz. statutem, uczynionym bywszego Jmci polskiego i Hieronimem Sobańskimi w 1798 ubiegłego) — na rzecz synów swoich Ludwika i Oktawiana, z żoną Wiktoryą Ortowską spłodzonych. D. Hlubuck 7. czerwca 1801. (Dokument ten oblatowany jest w aktach powiatu bracławskiego i olgopolskiego w księgach ziemskich tychże powiatów). — (2 oryg.)

Wojciech Sobański, regens cancl. lubliniensis (syn Józefa Sobańskiego i Elżbiety z Lochyńskich) i żona jego Marianna Wierzbicka (córka Jana Wierzbickiego, regentis terrestris lublinensis i Katarzyny z Czacharowskich) zapisują sobie dożywocie. Actum in Castro Lublinensi 1722 r. (2 oryg.)

Kajetan Sobański (syn Wojciecha Sobańskiego, trybunału trzeszkowskiego i chanyanny z Wierzbickich, — wnuk Józefa Sobańskiego i Elżbiety z Lochyńskich) i żona jego Petronela Solecka (córka Pawła Jana z Sol Solskiego i chanyanny z Andrzejowskich, szlachcianka ferowania kijowskiego.

, — wnuczka Józefa Andronowskiego i Konstancyi z Obrąpalskich, — prawnuczka Jakóba Andronowskiego i Agnieszki z Czernych, — praprawnuczka Bernarda Czernego i Doroty z Telefusów) sprzedają dobra Piaseczna Stara i Nowa, Czarnowody, Kulawy, Karapczyjówek Napolny i Wyderkowce na Podolu w ziemi Kamienieckiej, — Józefowi Ignacemu Zim. de Kozice Jaszowskiemu, pincernae dobrinensis (synowi Szymona Marcina Zim. Jaszowskiego i pincernae dobrinensis i Zofii z Konopków, — wnukowi Andrzeja Stanisława Zim. Jaszowskiego i Magdaleny z Sulistrowskich). — Actum in Castro Trembovliensi 1754. — (Z aktów grodz. i ziemsk. OO. Bernardynów we Lwowie: Protoc. Inscr. Castr. Tremb. T. 74 p. 48-49.) (z oryg.)

Kajetan Sobański, castri laticoviensis regens, (syn Wojciecha Sobańskiego, tribuni urzędoviensis, i Maryanny z Wierzbickich, — wnuk Józefa Sobańskiego i Elżbiety z Mokrzackich), — i żona jego Petronela Solecka (córka Pawła Jana Zim. Soleckiego, subdapiferi Kijoviae i Maryanny z Andronowskich, — wnuczka Pawła Soleckiego i Konstancyi z Konieckich). Actum in castro Trembovliensi 1751. (Z aktów grodz. i ziem. Bernardyńskich we Lwowie: Protoc. Inscr. castr. Trembovl. T. 72 p. 39-40). (z oryg.)

Petronela Solecka (córka Pawła Jana Zim. Soleckiego subdapiferi Kijoviae i Maryanny z Andronowskich) żona Kajetana Sobańskiego zeznaje że siostrze swej rodz. Annie z Soleckich Jaszowskiej, pincernae dobrinensis . . . . Actum in castro Trembovliensi Sabbatho post Dominicam Judica Quadragesimalem proxima 1751. (Z aktów grodz. i ziem. bernardyńskich we Lwowie: Protoc. Inscr. Castr. Trembovl. T. 72 p. 39.) (z oryg.).

Michał Sobański, podczaszy winnicki, i tegoż żona Wiktorya z Orłowskich (córka Andrzeja Orłowskiego i Agnieszki z Komorowskich, sędziów ziem. podol.) . . . D. Winnica 30. grudnia 1790. (Wypis z aktów grodzkich województwa bracławskiego). — (z oryg.).

Felix Hilary Mikołaj Ludwik Zim. Sobański (syn Ludwika a wnuk Michała) zapisany został do 6 księgi szlachty podolskiej. D. Kamieniec podolski 6. maja 1848. (z oryg.)

Euer Wohlgeboren!

Vor allem wage ich zu bemerken, dass ein Missverständniss
~~sich eingetreten~~ vorgekommen ist da ich diese 50 fl. ö. W. nur zu diesem
~~Ihnen~~ Zwecke (~~zurück~~ ~~erbeten~~ erbeten habe) um alle möglichen und
mir unbekannten ~~Ihre~~ meine Angelegenheit betreffenden Auslagen zu bestreiten und dadurch
nun Euer Wohlgeboren nicht zu bemühen, jedenfalls an mich bittlich zu wenden. Zugleich
~~mich nicht veranlasst zu sehen~~ ~~nöthig zu erscheinen~~
bitte ich mich ~~dringend~~ ~~für das Übel~~ nicht zu verdammen,
dass ich diese 50 fl. ö. W. ~~zurück~~ schade nun
alle möglichen mit dem bittlichen Ersuchen einzukommen, und die Kosten,
~~da diese bestimmt sind~~ welche auf die Correspondenzen, Telegramme
oder sonstige Auslagen in meiner Angelegenheit zu bestreiten sein,
und ich bin der Überzeugung, dass Euer Wohlgeboren meine
~~begründete~~ Wünsche in dieser Beziehung ~~soweit~~ berücksichtigen
zu vergelten.

1/ Das gewünschte Zeugniss liegt sub 1/ bei, und
das Adelscertificat, welches zwar nicht für
die Person des Probelegers sondern für seinen Urgrossvater (Cajetan Zdanski) lautet, das galiz. Landesausschuss ausgestellt ist, habe ich als Beilage
~~dem Ministerium beigeschlossen, und dieses bestätiget~~
~~nicht dem Gesuche vorgelegt.~~

3/ (IX) ~~Die Ausstellung der Adelscertificates für die~~
~~Person des Probanten erfordert nur,~~
~~Die Ausarbeitung der Adelscertificates für~~
~~meinen Onkel~~ den Herrn Felix Zdanski erfordert wie gewöhnlich
~~sogar~~ längere
Zeit, ~~dass~~ und ~~dasselbe~~ jetzt während
der Landtagsversammlung, wo alle Kräfte
~~zur Bearbeitung~~ dauernd, derselben, verwendet
beschäftigt sind, keine Rede zum sofortigen
~~Ausstellung~~ das besonderliche Certificate
zu bekommen. #

Schliesslich bin ich in der Lage näheres
über den Stammbaum der Familie Starzenski
(Starzynski) des Wappens Lis zu geben,
und zwar: Josef, Mathias, Peter und Anton
Brüder Starzenski haben mit dem Gesuche
um Erhebung in den Grafenstand diesen Stammbaum
Ministerium des Innern vorgelegt, und dieser
wurde am 19. December 1780 bestätigt und es

Ich bin der Überzeugung, dass ich den höflichen Bemerken gänzlich entsprochen habe und bitte um gefällige möglichst schnelle Erledigung meiner Bittgesuche.

den dortigen Akten aufbewahrt.

~~In dem ich um gefällige Mittheilung~~
bitte Ihre Antwort entgegensehend zeichne ich
mich hochachtungsvoll

ps. Anbei schliesse ich ein Brief meines Sekretärs Hr Marian Ritter
von Rojek, welchen ~~in~~ in der Angelegenheit des Starzyński'schen Stam-
mbaumes ~~direkt an ihn zu richten~~ und wünsche eine gefällige Antwort
direkt an ihn zu richten.

Euer

Aus dem Grunde aber
dass ~~mein Onkel dass~~ der
Urgrossvater ~~des~~ meines Onkels
Felix Sobański schon immatrikulirt ~~erfolgt~~ ist, wird
die Ausarbeitung des Certificates ad personam des Probelegrs ohne Anstand erlangt,
jedoch diese Angelegenheit

Piotr Sulatycki i Anna
z Ostrowskich
Hołyń et Kotiatycze
Contr. 32 p. 369.
w ziemi halickiej

Sobański.

Antonina Marianna Rozalia Felicianna 4im Sobańska (córka Ludwika Sobańskiego i Róży z Łubieńskich) chrz. 30. paźdz. 1825 w Ładyżynie rit. lat. (z oryg.)

Wojciech Sobański (syn Józefa Sobańskiego i Elżbiety) chrz. 19. maja 1692 in ecclesia Myslatycensi rit. lat. (z oryg.)

Michał Sobański, prezes komisyi sądowej edukacyjnej (fundator kościoła obodowieckiego) krzemienieckiej, zmarł w Obodowie 2. kwietnia 1832 w 77 r. Pozostawił wdowę Wiktoryę z Orłowskich i dzieci: 1) Ludwika 2) Gotarda 3) Michalinę, 4) Antoninę i 5) Idalię. (z oryg. metryki śmierci). —

Oktawian Sobański, iuvenis tredecimum annum agens, (syn Michała Sobańskiego, subdapif. bracław., mebri Commiss. publ. Instruct. Gubernior. Volhyn. Podolie et Kiiovien. i Wiktoryi z Orłowskich) zmarł 11 sierpnia 1809 w Trojanowie. (z oryg. metr. z archiwum konsyst. r. l. w Łucku).

Michał Franciszek Hieronim 3im. Sobański (syn Kajetana Sobańskiego, pincernae laticoviensis, et haeredis bonorum Kuszniérówka, i Petroneli z Solechich) chrz. 27. września 1755 w Ożochowie (eccl. Ożohoviensis r. l.) przez ruskiego księdza w Chmieliskach. (z oryg.)

Szczepański.

T. XXV str. 271 Szczepański herb Dołęga Władysław Zenon Mieczysław wnuk Józefa T. XXVI str. 153 i 167 Antoni, syn Stanisława, Eligiusz Tytus Alexander wnuk Józefa z dziećmi Stanisławem Czesławem, Felicyą, Alexandrą i Maryą. (z cert. szlach.

Eligiusz Tytus Alexander Szczepański herb Dołęga właśc. dóbr Laszki zawiązane, syn Tadeusza Franciszka Józefa i Maryanny z Netrebskich, wnuk Józefa i Anny z Tyszkich, prawnuk Michała i Barbary z Lobarzewskich, a praprawnuk Franciszka i Franciszki z Kopińskich — pureto i Wojciech Alexander etc. Lwów 29/3 1887. (z certyf. szlach.) 6/1893

Franciszek Śniewski vel Śniewsko
(syn Jana Śniewski i Anny
Krynickiej – wnuk Jana i Teresy
z Zawadzkich h. Nieczuja.
Dyplom vel. T. 20 p. 165.

Śniewski Ignatius i Catharina de
Stanisławskie w 2066 ex Junio
781

— Felix 2066 ex Junio 781

— Jan i Antoni 326 ani 866

— Jan 4512 Febr 799. nic

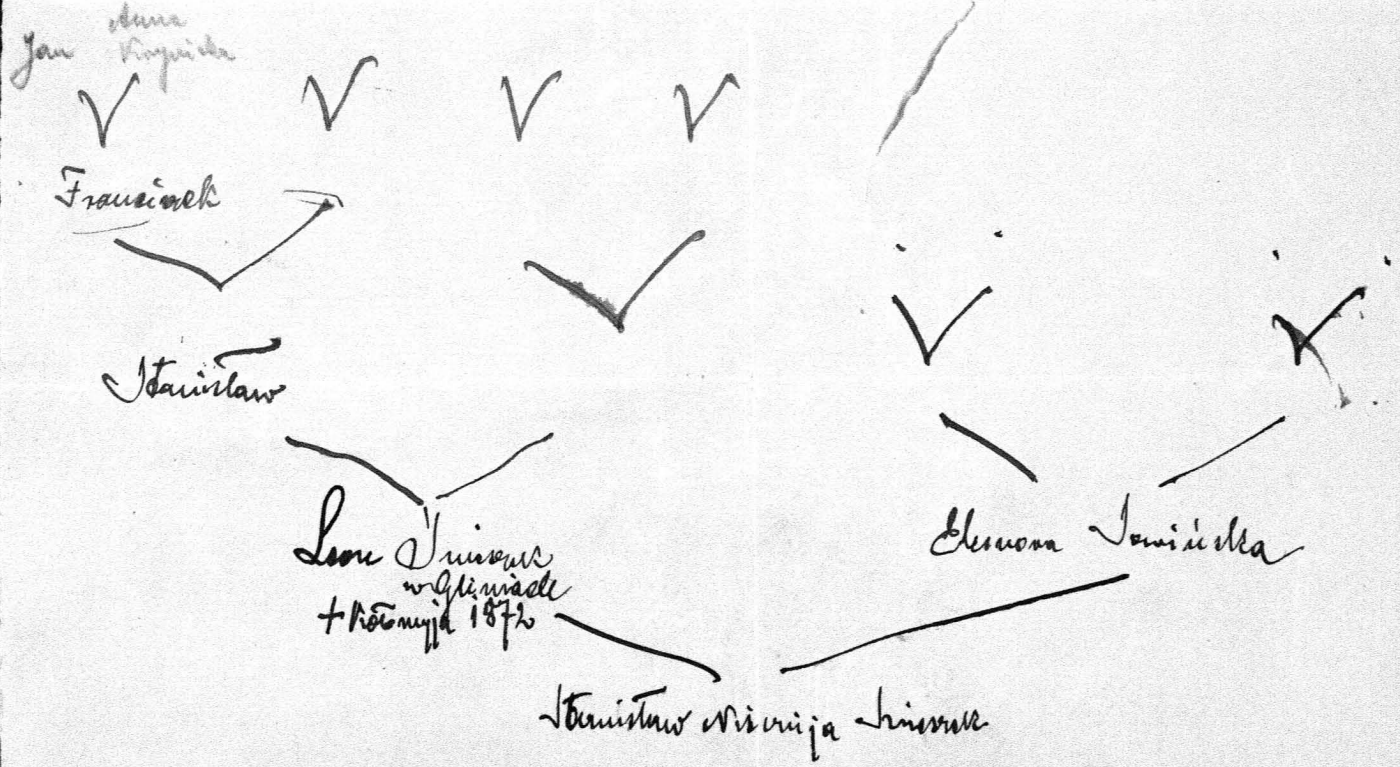

Jan Anna Krzyżanka

Franciszek

Stanisław

Leon Śnieszek
w Gliniadle
† Kołomyja 1872

Eleonora Sowińska

Stanisław Nieczuja Śnieszek

Snieszek vel Snieszko.

47

Franciszek Snieszek vel Snieszko (syn Jana Snieszek i Anny z Krynickich, – wnuk Jana i Teresy z Zawadzkich) herbu Nieczuja.

(Dyplom szlach. ex Libro Majest. T. XX p. 165). (z oryginału) 14/8 93

Świdziński.

48

Constantinus Świdziński natus die 17 Oct. 1793 mortuus die 11. Dec. 1855. vir ingenio, doctrina, erga deum pietate, continentia insignis, clarus eloquentia, in amicitia constans. Bona sua, bibliothecam et patriae antiquitatis monimenta, Myszcovianae haereditati adscribenda, conservanda, augenda et quae hominum doctorum studiis paterent, Alexandro Wielopolski marchioni legavit anno 1855. Cujus testamentum cum propinqui evertere conarentur, judicia sanxerunt annis 1857 et 1858 posteri conservent.

(: Napis na pomniku, – umieszczony także na portrecie w dziele „Biblioteka ordynacji myszkowskiej: Zapis Konstantego Świdzińskiego. Rok 1859. (Z ryciną i tablicą litografowaną). W Krakowie.":)

Konstanty Świdziński miał brata Ludwika. Tytus Świdziński pod dniem 11/10 1842 pisze do Konstantego, aby Ludwikowi wyrobił powrót do kraju, by choć tylko w księstwie Poznańskiem mieszkać mógł. Równocześnie podał do Ludwika adres: Al. Sor Dn Luis Świdziński, Capitan de Cavalleria Lusitana 13 Regte en Madrid.

(: Treść. – Ut supra – str. 58 :)

Jarosław 28/5 92

49

Świstelnicki.

„Portrety Świstelnickich fundatorów ~~w S~~ cerkwi w Świstelnikach, z drugiéj połowy XVIII wieku."
(Dosł. - Katalog archeologiczno-bibliograficznéj wystawy we Lwowie. Lwów 1888 str. 22). — 28/4 91

Sagatowski

50

Ludwik Sagatowski chorążyc inowlocki sprzedał dobra dziedziczne Strusówkę czyli Szmankowiec w kamienieckiem Cezarej z Komorowskich Gorzewskiej wdowie po Franciszku Zarembie Gorzewskim cześniku winnickim. [Ludwika Sagatowskiego bracia rodz.: Józef i Antoni]. —

[Contr. ant. 11 p. 412 – 424]. — 11/3 91

Sędzimir.

51

W gr. sandeckim. Adalbertus de Łukowica Sędzimir – syn Marcina de eadem Łukowica Sędzimira i Kunegundy de Bobowskie – darował część swą w Stopnicy Antoniemu Dunikowskiemu, dapifero ovrucens. 1756.
[Contr. ant. 11 p. 228 – 231.]. – 16/1 91

Serwatowski.

Michał i Jakób Serwatowscy (szlach.) ur. 1788 i 1791 w Śniatynie rit. lat. obaj synowie Ignacego Serwatowskiego i Maryi Sobolewskiej. - (doniesienie urzędu paraf. w Śniatynie). —

(Generosa) Brigitta Trembińska (filia Josephi et Mariannae) zaślubiona 8. augusti 1829 w Rozdole rit. lat. (Tom I p. 28) (honesto) Antoniemu Stasinie, synowi Antoniego Stasiny i Maryanny de Zagórskie. — (z oryg. metryki).

nb. Brygitta była z domu Serwatowska 1° voto Trembińska, 2° voto Stasina, - była córką Ignacego Serwatowskiego (a nie Józefa - jak w metryce ślubu z Trembińskim zapisano) i Maryi Sobolewskiej. - (wyjaśnienie przez familję uczynione.). —

Przemyśl 7/3 92

Skarzyński.

53

„Nowszymi czasy przeszła w posiadanie familii Skarzyńskich wieś Aleksandrówka w pow. krakowskim. Dziś własnością Adeli Skarzyńskiej. Tu przemieszkiwał często, za czasów Rzeczypospolitej krakowskiej, Ambroży Skarzyński, niegdyś jenerał jazdy wojsk polskich i baron cesarstwa francuskiego, zmarły dnia 6. czerwca 1868 we wsi Orłowie w Polsce, licząc lat 79.“

(Dost. – Encyklopedya do krajoznawstwa Galicyi przez A. Schmidera. Lwów 1871. Tom I str. 31.) – 27/4 91

Sokolnicki.

In castro inferiori leopol. 1738. – Andrzéj Saryusz Sokolnicki pincerna leopoliensis (syn Samuela Saryusz Sokolnickiego vexilliferi żydaczoviensis i Krystyny à Drohojow Drohojewskiéj, filiaster Grzegorza Saryusz Sokolnickiego pocillatoris leopoliensis, a Andrzeja Saryusza Sokolnickiego vexilliferi leopol. i Anny Złoczewskiéj nepos) donat dobra Horożana, Ryczyków i Horożankę Bogusławowi de Olbrachcice Bielskiemu pocillatori terrae leopol. rabsztynens. capitaneo. –

[Contr. ant. 12 p. 92-93]. – 8/3 91

Slaski.

~~(In castro inferiori leopol. 1738. — Andrzej Saryusz)~~ 55

Coram Officio et actis castr. capit. cracoviensibus. — Jan de Slasy Slaski — donat. wieś Komorniki w krakowsk. Egidiuszowi de eadem Slasy Slaskiemu. D. 1740.

[Contr. ant. 12 p. 90-92]. — 8/3 91

Słuszka.

„Słuszczanka Konstancya, żona Władysława Denhofa, wojewody pomorskiego, który zginął pod Parkanami w r. 1683." —

„Słuszka Dominik chichał, starosta rzeczycki wojewoda połocki (1684–1700)." —

„Słuszka Józef Bogusław, kasztelan wileński 1689–1701, marszałek nadworny litewski przedtém od roku 1676 do 1684 r. Żona jego Teresa córka Wincentego Gąsiorowskiego podskarbiego w. w. x. l." —

(Listy z czasów Jana III i Augusta II wydane przez G. B. U. i Władysława Skrzyńskę. Kraków 1870. str. 119). — 22/9 91

Sławogorski.

57

„Sławogorski (Sławogurski), był przy kanclerzu litewskim, zmarłym roku 1684. Po śmierci jego bawił na dworze królewskim." —
(Listy z czasów Jana III i Augusta II wydane przez G. B. U. i Władysława Skrzydylkę. Kraków 1870 str. 118). — 22/191

Slizień

58

In Castro Bełzensi 3. stycznia 1776. – Stefan Slizien succamerarius Słonimensis (syn Michała Slizien vicepraefecti Stabuli magni Ducatus Lithuaniae i Eleonory de Chłusowicze, – wnuk Kazimierza Leona i Maryanny de Tużyny Chłupowiczów palat. mścisławien.) sororius Konstancyi de Tużyny Rostkowskiej capit. visnen. steriliter vitafunctae – potwierdza donacyę na części Żernik i Ratyczowa na rzecz Andrzeja de Zaklyczyn Jordana pocillatorid. smolen. (syna Adama Jordana pocillator. smolen.). – [Konstancya de Tużyny Rostkowska capit. visnen. wdowa po Janie Michale Rostkowskim capit. visnen. przez Annę de Bełzeckie primarum olim Michaëlis Comitis de Kozielsko Tużyna capit. visnen. secundarum in post nuptiarum olim Adami Rostkowski capit. visnen. consortem, praefatae quoque Constantiae de Tużyny Rostkowska, charissimam matrem].

[Contr. ant. 20 p. 48 – 51]. – 16/3 91

Sierakowski.

„Sierakowski, kreatura Targowicka, był biskupem Łotyczowskim na miejscu Krasińskiego. Przesiadywał on pierwej na dworze Potemkina w Jassach. Po wzięciu Oczakowa Potemkin chcąc uroczyście obchodzić to zwycięztwo, kazał Sierakowskiemu wystąpić z celebrą i śpiewać Te Deum; ale Sierakowski szuler, poprzegrywał i posprzedawał wszystkie apparaty biskupie: musiano więc schyzmatyckie ryzy przerabiać na ornaty i dalmatyki, podobnie i z innemi rekwizytami należącemi do obrządku postąpić. Takich to ludzi używała Rossya za swoje narzędzie." —

(Ostatni rok życia króla Stanisława Augusta przez L. Siemińskiego Kraków 1862 str. 29 i 30). — 27/9.

Smolik.

60

Mikołaj Rey z Nagłowic napisał figlik p. t. „O tym, co się sianem wykręcił z piwnice." Miał nim być Stanisław Smolik, dowcipny bardzo szlachcic tamtego czasu; figiel jego poszedł w przysłowie.

/: Dost. – Wypisy polskie dla klas wyższych szkół gimnazyalnych i realnych. Część pierwsza, ułożona przez Stanisława Tarnowskiego i Józefa Wójcika. Lwów 1890, str. 28 i 689 :/ Jarosław 26/4 92

Suski.

Forum tarnoviense: Suski Tomasz pup: 510 (vide Stawski).
" Ignacy " 581
Suska Katarzyna succ: 489
Suski Józef succ: 3783
" Onufry " 5002
Suska Joanna succ: 5225
Forum leopoliense: Suski Samuel pup: 3216
Suska Katarzyna succ: 6358
" Józefa " 5057
" " " 4077

2 arkuszy.

Catharina de Fichauser Suska † 23. septembr. 1797 w Oświęcimie. (z oryg.).

Onuphrius de Rostwo Suski (syn Tomasza i Anny z Moszczeńskich) i żona jego Katarzyna de Miaczów (córka Egidiusza de Miaczów i Elżbiety de Marynowskie małżonków Fichauserów) z Fichauzerów Suska zapisują sobie dożywocie. D. Maniowy 9. lipca 1783.

Barbara Kunegunda Elżbieta 3im. (córka Onufrego i Katarzyny de Fichauser małż. Suskich) ochrz. 30. novembr. 1780 in Maniowa. (oryg.).

Magdalena Kunegunda 2im. (córka Onufrego i Katarzyny de Fichauser małż. Suskich) ochrz. 19. julii 1783 in Maniowy. (oryg.).

Adam Stefan Piotr 3im. (syn powyższych Onufrego i Katarzyny de Fichauser małż. Suskich) ochrz. 22. grudnia 1790 r. w Stryszowie. (oryg.). —

(vide: Contr. nov. 16 p. 254 i Contr. nov. 13 p. 213 w Tabuli kraj. galicyjskiej). —

succes: 489. (Tarnów)

Brat Onufrego był Ignacy Suski, który zmarł w lipcu 1796 r.

pup: 581 (Tarnów)

Z aktów spadkowych byłego c. r. forum nobilium tarnoviense.

Süski.

herbu Lubicz.

Onufry de Rostwo Lubicz Süski /: syn Tomasza, właściciela wsi Zawada i Loziska, i Anny de Moszczeńskie, – wnuk Franciszka Süskiego, właściciela dóbr Miłkowa, i Katarzyny de Jarmuty :/.

/: Liber generalis Majestaticus Tomus 9. pag. 327 :/. –

Franciszek de Rostwo Lubicz Suski, właściciel dóbr Miłkowa, zaśl. Katarzynę de Jarmąty.

Tomasz, właściciel dóbr Zawada i Łoziska zaśl. Annę z Moszczeńskich.

Jan Kanty

Onufry, † in Szarwark 4. ~~czerwca~~ lipca (~~1805~~) 1840 r. w 105 r. życia (metryka śmierci w Dąbrowicy). Zaśl. Katarzynę de Miaczów Fichauser (córkę Egidiusza i Elżbiety de Marynowskie) † 23. września 1797 w Oświęcimie.

Jakób Ignacy 2im († w lipcu 1796 roku ???) zaśl. Wiktoryę Popecką, córkę Piotra Popeckiego, właśc. dóbr. Grabaniny i Sadki, i Anny z Ostrowskich

Adam Stefan Piotr 3im. ochrz. 22. grudnia 1790 w Stryżowie circ. myślenicensi. Zaśl. Joannę z Czarnowskich † w Delastowicach prozdio Skrzynka 19. marca 1843.

Barbara Kunegunda Elżbieta 3im. ochrz. 30. listop. 1780 in Maniowa.

Magdalena Kunegunda 2im. ochrz. 19. lipca 1783 in Maniowa. wyszła z Ratyńskiego.

Adam Stefan Piotr 3im. ochrz. 22. grudnia 1790 w Stryszowie.

Ludwik Suski (ur. 14/8) chrz. 17/8 1825 w Myskowie T. II p. 212.

Alexander Feliks ~~2im.~~ Stanisław 3im. ochrz. 13/11 1804 w Nieneszowie r. l.

Bonawentura

62

Franciszek de Rostwo Lubicz Suski
właściciel dóbr Miłkowa, zaśl. Katarzynę de Jarmiąty

Tomasz, właściciel dóbr Zawada i Łoziska, zaśl.
Annę z Moszczeńskich

Onufry † in Szarwark
4/7 1840 w 105 r. życia (ad Dąbrowica),
zaśl. Katarzynę de Miaczów Fichauser
(córkę Egidiusza de Miaczów i Elżbiety
z Marynowskich) † 23/9 1797 w Oświęcimiu.

Barbara Kunegunda
Elżbieta 3im. ochrz.
30/11 1780 in Maniowa.

Magdalena
Kunegunda 2im.
ochrz. 19/7 1783 in
Maniowa; wyszła
za Ratyńskiego.

Adam Stefan
Piotr 3im. ochrz.
22/12 1790 w Stry-
szowie; - zaśl. Jo-
annę de Czarnowskie (córkę Ignacego
† 19/3 1843 in Strzynka
(Delastowice)

Bonawentura

Ignacy (właściciel dóbr Grabaniny i Sadki), zaślubił Wiktoryę
Popecką. ~~Zmarł w lipcu 1796~~
(córkę Piotra Popeckiego i Anny z Ostrowskich)

Ludwik Suski
(ur. 14/8) chrz. 17/8 1825
w Myskowie r. l.

Aleksander Feliks
Stanisław 3im.
ochrz. 13/11 1804
w Nienaszowie r. l.

Metryka śmierci Józefy de Korytko Suskiej w Rudkach zmarła 25. marca 1828 r. l. w 28 r. życia.

succ: 4077 (Lwów).

Z aktów spadkowych byłego c. r. forum nobilium leopoliense.

Joanna de Czarnowskie Suska, annor. 44. Publici Officialis Regni Poloniae filia nunc possessoris arendatorii boni Skrzynka circ. tarnov. uxor Adami de Rostwo Lubicz Suski. Zmarła w Delastowicach praedio Skrzynka, dnia 19. marca 1843 – ab intestato. –

Dzieci: 1). Bonaventura de Rostwo Lubicz Suski, filius annor. 24.

Proximi: 1). Ignatius Czarnowski, pater defunctae in Stobnica Regno Poloniae gubernia kielcensi qua pensionatus Officialis Cassae.

2). Valentinus, frater germ. defunctae, praesidens villae Proszowica Regni Poloniae gubernia kielcensi.

1790 Roku, dnia 22. grudnia ochrz. Adama Stefana Piotra 3 im. (syna Onufrego de Rostwo Suskiego i Katarzyny de Fichauser). (metryka oryg. z kościoła Strizoviensis circ. Myslenicensi). –

Onuphrius de Rostwo Lubicz Suski (syn Tomasza właściciela wsi Zawada i Łoziska i Anny de Moszczeńskie, – wnuk Franciszka właściciela dóbr Miłkowa i Katarzyny de Jarmiąty). – (Liber majestaticus T. IX p. 327).

succes: 5225 (Tarnów).

Onuphrius Suski notorie nobilis non possessionatus, domicilium ejus ordinarium in Szarwark circ. tarnov. † in Szarwark 4. julii 1840 r. w 105 roku życia, wdowiec po Katarzynie de Fichauser.

Dzieci: 1). Magdalena filia nupta Ratyńska in Szarwark

2). Adamus filius degens in Delastowice.

(: Metryka śmierci Onufrego w Dąbrowicy :)

succes: 5002. (Tarnów)

Josephus Suski, sacerdos r. l. vicarius ecclesiae Lisiogurensis †. 1. lipca 1829 in Lisiogóra.

Proximi: 1). Pater ignoti nominis Suski agricola, domicilians in Czarny Dunajec.

succes: 3783. (Tarnów)

Suski.

Nobilis Samuel Suski anteactus sylvae Michalovicensis subpraefectus, † 21/4 1828 in Michalovice circ. premisliensi. – Dwa razy był żonaty: 1). Józefa de Korytkie 2). Catharina Fil, filia Georgii Fil, subditi bonorum Michałowice.

Dzieci: ex primo thoro:

a). Antonius Suski in bonis Bieńkowa Wisznia circ. sambor. sitis apud patruum suum Antonium Suski degens.

ex secundo thoro:

b). Tecla filia 4 annor. } in Michalowice.
c). Marianna 2 annor. }

Proximi: a). Agnes de Siromskie Suska mater defuncti in Michalowice.

b). Antonius Suski frater germanus defuncti in Bieńkowa Wisznia.

c). Alexander Suski frater germ. defuncti in Hołodówka circ. Sambor.

d). Julianna Suska } virgines apud fratrem suum germ.
e). Carolina " } Antonium.

Metryka śmierci Samuela Suskiego w Rudkach.

pop. 3216 (Lwów)

Catharina Suska, vidua p.o. Samuelem Suski praepositum silvarum pagi Michalovice, † 30/12 1833 in Michalovice.

Dzieci: 1). Thecla, unica filia.

Proximi: a). N. Suski, conductor bonorum Szeptyce circ. Sambor.

b). N. Suski, oficialis privatus in Taligłowy circ. Sambor.

succ: 6358. (Lwów)

Nobilis Josepha de Korytkie Suska (nupta olim Samueli Suski, die 21. martii 1828 in Michalowice mortuo) † 25/4 1823 in Michalovice.

Dzieci: Antonius, unicus filius.

Proximi: 1). Joannes Korytko, frater germanus defunctae in civitate Sambor.

2). Anna de Korytkie Bilińska, soror germana in Winniki circ. Sambor.

3). Thecla de Korytkie Zajączkowska, soror altera defunctae Leopoli.

4). Angela de Korytkie Błażewska soror germ. in circ. Sambor.

succ. 5057. (Lwów)

Metryka śmierci Józefy De Korytko Sūskiéj w Rudkach zmarła 25. marca 1828 r. m. w 28 r. życia.

Sūcc: 4077 (Swięs).

Z aktów zpadkowych byłego C. K. Sądu Sukcessyjnego Królestwa.

Joanna de Czarnowskie Sūska, annor. 44. Publici Officialis Regni Poloniae filia nunc possessoris arendatorii bonі Skrzynka circ. Tarnor. uxor Adami de Rostwo Lubicz Sūski. Zmarła w Delastowicach praedio Skrzynka, dnia 19. marca 1843 — ab intestato. —

Dzieci: ij. Bonaventura de Rostwo Lubicz Sūski, filius annor. 24.

Procinni: ij. Ignatius Czarnowski, pater defunctae in Stobnica Regno Poloniae gubernia kielcensi qua pensionatus Officialis Casae.

2. Valentinus, frater germ. defunctae, praesidens villae Proszowica Regni Poloniae gubernia kielcensi.

1790 Roku, dnia 22. grudnia ochrz. Adama Stefana Piotra 2 im. (syna Onufrego de Rostwo Sūskiego i Katarzyny De Fiedlauser). (metryka ony g. z kościoła Strzyżowieńskiego circ. słyszeniem). —

Onufry Lubicz de Rostwo Sūski (syn Tomasza właściciela wsi Lawada i Łozińska i Anny de Chrzanowskie, — wnuk Franciszka właściciela dóbr Chrzkowa i Katarzyny de Jasnigty). — (Liber majestaticus T. IX p. 327).

Sūcc: 5225 (Tarnów).

Onufry Sūski notorie nobilis non possessionatus, domicilium ejus ordinarium in Szczawark circ. Tarnor. † in Szczawark 4. julii 1840 r. w 105 roku życia, wdowiec po Katarzynie de Fiedlauser.

Dzieci: ij. Magdalena filia nupta Ratyńska in Szczawark

2. Adamus filius degens in Delastowice.

(z metryki śmierci Onufrego w Dąbrowicy).

Sūcc: 5002. (Tarnów)

Josephus Sūski, sacerdos r. c. vicarius ecclesiae Lisiogurensis † 1. lipca 1829 in Lisiogóra.

Procinni: ij. Pater ignoti nominis Sūski agricola, domicilium in Granny Dunajec.

Sūcc: 3783. (Tarnów)

Franciszek

Tomasz i Anny z Moszczeńskich

Ignacy Duski i Wiktorya Popecka
† w lipcu 1796

Alexander Felix Stanisław zm. ochr. 13/11
1804 w Nienaszowie r. l.

Ludwik Duski (ur. 14/8) chr. 17/8 1825
w Myszkowie T. II p. 212.

4 metryk ślubu — 10 złr
2 metryk urzęd 4 złr
1 dyplom szlach + 1 5

~~Instr. 68 p. 264~~

Instr. 149 p. 175. 206

Anna z Ostrowskich Popecka (wdowa po Piotrze Popeckim) dziedziczka wsi Grabaniny i Sadki sprzedała je Ignacemu Suskiemu. Żoną J. S. była Wiktorya Popecka córka sprzedającej Anny. Reszta jej dzieci: Wojciech Popecki, Justyna Popecka, Ignacy Popecki. D. Grabanina 10/4 1805 r.

Instr. 68 p. 264 – 266

Correspondenz-Karte.

Karta korespondencyjna.

(Antwort — Odpowiedź.)

Nur für die Adresse
Wyłącznie na adres

Wielmożny
Maryan Smiadowski
in
w
Lwów
plac Bernardyński 10.

(Poln.)

Nienaszów 23/1 93.

Powtórnie przejrzałem dokładnie wszystkie metryki ślubne należące do tutejszej parafii - jednakże metryki ślubu Ignacego Suskiego nie znalazłem. W tutejszych metrykach raz tylko figuruje Ignacy Suski jako świadek przy ślubu, Ignacego Kopczyńskiego z Justyną Topecką. 10/2 1807. Prawdobnie ślub Ignacego Suskiego odbył się gdzieś w innym kościele

Z uszanowaniem

Ks: Józef Burgilewicz.

Smotrycki.

65

Smotrycki Melecy (pisał się po ojcu Maxym Harasimowicz) – rusin – syn Harasyma Daniłowicza Smotryckiego, podstarosty kamienieckiego – urodził się w Smotryczu na Podolu. Naukę pobierał w Wilnie, zkąd w r. 1610 udał się w podróż za granicę. Zwiedził Lipsk, Wittenbegę, Wircburg. Po powrocie do kraju wstąpił do Bazylianów. W r. 1621 wyświęcił go Teofan patryarcha jerozolimski na władykę połockiego, lecz król polski uznać go nie chciał. W sporach o połączenie Rusi polskiej z rzymskim kościołem zajął wybitne stanowisko. Zrazu należał do partyi przeciwnej, lecz wkrótce stał się główną podporą unii, popierając ją w swych pismach. – Zmarł 1633 roku prawdopodobnie otruty został. –

„Vera Effigies Servi Dei Melitii Smotricii, Archiepiscopi Hieropolitani O. D. Ba. Archimandritae Dermanens. immanis Parricidii D. IOSAPHAT Authoris, sub URBANO VIII. Pont. Max. conversi et defuncti gloriose MDCXXXIII. Decembris XXVII."

Taki jest napis na obrazie.

(Streszczenie z Przyjaciela ludu. R. V. T. II str. 257)

Lwów 7/8 90

Kortiscius Wojc. O. T. J. – Widok potyczki wygranej, zawodu dopędzonego, wiary dotrzymanej, od JM. O. Meletiusa Smotryskiego, archiepiscopa hierapolitańskiego na jego pogrzebie. Wilno, 1634, w 4ce, kart 32. – 12/5 91

(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Susza Jakób ks. – Vita Meletii Smotriscii, archiep. hierapolitani, Archimandritae Dermanensis Ord. S. Basilii M. Editio nova curante Joanne Martinov S. J. Bruksella, 1684, w 8ce, str. 186. – 16/5 91

(Ut supra)

Sadowski.

Stanisław Kostka Sadowski, robczycki, teremecki, uszycki etc. starosta. [Contr. ant. 10. p. 9-13]. –

Lwów 6/10 90

~~„Sadowski Ksawery z Podola. Należał do związków patryotycznych. W r. 1831 był posłem na sejmie z powiatu Olhopolskiego. Wygnany do Permu – potem do Stawropola wrócony 1838. Wyjechawszy za granicę w celu poratowania zdrowia, umarł w Paryżu, 11. lutego 1847 r. –~~

~~Patrzeć o Sadowskim~~

„Sadowski Kazimierz sołtys z pod Warszawy, za sprawę emisaryusza Szpeka otrzymał 2000 kijów i skazany do kopalni. Umarł w Nerczyńskim Zawodzie 16. listopada 1851 r. Żył lat 70."

(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" – drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872, str. 427). – 6/3 91

Sadowski
N.
|
Onufry zaśl. Emilję Kozakiewicz
|
Izydor 1871 30/5 Podhajce r. l.

Sadowski Karol, woźny kasy pod. zaśl. Ludwikę Ryznerską, córkę Ignacego Ryznerskiego i Teresy Donat.
|
Antoni Felix zim. 1875 14/1 / 17/1 Gorlice

(Wydział kraj. – z komemoracyi do podania o nadanie stypendyum) 24/4 91

Sadowski

Tekla Sadowska starościanka Urszycka ur. 1777
† 24. lutego 1862. –
(Napis na cmentarzu Łyczak. we Lwowie)

Sosnowski.

Józefa Sosnowskiego ~~córkom~~, hetmana polnego litewskiego, córkom udzielał lekcye historyi i geografii Tadeusz Kościuszko, jako młody porucznik. Zakochał się w młodszéj swéj uczennicy Ludwice Sosnowskiéj, późniéj małżonce ks. Lubomirskiego. — 27/2 91

(Ognisko domowe. Rok II № 39 (20/5 1885) str. 235).

„Sosnowski Arystarch za sprawą Kozarskiego do wojska na Kaukaz."

(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberyi" — druk. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872, str. 430). — 6/3 91

Sieklucki.

Magnifici conjuges Joannes Sieklucki venator Podlachiae et consors Francisca Angela de Skibickie (córka Józefa i Agnieszki de Krynickiej małż. Skibickich thesaurariorum brestensium Cujaviae) mutuam advitalitatem inscribunt. In Pilzno 1769. (z oryg.). —

pup. 1110. 28/8 91

(Z c. k. Sądu krajowego we Lwowie)

Siarczyński

11

„N. Fr. Siarczyński kanonik warszawski, proboszcz i dziekan kolegiaty jarosławskiej, członek król. Towarzystwa warsz. Przyjaciół nauk, bibliotekarz księgozbioru narodowego Zakładu Ossolińskich we Lwowie." (Odpis z ryciny przedstawiającej portret ks. Siarczyńskiego. W bibl. Ossolińskich.). — 23/2 91

Ks. Franciszek Siarczyński † w listopadzie 1829 r. we Lwowie. — 27/6 91

Śnitowski.

42

Dosłowny odpis pozycyi z Dom. ii p. 206 n. 8 on.:

„Decretum inter Mpcam Franciscam de Zybułtowskie Bachmińska viduam ab una et consuccessores olim Mpci Samuelis Śniatowski tum Ill. Mpcum Theodorum Potocki, qua debitorem Consuccessorum Śniatowskianorum parte ab altera intuitu solutionis Summae 3000 fp. una cum accreta ad alteram tantum provisione adjudicata in Castro Halicien. die 16. Februarii 780 anno ~~ad solutionem praedictae~~ 3) latum quo mediante Theodorus Potocki ad solutionem praedictae 3ae fp. Summam pro re successorum Śniatowscianorum adstrictus cessa." (vide Rel. nov. Tom. 3 p. 464).

Actum in castro haliciensi in Judiciis capitanealibus Feria quarta post Dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima, id est: Die Decima Sexta Mensis Februarii anno Domini Millesimo Septingentesimo Octuagesimo. —

2

Samuel Śnitowski
pincerna laticovien.,
sterilis.

Anna Śnitowska
wyszła za Gabryela
Orchowskiego

Tadeusz
Orchowski

Karol
Orchowski

Michał
Orchowski

[Rel. nov. 3 p. 464 – 475]

13/4 21

Słupski.

1633. Maryna Słupska, Łukasza Ragińskiego małżonka, pod przysięgą zeznała, jako syn jéj Adam w dziewiątym roku spadł z góry z ganku i ciemieniem głowy o krawędź beczki uderzył i od rozumu odszedł różne dziwacząc, lecz tu ofiarowany, w momencie ozdrowiał. – Sama też srodze zachorowawszy na nogi, gdy się tu ofiarowała zdrowie odniosła.

/: Dosł. – Historya zjawienia się Matki Najświęt. pobożnemu Tomaszowi Michałkowi w borku Leżajskim w roku P. 1590 i t. d. – str. 325 i 326 – (dalszy tytuł téj książeczki vide Feliczan Grochowiec Grochowski) :/

Leżajsk 26/7 92

Sieńcuwski.

74

1634. – ks. Jan Paczek, prob. brzeżański przybył tu imieniem Mikołaja z Granowa Sieńcuwskiego hrabi na Brzeżanach etc. podczaszego koronnego, aby ślub oddał, albowiem ten pan od lekarzów opuszczony w ciężkiej chorobie, tu ofiarowany prędko ozdrowiał; o czem pismo tego kapłana świadczy.

/: Dost. – Historya zjawienia się Matki Najświętsz. pobożnemu Tomaszowi Michałkowi w borku Leżajskiem w roku P. 1590 – i t. d. – str. 328 – (dalszy tytuł tej książeczki vide Felicyan Grochowiec Grochowski) :/

Leżajsk 26/7 92

Stamirowski.

75

Wdowa po Józefie Stamirowskim, łowczym sanockim, Barbara de Kaliny była już w roku 1678 zamężną powtórnie za Samuelem Kossakowskim starostą tarnogrodzkim; synowie jéj z pierwszego małżeństwa, małoletni natenczas, Michał i Antoni, córki Anna i Jadwiga. W r. 1677 wspomniany jest Józef olim, więc jako nieżyjący, syn Melchiora Stamirowskiego. (Melchior Stamirowski, cześnik lwowski, żyjący w roku 1667 sumę 10.000 złotych pols. Karmelitankom bosym we Lwowie zapisał.). Dom Kalinowskich, z którego pochodziła rzeczona Barbara, spowinowacił się przeto po śmierci Józefa Stamirowskiego z domem Kossakowskich.

/: Dosł. – Rozbiór rękopiśmiennéj księgi: Zapisy Karmelitanek bosych we Lwowie. (, Przewodnik naukowy i literacki. Rok XIII, 1885 czerwiec, str. 509 :/

Jarosław 26/4 92

Suchorabski.

Z księgi zapisów: „Zapisy Karmelitanek Bosych" we Lwowie w fiskusie przechowanej, na str. 163 – 166 widać, że Suchorabskich było trzech braci Jarosz, Matiasz i Bernard synów Floryana. Dom Suchorabskich posiadał zapisy znacznych sum dłużnych, a wypożyczonych Korniaktowi, który miał Elżbietę de Tenczyn Ossolińską za żonę, i Bartoszowi Brzeckiemu, chorążemu, potem podkomorzemu Brzeckiemu. A to Korniaktowi 16.000 a Bartoszowi 8000 złotych. W roku 1624 umiera Korniakt a w r. 1625 Suchorabski Floryan. Po śmierci Korniakta pani Korniaktowa wypłaca 14.000 pani Koryciińskiej (wdowa po Barnabie Suchorabskim wyszła za Koryciińskiego) zostaje 2.000 fl. Z sumy dłużnej od Bartosza Brzeckiego 1/3 część przypada na Koryciińską, matkę Barbary i Wandy Suchorabskich, i na te dwie jej córki zakonne. O tę sumę Karmelitanki bose zbierają munimenta w celu ich swikcyi dla klasztorów. – Barbara i Wanda Suchorabskie były córkami Bernarda Suchorabskiego i Heleny de Czermno. Helena de Czermno była już wdową w r. 1627 (str. 150 zapisów). Helena Suchorabska consors relicta olim Bernardi Suchorabski aprobat. cessionem Nicolai Ostrorogski comitis ab Ostrorog praeceptor. 8000 fl. nomine Barbarae et Vandae Suchorabskich filiarum Bernardi Suchorabski in Elisabetham de Tenczyn Ossolińska Korniaktowej. In terrestri judicio Premisliensi A. D. 1627 feria 6ta post festum St. Augustini (t. j. 3 września, w piątek). Starsza z tych dwóch sióstr Wanda Helena Suchorabska była już w roku 1641 zakonnicą reguły św. Franciszka w Krakowie (str. 151 zapisów): Wanda Helena Suchorabska monialium St. Francisci professa conventus St. Andreae Cracoviensis feria 6ta post festum Visitationis Beatis Virginis Mariae. Młodsza siostra Barbara była zamężną za Świętosławem Kazanowskim, czesnikiem sandomierskim. Z dokum. w sumaryuszu zaregestrowanego z roku 1653 widocznie jest, że żył jeszcze wtenczas Świętosław czesnik sandomierski. W roku 1659 Barbara była już wdową i jako taka wstąpiwszy do zakonu Karmelitanek bosych we Lwowie przybrała imię Teresy. Pod r. 1659 dokument 16 sumaryuszu: Generosa Barbara Kazanowska modo autem soror Barbara Teresa Carmelitarum Discalceatarum. matka ich Helena de Czermno była już w roku 1644 (dokum. sumar. 16) za Koryciińskim. Pochodzące sumy, przypadające na Barbarę wniesione zostały do klasztoru Karmelitanek bosych we Lwowie i ponieważ starsza siostra jej Wanda Elżbieta, zakonnica w Krakowie przelała sumę przypadającą na nią na korzyść młodszej swej siostry Barbary, z wyjątkiem tej części, którą na korzyść swej matki Heleny Koryciińskiej odwołała, a ponieważ ustanowiona suma 23.000 zł. i dziedzictwo Suchorabskich córek i ich matki hipotekowane były na dobrach

Ostrorogskich, Żórawińskich, Korniakta, — przeto następują później pertraktacye o spłacenie sumy na Barbarę przypadającej a u pomienionych rodzin zalegającej. W roku 1664 żyje jeszcze zakonnica Barbara Kazanowska i kwituje z odebranej sumy per Adamum Kazanowski et Euphrosinam Suchoraby coniuges; powinowactwo między Suchorabskimi i Kazanowskimi powtarzało się więc po śmierci Świętosława Kazanowskiego, męża Barbary Suchorabskiej. Z dokum. 23 w sumaryuszu widać, że Świętosław Kazanowski kapitał w znacznej sumie 24.000 złot. pol. liquidi debiti zapisał w r. 1644 żonie swej Barbarze z Suchorabskich. Suma zaś dłużna od Nikołaja Ostroroga Helenie de Czermno wdowie po Suchorabskim, w r. 1644 wynosiła 23.000 zł. polskich. Inskrypcya tej sumy per Nicolaum comitem in Ostroróg, na rzecz Barbary Suchorabskiej, wtedy jeszcze żyjącej, przypada według sumaryusza na r. 1622 (dok. 95 sumaryusz.). W roku 1630 nastąpiła prolongacya tej sumy przez Helenę de Czermno w imieniu dwóch córek Barbary i Wandy. Suma ta zapisana była na dobrach Komarzańskich. Na mocy dłużnego zapisu na dobrach Komarzańskich przysądził trybunał lubelski sumę 11.800 złot. polskich dekretem ferowanym feria tertia ipso die die festi Stae. Margarethae Virginis et Martyris (12 lipca we wtorek) a. 1666 „inter haeredes Komarno cum adjacentiis, ac concernentes creditores", Barbara de Suchorab Kazanowskiej (Barbara była już wtedy zakonnicą), a względnie klasztorowi Karmelitanek bosych we Lwowie. — Dziedziczka Komarna, sukcesorka Mikołaja z Ostroroga, Elżbieta starościna rohatyńska miała tę sumę wypłacić. Wdowa po Zygmuncie Janie Ostrorogu, synie Mikołaja, matka pomienionej starościanki Elżbiety Anna Potocka snać w drugiem małżeństwie Przerembska, wojewodzina Sieradzka, produkowała pokwitowanie zakonnicy Barbary z Suchorab Kazanowskiej na zapłaconą sumę 6.000 zł. polskich, — tedy już tylko na tych dobrach suma 5.800 do jej zupełnego zapłacenia po 7 procent od sta należyć przyznawamy" i przeto procentu rocznego 400 złotych, z tych 200 zł. na święty Jan Chrzciciel, a drugich 200 na święto Niepokalanego Poczęcia Panny Maryi płacić się obowiązała. Anna z Potoka, żona Zygmunta Jana Ostroroga była córką Stanisława Rewery Potockiego († 1667). Rozróżnić ją należy od Anny Mohilanki, będącej w pierwszem małżeństwie za Przerembskim, wojewodą Łęczyckim; drugim mężem Anny Mohilanki był Jan Czarnkowski, kasztelan Łęczycki, a trzecim jej mężem był Stanisław Rewera Potocki. Nie możemy przypuścić, żeby Anną z Potoka Przerembską, własnoręcznie podpisaną na oryginalnym dokumencie z roku 1672, — 13 lutego była owa Anna Mohilanka, trzecia żona Stanisława Potockiego Rewery, była bowiem Anna 1mo voto Przerembska z Mohiłów nie z Potoka jak się wyraźnie podpisała Anna z Potoka Przerembska. Elżbieta, o której tu mowa, wyszła następnie za mąż za Jana Karola, księcia Dulskiego.

/: Dosł. — Rozbiór rękopiśmiennej księgi: Zapisy Karmelitanek bosych we Lwowie („Przewodnik naukowy i literacki. Rok XIII (1885 maj) str. 408). —

Jarosław 23/4 1892

Sypniewski

„ Geschichte der neuesten Zeit vom Jahre 1816 bis 1871 mit besonderer Berücksichtigung Deutschlands und Oesterreichs zum Selbststudium zusammengestellt und bearbeitet von Alfred Ritter v. Sypniewski, k. k. Oberlieutenant im k. k. Feldmarschall-Lieutenant Freiherr von Mertens 9. Linien-Inft.-Regimente, Lehrer in der Kadeten-Schule zu Lemberg. Mit 6 Planskizzen. Lemberg. 1871." - 8vo str. VIII i 205.

(Z oryginału odpis.) — 12/2 91

Alfred Ritter von (Odrowąż) Sypniewski, geb. 1842, dient als Officier seit 1/9 1862, Ritter des Kriegsmedailles, des militär-Verdienst-Kreuzes, des Officiers-Dienst-zeichens, - verheiratet.

Jarosław 28/5 92

(z rangisty).

Święcicki.

Józef z Święcic i Krempy Święcicki burgrabia krakowski (syn Felicyana Święcickiego sędziego grodzkiego piotrkowskiego i Anny Zaborskiej) kupił od brata rodz. Wojciecha z Święcic i Krempy Święcickiego cześnika bracławskiego część dóbr Skrzydlny z przyl. Działo się w Mierzynie 2. grudnia 1746.

(Contr. ant. 14 p. 14 – 20) 8/7 91

Sieniński.

„Jan Sieniński z Sienna wywiązując się ze zlecenia, rozpoznania położenia i stanu dolnéj Rusi i Podola, dobrał ludzi biegłych w rozmiarze, a nadto użył w pomoc przyjaciela swego uczonego Stanisława Sarnickiego, i podjętą pracę najgorliwiéj dopełnił. Rapporta w ciągu działania piśmienne i ustne składał królowi Stefanowi. Po dziesięciu zaś leciech ułożony przez Sarnickiego opis, Sieniński królowi r. 1585 przypisał." –

„Jan Sieniński, światły i czynny obywatel, Poseł do Turcyi, Kasztelan Żarnowski, następnie Lwowski, w końcu Wojewoda Podolski. Żarliwy obrońca aryanizmu, założyciel miasta Rakowa, głównéj aryanów w Polszcze siedziby." –

(Mappografia dawnéj Polski przez Edwarda Barona Rastawieckiego. Warszawa 1846. str. 5.). — 18/1 91

Jan Zamojski arcybiskup lwowski i opat płocki zawiera ugodę z Krzysztofem i Adamem Sienieńskiemi (synami Jana Sienieńskiego z Sienna wojewody podolskiego i starosty hrodelskiego. D. Lwów we Czwartek pierwszy po trzech królach 1611.

(Contr. aut. 14 p. 37 – 42) 8/7 91

Szczepkowski.

In castro żydaczoviensi 13. maja 1771. – Jan Szczepkowski (syn Aleksandra Szczepkowskiego i Katarzyny de Topiele) sprzedał część pewną we wsi Tużyłów w żydaczowskim powiecie, Bazylemu i Józefowi Stoneckim braciom rodz.

(Contr. ant. 14 fp. 10 – 11) 8/7 91

Szczepkowski
h. b. Szczepków et Kubiełki

- Franciszek (Wojciech)
  - Zygmunt
  - Wiktor
  - Tadeusz
  - Ignacy
    - Jan Józef
    - Józef Jan
      - Kasper S. J.
      - Ludwika Seferowicz †
      - Tytus
      - Leona Markowska
      - Józefa Ruprecht
      - Marya Zarulińska
      - Alojzy
    - Tomasz
- Jakób
  - Fortunat
    - Łukasz dziedzic dóbr Szpaków i Sokołów
  - Wojciech Szczepkowski † 1829 w Fraustadt
    - Józef Szczepkowski ur. 19/3 1785 w Sompola zaśl. 14/4 1814 z Karoliną Marchwicki
      - Honorata Szczepkowska zam. Szonert

Szczepkowski

Sidorowiez

We Lwowie Walerja z Hurkiewiczów Sidorowiczowa, żona urzędnika Wydziału Kraj., matka znanej pianistki, w 50 r. życia. — (Kurjer lwowski. Nr 94 (z 4. kwietnia 1890). —

82

83

Skupiński.

Józef Albert, 2im. Puchalik Skupiński, ensifer podlachiae, sprzedał dobra swe Zelezyna w krakowskiem Franciszkowi Ochockiemu, venatori smolensciae. D. w grodzie krakowskim 1763 r. —

[Contr. ant. 10 p. 394–396]. — 26/2 91

Siemuszewski.

„Generoso Domino Adamo Siemuszewski de Siemuszowa, Capit. Leopol. Terrarum Russiae Generali surrogato, Viro religione, genere vitae, ingenti gravitate morum, prudentia, summo consilio, totiusque Ordinis Equestris amore insigni et claro. Uxor inconsolabilis maestissimique liberi P. P. Obiit Lublini, summo cum regis desiderio, et totius illius Conventus dolore, cuius ibi Nuntium Terrestrem Leopol. egerat. Anno Domini 1569 die 6. Feb. aetatis vero suae 46."

[: Kościół katedralny lwowski obrządku łacińskiego itd. przez Stanisława hr. Dzieduszyckiego. Lwów 1872 str. 21]

Sieniński

„Joanni Sieniński Archiepiscopo Leopoliensi.
Dic mihi, quo titulo, vel quo sit nomine dignus
Hic, cujus tumulus nomine corpus habet.
Qui fuit a Sienno claro de sanguine natus
Ipse Joannes dextra animoque potens.
Acer in arma, Getas, Moschum, Turcamque ferocem
Fudit Obertini, praelia magna tulit
Qui genitor vidit Natos, Natasque Nurusque
Dives opum, magnis dives amicitiis
Qui post Castellanus erat, Magnusque Senator
Sarmatiae ex oris urbs Halicia tuis.
Qui deductus erat gravis hanc Antistes in Urbem,
Miles erat, Pater, et denique Praesul erat.
Aut igitur felix solus, aut felix denique ipse
Si infelix, quae habuit nonne repugnat id huic.
Ergo fuit minus infelix, quo clauditur omnis,
Mortalis vitae summa nec ultra datur."

[: Kościół katedralny lwowski obrządku łacińskiego itd. przez Maurycego hr. Dzieduszyckiego. Lwów 1872 str. 21:22]

86

Skibicki

k. k. Landes-Gubernium sprzedało Józefowi Skibickiemu i tegoż żonie Zofii ze Skryńskich, dobra Żdżary. D. Lwów 30. marca 1778. –

[Contr. ant. 10 p. 268-274]

Lwów 17/10 90 (Z c. k. Tabuli kraj. we Lwowie)

Solikowski

„Joannes Demetrius Solikowski à Solki archiepiscopus Leopol. Religione pietate, sanctitate, viris Apostolicis par. In Ecclesia pastor zelosissimus, laboriosissimus, fidelissimus. In republ. Senator prudentissimus, integerr., fortiss. Ingenii et literarum elegantia cultissimus. In summa comitate gravissimus. In pauperes effusissimus. In omnes humanissimus. Sub Rege Sigismundo Augusto juventutem exercuit, Henrico fuit charissimus, a Stephano Archiepiscopus factus. Apud Sigismundum III authoritate polluit. Eo praesente Episcopi Ruthenorum ad obedientiam Ecclesiae Romanae redierunt. Haereses innumeras extirpatae sunt. Templa multa de novo erecta, plurima reconciliata. Legationes pro Republ. XXIV obiit, Livoniam reformavit. Mortuus est anno Domini MDCIII die 27. Junii aetatis suae LXXIV. Sedit annos XX. Memoria ejus in benedictione."

[: Kościół katedralny (dworski) obrządku łacińskiego itd. przez Maurycego hr. Dzieduszyckiego. Lwów 1872 str. 22 i 23]

Sołtyk.

Stanisław hrabia Sołtyk senator kasztelan zaszczycony od Stanisława Augusta orderem orła białego.
[Nowy kalendarzyk polityczny na rok zwyczajny 1829 str. 427]

„Sołtyk Kajetan biskup Krakowski, porwany z Sejmu przez Moskali w nocy z 13 na 14 Października 1767 i wywieziony na wygnanie do Rossyi."
(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" - drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872 str. 430). - 6/3 91

Biegaczewicz A. J. C. ks. - Via aquilae super coronates Vavelli montes multisariam regia dum celsissimus, princeps J. E. R. Dom. D. Cajetanus Sołtyk, Episc. Crac. etc. demonstrata. Kraków, (wiek XVII) folio, kart 36. - (jest półarkuszowa rycina z herbem i insigniami bisk. Sołtyka). - 10/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Ellon, bisk. tuloński. - List pasterski do wiernych swych dyjecezanów w r. 1790 pisany, przez ks. Michała Sołtyka wyłożony. Kraków, 1795, w 8ce, str. 238. - 11/5 91
(Ut supra)

Sowiński.

= Józef Sowiński, generał wojsk polskich (zwany bohaterem o szczudle) † pod Wolą . . . . . ; – zaślubił 19. lipca 1805 Katarzynę z Szrederów[1] (kalwinkę), która słynęła z patryotyzmu i dobroczynności dla bliźnich, mimo iż sama nieraz w przykrych znajdowała się stosunkach majątkowych. Dnia 2. sierpnia 1835 dostała się za podejrzenie o zbrodnię polityczną do więzienia w Łomży, zkąd za sprawą przyjaciółki swéj p. Joanny Wos 25. listopada 1837 uwolnioną została. Zmarła nagle 9. czerwca 1860 (pogrzeb 11/6 1860) w Warszawie, pochowana na cmentarzu kalwińskim tamże. =

[1] „Kilka rysów z Żywota Katarzyny ze Szrederów jenerałowéj Sowińskiéj i jéj pogrzeb w Warszawie. W Krakowie, Nakładem Fran. Grzybowskiego księgarza. 1863" (16ka str. 16). –

90

Strybyło.

„Portret Teofili z Wilgów Godzimuskich Strybyłowéj, podczaszyni nowogrodzkiéj (1761). Zapisała na Wołoską cerkiew 10.000 złr."
(Dosł. – Katalog archeologiczno-bibliograficznéj wystawy Instytutu Stauropigiańskiego we Lwowie. Lwów 1888 str. 31). – 28/4 91

Starzechowski

„Reverendissimus in Christo Pater, Dominus Petrus Starzechowski Archiepiscopus Leopolien., vir suoribus ac aetate maturus, Annos agens LXXX, ex hac vita migravit Anno Domini 1554 die 1. Octobris. In hoc sepulchro positus. Oretur pro eo."

[: Kościół katedralny lwowski obrządku łacińskiego itd. przez Mauryego hr. Dzieduszyckiego. Lwów 1872 str. 20:]

92

Stachakiewicz.

In castro sanocensi 3. września 1776. – Nobilis Piotr Stachakiewicz przyniósł kontrakt Maryanny Chmieleckiej. Vide Górski: contr. ant. ii p. 375–379. –

[Contr. ant. ii p. 380–387]. – 11/3 91

Starzewski.

Szczęsny Ostoja Starzewski † 9. paźdz. 1857 w 70 r. życia. –
Aniela z Rutkowskich Starzewska † 11. grudnia 1856 w 56 r. życia. –
(Napis na cmentarzu Ewang. we Lwowie)

Stano.

W Saragossie (w Hiszpanii) zmarł Jan Stano, Polak, inżynier, ~~—~~ w 44 r. życia. —
(Kurjer lwowski Nr 96 (z 6. kwietnia 1890). —

Stępkowski.

Antonina z Stępkowskich, niegdy Marcina Ryszkowskiego, wicesgerenta grodzkiego łukowskiego małżonka pozostała wdowa, — córka Józefa Stępkowskiego i Katarzyny Słotwińskiej (w pierwszym małżeństwie spłodzona), — wnuczka Adama Słotwińskiego i Franciszki Potępskiej (siostry rodzonej Piotra Potępskiego, pułkownika i generalnego sędziego wojsk koronnych ‡ i po tymże Piotrze Potępskim naturalna sukcessorka); — sprzedała Michałowi Rzeczyckiemu, staroście poturzyńskiemu część dóbr Bohatkowice dnia 1. sierpnia 1780 w Bieniawie.
[Contr. nov. 1. p. 1] Lwów 1/10 90
(z Tabuli kraj. galic. we Lwowie)

Actum in Castro Bełzensi Feria secunda post Festum Sanctae Agnethis Virginis et Martyri proxima 1651. — Gnsi Michael Stępkowki et Joannes Czekanowski intercisam inter se certam roborant. —

Actum in castro bełzensi Feria secunda post Festum Sanctae Agnethis Virginis et Martyris proxima 1651. — Gnus Michael Stępkowski bonor. villarum Ostrów et Boratyn haeres et Sophia Horoszkowna consors sua legitima, — subditos 4or in Boratyn Gnso Joanni Czekanowski et Christinae Kochanowska conjugibus legitimis — obligat. —

Actum in Castro Bełzensi Sabbatho post festum Recollationis Sancti Baptistae proximo 1655. — Gnus Michael Stempkowski subiudex terrestris bełzensis et Stephanus Stempkowski intercisam inter se roborant. —

Actum in Castro Bełzensi Sabbatho post Dominicam Laetare Quadragesimalem proximo Anno 1667. — Stephanus Stempkowski olim Gnosi Alexandri Stempkowski Tribuni Horodlensis filius — Gnosis Francisco Kochanowski et Helizabethae de Grabie coniugibus — de summa 1000 fp. cedit. —

Data: Bełz. 13 augusta 1670. — Stefan z Banosz Kochanowski i Krystyna 1o voto Czekanowska 2o Stefana Stempkowskiego, sprzedali część dóbr Boratyn Helżbiecie z Grabiów 1o Kochanowskiej 2o Pawła Trokulbickiego żonie. —

(Pięć powyższych oryginalnych dokumentów znajduje się w aktach spadkowych c. k. Sądu kraj. we Lwowie po byłym c. k. Sądzie szlach. lwowskim — pup: 748. 24/4 91

Radliński J. T. O. kan. reg. – Norma probationis apostolicae active sumptae seu vitae apostolicae pars II. Lublin, 1732, w 8ce, str. 389. (ded. ks. St. Stępkowskiemu, przeł. kan. reg., z jego herbem). 7/6 91 (Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Stojałowski.

W Tarnowie zmarł Józef Stojałowski, dr. praw i adwokat, w 68 r. życia, jeden z najzdolniejszych i najbardziej wykształconych prawników w kraju naszym. —

(Kurjer lwowski Nr. 106 (z 17. kwietnia 1890 r.)

Sielecki

„Józefa z Patockich Sielecka przeżywszy lat 21 umarła dnia 17. czerwca 1834 Roku."

„Karol z Sielca Sielecki konsylarz c. k. sądów szlacheckich lwowskich syn Jana Sieleckiego przeżywszy lat 51 umarł... maja 1835."

„Aniela Sielecka córka ś. p. Jana Sieleckiego c. k. Radcy sądów szlacheckich zm. d. 6. lutego 1838 R."

„Wincenta z Sieleckich Wilczyńska zmarła na dniu 2. września 1869 roku."

„Kaliksta z Sieleckich Woyczyńska † 1. lipca 1881."

[Napisy na grobie na cmentarzu łyczakowskim we Lwowie.]

„Sielecki Franciszek z Wołynia za powstanie 1831 r. zesłany."
(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" – drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872 str. 428). – 6/3 91

Slewiński

„Sylwia ze Slewińskich urodzona w r. 1846 zmarła w Marcu r. 1869."

[Napis na grobie na cmentarzu Tyrakowskim we Lwowie.]

Steblecki

Hilary de Ostoja Steblecki † 2. stycznia 1879 w 45 r. życia 99

[Napis na cmentarzu Łyczak. we Lwowie]

Suchorzewski

„ Zygmunt Zaremba Suchorzewski ur. 1861. 19 październ. † 1888. 12 październ."

[: Napis na grobie na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie]

„ Lucia jego córka ur. 1887 16. wrześ. † 1888 29. wrześ."

„ Staś 29 grudnia 1869 † 14 września 1873."

[: Napis na tym samym grobie na cmentarzu Łyczak. we Lwowie]

Stupnicki.

101

„Galicya pod względem topograficzno-geograficzno-historycznym, skreślona przez Hipolita Stupnickiego. Z mapą Galicyi i Bukowiny. Wydanie drugie. Lwów, 1869." — 8vo, str. 175. (2 oryg.).

17/29

Strzelecki

101

„Marya z (~~Grudnin~~) Grudnickich Strzelecka przeżywszy lat 37. dnia 18. stycznia 1821 roku przeniosła się do wieczności."
(dwa herby i topór z ⊕)

[Napisy na grobie na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie]

Strubicz.

102

„Magni Ducatus Lithvaniae Livoniae et Moscoviae descriptio. – Matthias Strubicz Nobilis Polonus describebat. – Cum privilegio. – Na arkuszu mniejszym. – Znajduje się przy wydaniu Marcina Kromera Polonii, Coloniae Agrippinae in off. Birckmannica sumptibus Arnoldi Mylij, 1589. Formatu arkuszowego. – Tento Maciej Strubicz przełożył na język Polski, z rozkazu Alberta Księcia Pruskiego, dzieło jego: Von der Kriegesordnung oder der Kunst Krieg zu führen, które r. 1555 d. 10 Sierpnia Królowi Zygmuntowi Augustowi sam Książę Albert przypisał. Tłumaczenie Polskie, wielki foliał obejmujące, równie jak oryginał Niemiecki, drukowane wcale nie było; lecz przesłane tylko przez Alberta królowi Zygm. Augustowi. Exemplarz ów oryginalny, bardzo pięknie pisany, i wielu rysunkami ozdobiony, posiadał Jan Karol Chodkiewicz Hetman W. L.; potém dostał się do Króla Jana III, a od Królewicza Jakóba Sobieskiego do Andrzeja Stanisława Załuskiego, który go w Księgozbiorze swego imienia złożył. W tym egzemplarzu są dwa przypisania Królowi Zygm. Augustowi, jedno Księcia Alberta z datą powyższą 10 Sierp. 1555 r., drugie ~~Księcia~~ Macieja Strubicza z r. 1570. Ten rękopism jest dziś w Petersburgu. O. M. Strubiczu patrz Gadebusch. Livl. Bibl. Riga 1777. III, 236; Janocki in Janocianis II, 3; F. Bentkowski, II, 357." –

(Mappografia dawnéj Polski przez Edwarda Barona Rastawieckiego. Warszawa 1846 str. 115 i 116). – 18/i 91

Swaryczewski herbu Sas.

Grzegorz
Piotr [Dom. 61 p. 51]. zaślubił Annę Tszonkównę
Zmarł 7. sierpnia 1787 (Rożniatów) [Lib. oblig. nov. 55 p. 29].

1). Wojciech Stanisław 2im. ur. 8. maja 1751 w Rożniatowie [Lib. oblig. nov. 55 [illegible]]

2). Michał ur. 14. listopada 1748 w Rożniatowie. [Lib. oblig. nov. 55. p.]

3). Tadeusz ur. 28. października 1759 r. w Rożniatowie [Lib. oblig. nov. 55. p.]

4). Józef Antoni 2im ur. 19 listopada 1753 w Rożniatowie ‡ [Testament w Instr. 287 p. 329]

5). Jan ur. 8 września 1756 r. w Rożniatowie. [Lib. oblig. nov. 55 p.]

1). Jan Władysław 2). Hipolit 3). Mikołaj 4). Wincenty 5). Wawrzyniec 6). Aniela zamężna Rudnicka

[Instr. 287 p. 329.]

‡ Metryka urodzenia znajduje się w Tabuli kraj. we Lwowie w Lib. oblig. nov. 55. p. 28.:

„Ad requisitionem in extradendo Die Ortus infrascripti de Libro Metric. Ecclesiae Parochialis Rożniatovien fideliter descripsi ac extradidi in sequenti Anno Dni 1753 die 19 Mensis 9bris Andreas Malerdski olim SJ Sacerdos Baptisavit Infantem Josephum Antonium binominis filium legitimi Thori Petri et Annae de Tszonkówna Swaryczewskie Parentis Levantibus ex Sacro Fonte D. Joanne de Lucejman D. Franciszka Swaryczewska in Rożniatow Die 22. Mar. 1792. In cujus rei fidem me Subscribo ac Sigillo munio Alexius Laszkiewicz Trp Eccle: Rożniatovien. L. S. Intabulet. Decret. in Consilio Leopol. 30. Martii 1792 de Kolb."

„Attestatum Infrascriptus Attestor hisce praesentibus D. Petrum Swariczewski defunctum praeter hos 5 Filios Michaelem Adalbertum Stanislaum binominis Josephum Antonium etiam binominis Joannem et Thadeum nullum alium habuisse Successorem ut notum est mihi Ex libris Metricae Ecclesiae Paroch Rozn. Sin in Rożniatow Die 22 Martii 1792 Alexius Laszkiewicz Par: Eccle: Roznen. (L. S.)
/: Odpis z Tabuli kraj. we Lwowie Lib. oblig. nov. 55 p. 24.:/

Sieniawski

104

„Tu był arsenał Sieniawskich wzniesiony i urządzony przez Mikołaja z Granowa Sieniawskiego Podczasz. Koron. i Pawła Grodzickich Jen. Art. za Władysława IV. króla Polskiego."

[Napis wyryty na marmurowej tablicy wprawionej w murze byłego arsenału przy ul. lipowej we Lwowie). — 23/2 91

„Sieniawski jeden z marszałków konfederacji barskiej wygnany do Kazania."

(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" — drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872 str. 428). — 6/3 91

„Miejsce to (Adamówka, przedmieście ku południowi miasta Brzeżan) wywodzi fundację swoją oraz i nazwę od Adama Hieronima Sieniawskiego podczas. kor. i star. jaworowsk., który w każdej potrzebie kraju, stojąc na czele własnym kosztem utrzymywanych zbrojnych ludzi, staczał z Tatarami i Multanami, niepokojącymi podówczas co roku prawie ziemie ruskie, znaczne boje junackie i zabranymi jeńcami posiadłości swe zaludniał. Tym sposobem powstała około r. 1615 pod murami miasta Brzeżan nowa osada tatarska, która powiększając się znacznie innemi osadnikami, fundatora przyjęła nazwę."

(Encyklopedya do krajoznawstwa Galicyi przez Antoniego Schneidera. Tom. I str. 6 i 7). —

„Wśród przedmieścia (Adamówka-ut supra) stoi na wzgórzu lipami otoczonem, drewniana gk. cerkiew, pod tytułem św. Mikołaja bisk., którą w r. 1691 mieszkańcy tutejsi na wzór zwyczajny (wschodnio-grecki) zbudowali. Powstanie swoje zawdzięcza ona również jednemu z rodziny Sieniawskich, Mikołajowi Hieronimowi, wojew. wołyńskiemu, hetm. w. kor., star. lwowskiemu i rohatyńskiemu, który budując klasztor OO. Bernardynów w Brzeżanach, podczas tych robót też na wzniesienie cerkwi tutejszej materyału dostarczył."

(Ut supra). — 15/4 91

„Również jak Adamówka brzeżańska, zawdzięcza i ta wieś (Adamówka w pow. jarosławskim) pomienionemu Adamowi Hieronimowi Sieniawskiemu, podczaszemu koron. woj. wołyńsk., którego była niegdyś własnością, swoją fundację. Ostatnia z domu Sieniawskich Zofia, wdowa po Denhofie a powtórnego małżeństwa, żona Augusta Aleksandra ks. Czartoryskiego, wojewody rusk. około r. 1730., wniosła całą ogromną swą fortunę w dom Czartoryskich, między temi i dobra Sieniawszczyznę wraz z Adamówką."

(Ut supra str. 9). — 15/4 91

Aleksander à Jesu O. Karm. – Gniazdo dwojakiéj wyniosłości JW Pani Katarzyny z Sztemberków Sieniawskiéj, podczaszyny koronnéj przy pogrzebnym akcie pokazane. Kraków, 1648, w 4ce, str. 32. – (druk gocki). – 9/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie).

Aula caelestis devotissimis atq. flagrantissimis erga Deum, Beatissimam Virg. Mariam et sanctos Dei, affectibus, exuberans, ac relucens. Lwów, 1741, w 8ce, str. 490. – (z dedyk. hr. Sieniawskiéj i ks. Jabłonowskiéj). – 10/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Biezanowski Stanislaus ks. – Sidus aurerum D. Adami Nicolai Sieniawski. Kraków, 1683, folio, kart 8. – (z herbem Sieniawskich). – 10/5 91
(Ut supra).

Legucki Jan ks. – J. O. Sieniawskich Leliwy na sarmackim niebie, splendor wieczny dla wielkich in utroq. ordine zasług Adama hr. Mikołaja i t. d., starosty domu swego ostatniego pogrzebowym w Brzeżanach kazaniem pokazany. Lwów, 1726, folio, kart 13. – (dedyk. wojewodzinie połockiéj z herbem Sieniawskich). – 12/5 91
(Ut supra)

Adam Sieniawski, hetman w. kor. za czasów Augusta II. Na nim wygasł (1726) ten starodawny ród.
(: Dosł. – Wypisy polskie dla klas wyższych szkół gimnazyalnych i realnych. Część pierwsza ułożona przez Stanisława Tarnowskiego i Józefa Wójcika. Lwów 1890 str. 764 :)
19/4 92

RODOWÓD

domu

SIEKIERKÓW

LWÓW.
1874.

Siekierka (Sekerka)

Herbu Bradacice czyli Bratczyc.

Pochodzi z Czech od starożytnego rodu Hrabiego Ratibora Wrssowskiego 1) — 1320 roku pisze się na Sedcicach i Pohrebach 1410 roku **Świętosław** Siekierka, dowódca L. chorągwi krzyżackiej pod Grünwaldem. 1531 **Albert**, zakonnik w Krakowie na Stradomiu w klasztorze OO. Bernardynów. 2) 1527 **Jacobus** Notarius terræ Drohicensis na **Siekier-**

---

1) Patrz: Bartosz Paprocki — Diadochos — stan rycerstwa czeskiego ks. III. str. 17 i 18 Zrcadlo Margrabstwi morawskeho str. 290—294 — Balbin Boguslaus Genealogia Siekierkierom Miscellanea Historica — Bielski kronika polska — Długosz Banderia Prutenorum.

2) Acta Conv. Bernardin. Cracov.

kach 3) Borzywoj z Sedcic na **Woletyczach** — **Fabian** z Sedcic, **Grzegorz** z Sedcic, **Jan** z Sedcic na **Melesowie** — **Jarosław** na **Bezdenkowie**, **Władysław** na **Lobkowicach** 1556 żywi byli: **Bogusław** z Sedcic — **Buryan** młodszy z Sedcic — **Czesław** — **Jędrzej** — **Gabryel** z Sedcic na **Wranicach**, **Jan Borzywoj** z Sedcic, **Jan** z Sedcic na **Lobkowicach** — **Racibor** Vexilifer — 1570 r **Baltazar** na **Woletyczach** — **Bogusław** na **Podbradcach** — **Leonard** z Sedcic — **Jan** na **Lobkowicach** — 1580 r. **Wencesław** z Sedcic — **Krzysztof Adam** na **Lisnowicach** — **Jarosław** — **Frydryk** z Sedcic na **Woletyczach** — **Jan Henryk** — 1589 do 1600 r. **Adam** z Sedcic na **Hostycach**, Capitaneus in bello — **Baltazar** na **Woletyczach** — **Fabian Joachim** z Sedcic—

---

3) Herbarz Kapicy Milewskiego.

Jędrzej na **Panoszowym Augezdzie** — **Jan** na **Lobkowicach** — **Krzysztof** z Sedcic na **Micholupach** — **Władysław** na **Wodolinej wodzie** — **Linia** na **Pohrebach** — 1640 r. **Jan** ksiądz z **Stawiszyna** — 1674 r. **Jakób** głosował na Elekcyi Jana III. z ziemi Warszawskiej — Vol. Leg. T. V. — 1697 r. **Bartłomiej** głosował na Elekcyi króla Augusta II. z ziemi Warszawskiej Vol. Leg. T. V. — 1715 roku **Adalbert** na **Siekierkach** — 1730 r. **Maciej** na **Siekierkach** — 1790 r. **Józef** na **Miłkowicach** i **Ródkach** — 1800 r. **Wojciech** na **Kniahininie** — 1810 r. **Franciszek** na **Siekierkach** i **Ciołkowie** — 1860 **Paweł**, syn Franciszka kolegialny Assesor, żona Maria z Głębskich — **Stanisław**, syn Franciszka radca honorowy — Dzieci tegoż: syn **Gustaw**, córka **Aniela** — **Piotr**, syn Franciszka córka, **Ludwika** za Twarowskim — **Maria**,

córka Franciszka za **Jędrzejem Jaroszyńskim — Remigiusz**, zakonnik Dominikanów Latyczowskich, zmarły w Morachwie 1848 r. **Jędrzej**, syn Franciszka, żona **Anna z Górskich — Władysław**, syn Jędrzeja, żona **Antonina Emilia z Niewęgłowskich.** Dzieci Władysława: **Adam Wojciech** ur. 1869. — **Zofia** córka ur. 1871 r. — **Tomasz** i **Seweryn** synowie Jędrzeja: **Ludwik Bartłomiej**, Geometra, żona Faustyna Peszyńska.

Z drukarni krajowej M. P. Poremby we Lwowie.

125

Sobieski

Sobieski.

Na pomnika Jakóba Sobieskiego w Żółkwi znajduje następujący napis:

Urna Haec Sacros immortalitatis cineres gerit Jacobi a Sobieszyn Sobieski. Hic a regio Lesconis nigri Sanguine, p. inclitam Janinar, Stirpem genus deducit. Antiquissima Domus haec continuo Vincendi usu hosticus Patriae formidanda, de Jasigis, seu Jadzwingis, multoties triumfavit. Tam illustri ortus, grandi primum vulnere, ad Moscuam capitalem inflicto, nobilissimum sanguinem patriae litavit. Dein expeditionem contra Tartaros ad Horynin, contra Turcas ad Chotimum, ejusdem Vladislai Victoris gloriae ac concludendae pacis particeps effectus est. Postremo biennali contra Suecos in Prussia bello, contra Abazy Bassam ad Camenecum, contra Kosacos ad Kurukow, ubi Kosaci ad juramentum adacti, coram eodem ceu Commissario Sacramentum deposuerunt, ubiq numerosis turmis proprio aere conductis, quae a militari splendore ac Regis aureo nomine dictae sunt, toto septemtrione claruit. Marschalcus Comitiorum quater communi Equestris Ordinis plausu renuntiatus, etiam Vladislai IV Electionem eodem Tribuni plebis titulo direxit. Unde per insignes in Regno Magistratus, in Palatinum Belzensem, post Russiae ac deinde ad primum in Regno Equestris Senatus gradum, Cracoviensem scilicet Castellaneatum electus est. Felix in propria, in auspicatissima magni filii sorte, inter felicissimos primus, cum invictissimi Joannis Tertii triumfalia merita in Solium Poloniae evecta etiam Parentis tumulum coronarunt. Piissimus Regum Coronae Loco Genitoris cineribus filiae necdum triennis cineres super imposuit. Quae ideo hic Avitum coronat Scutum, quae a paucis ante in auditam a saeculo Patris sui ad Chotimum victoriam diebus nata Coronam quam nascentis dexterae manui Natura Portentose imposuit. Potentissimi parentis fronti veluti imposuit hoc officio, et vita simul circa ipsum et coronationis tempus defuncta. Regali Domui pulchritudinis, super aetatem, ac super fidem ingenii memoriam, simul altum dolorem reliquit. Obiit Anno MDCXLVI.

[: Napis powyższy w książce: Pamiątka odnowienia i poświęcenia kościoła żółkiewskiego dnia 12. września 1867. Lwów 1868.]. —

Arteński R. K. Ks. – Clypeus Sarmatiae Serenis. et Potentis. Prin. Joannis III. Regis Poloniae etc. consignatus. Kraków, 1676, folio, kart 11. – (z 2ma herbami) (Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie) 10/5 91

D. O. M. Hic quiescunt Jacobus et Constantius Sobiescii Joannis III. filii. Jacobus natus die 2 Novembris 1667 † die 19. Decembris 1737. — Constantius natus die 1. Mai 1680 † 28. Julii 1726. — Ossa eorum plerumque jam in pulverem versa, putribus in capulis, die 22 Martii 1862 hoc in sepulcro detecta, deinde duas in tumbas cinco confectas translata, una cum Mariae Carolinae Ducipie de Bouillon, Jacobi filiae, die 8. Mai 1740 mortuae, corde juxta eosdem invento, iterum in eodem sepulcro die 16 Junii ejusdem anni, solemniter condita, atque hoc novo monumento honorata sunt. —

[: Napis powyższy ułożony przez profesora wszechnicy lwowskiej Antoniego Małeckiego znajduje się umieszczony w kościele żółkiewskim, gdzie po poodnalezieniu zwłok powyższych królewiców postawiono pomnik z tym napisem. „Pamiątka odnowienia i poświęcenia kościoła żółkiewskiego dnia 12. września 1867. Lwów 1868 str. 45. :]

W Padwie na placu zwanym Prato della Valle znajduje się posąg z następującym napisem: (patrz Batory król p.)

„Joanni Sobieskio,
Qui Patavianam accademiam alumnus ingenius
Patriam rex
Egregiis Pacis et Belli artibus
illustravit,
De Christiano Rep. optime merito
Stanislaus Augustus Poloniae Rex monumentum posuit.
MDCCLXXXVI."

(Dniestrzanka. Zbiór artykułów wierszem i prozą ku zabawie i nauce. Wydał Stanisław Jaszowski. Lwów 1841. str. 207). 21/1 91

„Bethune margrabia de, pojął był w małżeństwo Ludwikę d'Arquin, starszą siostrę Maryi de la Grange, margrabianki d'Arquin, małżonki Jana III. Sobieskiego. Był posłem Ludwika XIV w Warszawie."

(Listy z czasów Jana III i Augusta II wydane przez G. B. U. i Władysława Skrzydylkę. Kraków 1870 str. 113). — 21/1 91

„Znajome są wszystkim, którzy odwiedzi Krzeszowice, te wiersze napisane ołówkiem pod obrazem Sobieskiego w języku francuskim, przez jednę (jak wieść jest) z Dam naszych."

„En vain Sobieski la valeur de ton bras,
Delivra Vienne des Turcs et des Tartares.
Il fallait le laisser en proye aux barbares,
Pour lui épargner la honte d'être ingrat."

(Franciszek Wężyk: Okolice Krakowa, poema. Wydawca Adam Kaczurba. Tarnów 1881 str. V). — 14/2 91

„Jakób Sobieski, ojciec króla Jana III, krajczy koronny, wojewoda bełzki, dalej ruski, na rok przed zejściem kasztelan krakowski, syn sławnego wojownika Marka, uchodzi wyborny mąż w kraju wielce zwyrajów, puścił się na podróże za granicę. Zwiedził Niemcy, Belgię, Hollandyę, Anglię i w Paryżu lat kilka bawił, stamtąd zwiedził Hiszpanię, Portugalię, i Włochy. Umarł w Żółkwi 1647 roku dnia 17 paraliżem. — Od młodych lat rzemiosła rycerskie największą jego była zabawą. Władysławowi wyjeżdżającemu do Moskwy roku 1618 dla obięcia jéj tronu, do rady od króla był przydany. W tej wyprawie przeromie, uszczerbie i wiele dokazywał Sobieski. Roku 1619 był z innymi pełnomocnikiem cara Władysława do rokowania o pokoju. W wojnie chocimskiej roku 1620, przydany hetmanowi Chodkiewiczowi do pomocy, roku 1621 z Żórawińskim z poruczenia i wyboru Władysława Królewicza w układzie rozjeżdżu, powszechnemu pacyfikowaniu przyjść zadowyć. Cztery razy, to jest: w latach 1623, 1626, 1628 i 1632 sterem obrad nadzwyczajnych jako marszałek poselski kierował, cztery zaś sterem sądu sprawiedliwości jako marszałek trybunału koronnego władał. Nakoniec gdy po 30 letniej wojnie, która całą Europę zaklęciła, od wszystkich państw do ułożenia pokoju westfalskiego pełnomocni posłowie wyprawieni na zjazd zostali; Władysław IV Jakóba Sobieskiego imieniem swojém i rzeczypospolitéj posłem przemawył, i tam zawartą powszechnych państw (i rzeczypospolitéj) katolickich i różnowierczych zgodę, znaną jako traktat westfalski, Sobieski podpisał. Podobnie układy pokoju ze Szwedami w Inflanciech, z Kozakami u Korsuńia Sobieski uprzątnie do końca doprowadził. Wkrótce uwięzowaniu tak w kraju, jako i za granicą, przeniknął rozległém rządzie, zręczny obrót z cnotliwą wstrzemięźliwością życiu oczyść. Szczególniéj też z gładkiéj i płynnéj wymowy słynął, któréj słowy w mowach publicznych tak na sejmach, jako i na obchodach weselnych i pogrzebowych, nas dziwił. Zostawił pobożne opisanie w języku łacińskim wojny chocimskiéj, które roku 1646 drukiem ogłoszone było. 2. Dyaryusz wojny tureckiéj pod Chocimem roku 1621, wydany w Krakowie 1653. — 3. Tegoż Sobieskiego dzieło, mianie w rękopiśmie, dopiero w roku 1784 wydrukowane zostało pod napisem: Justyniana Jakóba Sobieskiego, kasztelana krakowskiego, ojca króla Jana III pana pani Orchowskiemu z strony synów. Jestto nauka dana na piśmie synom swym, Janowi i Andrzeiowi, gdy ich ojciec pod pozorem pana Orchowskiego w obce kraje wypraszał. „Doskonalić się (zalecał im) we wszystkiém, co jest pożytecznego, prócz w taińcach, których się w kraju z Tatarami nauczyć." — 4. Słowny z rozmaitych okoliczności mianie, częścią w Swadzie Benejkowicza umieszczone, częścią dotąd w rękopismach pozostałe. 5. Dwie podróże Jakóba Sobieskiego, ojca Jana III, odbyte po krajach europejskich w latach 1607, 1611 i 1638. Wydanie Edwarda Raczyńskiego. Poznań 1833. 6. Dziennik wojny inflanckiéj roku 1617, w rękopiśmie wyekspedyowany Sobieskiemu z nakazu królewicza Władysława IV przez Radziwiłła chrześciana hetmańskiego, posłany został Zygmuntowi III do Warszawy na dowód, że Sobieski usprawiedliwie czynności królewicza. Król, nie czytając dziennika, karał go spalić ze wzgardą

dla dziejów. – Opisał Sobieski pierwszą peregrynacyę swoję nie z podróży, ale po powrocie do ojczyzny, może razem z drugą za królowania w Anglii Karola I t. j. między rokiem 1625 wstąpienia na tron Karola I a 1642, rokiem ucieczki tegoż do Szkocyi po klęsce pod Naseby, albowiem mówi (str. 15 i 16): „Miał Jakób I król angielski troje dzieci żywych: Henryka księcia Walii, drugiego młodszego Karola, teraźniejszego króla, a trzecią córkę." – Styl autora nie jest już wolny od powszechnéj owego wieku wady makaronizmów. Wydawca Edward Raczyński powyrzucał takowe z textu, umieszczając je gdzieniegdzie w przypiskach." – 28/6 91

(Dest. – Wypisy polskie dla użytku klass wyższych w c. k. szkołach gimnazyalnych. Tom pierwszy, Część II. Lwów, 1856 str. 384 i 385). –

Teofila z Daniłowiczów Sobieska

Jan III Sobieski

Marek poległ w bitwie pod Batowem jako 24 letni młodzieniec. Pochowany w Żółkwi

Konstanty † 22. kwietnia 1726 w Żółkwi i tam pochowany. Żona jego Marya Józefa 2im.

Jakób Ludwik 2im. † 19 grudnia 1737 w Żółkwi. (Najstarszy syn Jana III i ostatni potomek rodu Sobieskich).

Teresa Kunegunda 2im. wyszła za elektora bawarskiego Maksymiliana Emanuela 2im. Zmarła 10. marca 1730

Aleksander

Marja Klementyna 2im. za prezydentem Stuardem

Karolina księżna de Bouillon

Marja Kazimiera 2im. † 18 maja (rok?) w Oławie

Jan III był autorem wiersza, który własną ręką skreślił na obrazie Matki Boskiéj dnia 13 listop. 1694. str. 67

(: Michał Suchorowski: Rodzina króla Jana III Sobieskiego. Lwów 1880. – :)

Stawski.

109

Teresa Marianna 2im. Stawska (córka nobilis Martini Stawski et Cunegundae de Suskie) ochrz. 8. grudnia 1776 in ecclesia Rożnovensis. - pro villa Łoziska. (z oryg. metr.)

Erazm Jakób 2im. Stawski (syn Martini Stawski et Cunegundae de Suska) ochrz. 31. grudnia 1779 w Rożnowie pro villa Łoziska. (z oryg. metr.)

Clara Rosa 2im. Stawska (córka Martini Stawski et Cunegundae de Suskie) ochrz. 12. augusti 1781 w Rożnowie pro villa Łoziska. (z oryg. metr.)

Cunegunda de Suskie Stawska zmarła in villa Łoziska około r. 1784 aut. 1785.

pup. 510 (w Tarnowie)

Sołtan

Sołtan były marszałek litewski zaszczycony od Stanisława Augusta orderem orła białego.

[Nowy kalendarzyk polityczny na rok zwyczajny 1829 str. 427]

„Sołtan z Grodzieńskiego za związek patryotyczny wygnany około 1826 do Rossyi."

(„Lista Wygnańców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji" – drukow. w Albumie muzeum narod. w Rapperswyll. Poznań 1872 str. 430). – 6/3 91

Strykowski.

X. Piotr Strykowski, kantor kollegiaty lu-
belskiij i proboszcz szpitalny kościoła św. Duńcha.
D. Lublin. 19. maja 1779.
Lwów ii/ii 60 [Contr. ant. ii p. 69. 71.]

Szyszkowski

Agaton Ostoja Szyszkowski ur. 1826 † 26. grudnia 1886
[Napis na cmentarzu łyczak. we Lwowie]

Skrobkowic L. O. Bernard. – Spelunca duplex, to jest jaskinia dwoista przy braniu posesyey w nie, dwóch ciał zacnych: J. W. Mci Pana Piotra Szyszkowskiego i J. O. księżnej Teofile Korutowej Wiśniowieckiej, małżonków. Kraków, w 4ce, str. 35. (druk gocki). – 16/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Tutelares divi dioecesis Cracoviensis D. Mart. Szyszkowski, Episc. Crac. faustum fortunatumque ad suam sedem ingressum gratulabundi. Kraków, 1617, folio, kart 28. – (z herbem Szyszkowskiego; ~~są tu między~~ 16/5 91
(Ut supra)

Słupecki h. Rawicz.

113

„Zbudowanie zamku Czorsztyna odnosi się do najodleglejszych wieków." Bielski w swéj kronice pod r. 1246 wspomina o Wyżdze z Czarsztyna. Kazimierz W. odbudował go, rozszerzył i umocnił. W r. 1401 opanowali ten zamek Grot Słupecki herbu Rawicz i Jan Rogala kasztelan inwrocławski, naczelnicy bandy rozbójniczéj, którzy jak orły z Czorsztyna czychali na zdobycz. Dopiero r. 1402 pewien dworzanin Jagiełły zamek ten zdobył; Słupecki uszedł, a Rogala pojmany, długo zostawał w więzieniu, aż za przyczyną Zawiszy Czarnego król go wolnością obdarzył."

[: Wody lekarskie szczawnickie opisał Michał Zieleniewski. Kraków 1852 str. 112 :]

Jordan-Stojowski

Brygitta z Jordanów-Stojowskich Baronowa Konopka, córka Józefa Jordana-Stojowskiego (intercyza przedślubna z 13/1 1794 r. w Żółkowi) zaślubiona Franciszkowi Baronowi Konopce, synowi Jana Br. Konopki. [Quiet. nov. 43 p. 191 w Tabuli kraj. galic. we Lwowie].

Józef de Zakliczyn Jordan-Stojowski, pocillator Inowłodensis, judex capturalis palatinatus cracoviensis ex districtu Biecensi electus, syn Jana de Zakliczyn Jordan-Stojowskiego (vexillifer Podoliae) i Cecylii de Kosowice właścicieli dóbr Żółkowa, Lichtarza (w krakowskiem i bieckiem), Siedliska górnego i dolnego i Grudny (w sandomirskim i pilzneńskim).
[Oblig nov. 15 B. p. 323 w Tabuli kraj. galic. we Lwowie]

Józef z Zakliczyna Jordan Stojowski (stryj) stolnik krasnostawski sprzedał dobra swe dziedziczne Grudno w sandomierskiem synowcom Józefowi Ignacemu 2im. i Fabianowi z Zakliczyna Jordanom Stojowskim, chorążycom podolskim, (braciom rodzonym). – Dat. w Lublinie 26. sierpnia 1760.
[Contr. ant. 10 p. 396 – 400] – 24/2 91

Nikodem de Zakliczyn Jordan Stojowski, pincerna żytomiriensis, właściciel części Grodna w sandomierskiem, po braciach swych Fabianie i Ignacym de Zakliczyn Jordan Stojowskich spadłą, – sprzedał ją bratu swemu rodz. Józefowi de Zakliczyn Jordan Stojowskiemu, judici castrensi biecensi. Dat. w grodzie pilzneńskim 1768.
[Contr. ant. 10 p. 400 – 402]. – 24/2 91

In castro biecensi 1763. – Józef de Zakliczyn Jordan-Stojowski, pocillator inovloden. (syn Jana Jordan-Stojowskiego vexilliferi Podoliae) – donat część wieś Siedliska dolne i górne w sandomirskiem Nikodemowi de eadem Zakliczyn Jordan-Stojowskiemu pincernae żytomirien. bratu rodz. – [Contr. ant. 11 p. 357 – 364]. – 11/3 91

Strutyński.

115

Temczwary Wojciech ks. – Wspaniałość czystych cnót przy złożeniu ciała ś. p. Antoniego Ambrożego Berlicz na Strucie Strutyńskiego w kościele O.O. Dominikanów w Podkamieniu przemową ogłoszona. 1748, w 4ce, str. 31. – (bez miejsca druku). – 16/5 91

(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie). –

Skarbek (herbu Abdank).

„Stanisław hr. Skarbek urodził się w Obertynie 20. listopada 1780 z ojca Jana i Teresy z Bielskich, a był wnukiem Rafała († 30/9 1776) starosty Sołotwińskiego i Teresy z Boguszów († 18/5 1779) prawnukiem Antoniego i Zofii z Lipskich a praprawnukiem Krzysztofa kasztelana Halickiego († 1705) i Heleny z Gołuchowskich."

W r. 1784 umarł ojciec Stanisława, Jan.

Brat starszy Stanisława był Ignacy ur. 12 lipca 1777 †

Siostra jego Julianna zamężna była za Michałem Rzewuskim Franciszkańskim ord. im. Rzewuskim, marszałkiem w. koronnym.

Druga siostra Brygida zamężna była za Tadeuszem Skarbkiem Skarbkiem.

Dziadek Stanisława Rafał zmarł 1793 †

Siostra jego Julianna Rzewuska zmarła r. 1802.

„Hr. Stanisław ożenił się z Zofią Grzymała Jabłonowską, córką Józefa, starosty Korsuńskiego i Marji z Świdzińskich, urodzoną 9. listopada 1798. Niezgodność usposobień obojga małżonków sprawia, że w parę lat po ślubie biorą rozwód i już 9. listopada 1828 staje jego żona u ołtarza z drugim mężem Aleksandrem hr. Fredrem."

Hr. Stanisław zmarł we Lwowie 27. października 1848.

„Dobrze widziany przez najwyższe sfery hr. Stanisław w r. 1817 zostaje c. k. podkomorzym (nominacja podpisana w Bolechowicach podczas pobytu w Galicji cesarza Franciszka I.) w r. 1843 sokolnikiem koronnym obu Galicji (nom. z 14. marca 1843), w r. 1844 komandorem orderu św. Szczepana (nom. z 27. stycznia 1844) a wreszcie tajnym radcą J. Ces. Mości." —

Strzembosz

Władysław Jastrzębiec Strzembosz żołnierz z r. 1831 dziedzic dóbr ur. Konary królestw. polsk. 1815 † 24. stycznia 1882.
[Napis na cmentarzu Łyczak. we Lwowie]

Sulatycki

118

Wojciech Sulatycki, wojski ziemi lwowskiéj, dziedzic dóbr Hołobułów w ziemi przemyskiéj, które sprzedał Stefanowi Dziokowskiemu wojszczycowi owruckiemu. – (Apolonia Mierzejowska, starościanka uszycka w Zakonie PP. Śtéj Brygitty w Samborze). Dat. we Lwowie 21. stycznia 1772. – [Contr. ant. 10 p. 76 – 80].

Lwów 9/10 90. (Z c.k. Tabuli kraj. we Lwowie)

Szeptycki

„Wincenty z Szeptyc Szeptycki urodził się 5. kwietnia 1782 umarł 22. Stycznia R. 1836 wystawiła ten pomnik żona Konstancya z Czackich Szeptycka."

[Napis na grobie na cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie]

Jan Józef Henryk czyli Janusz Szeptycki, właśc. dóbr ziemskich † 28/10 1849 w Pohorylcach, wydaliwszy się z swego pomieszkania od nikogo niepostrzeżony – zginął; – i 17/2 1850 w ościennym lesie zastrzelony znaleziony został. Żona: Anna z hr. Stadnickich.

Ojciec: Antoni Marcin dw. im. Szeptycki w Pohorylcach

Ciotka: Tekla z Szeptyckich Kunaszewska w Stanisławowie.

Zostawił Stanimierz.

pup: 5293 (Lwów)

Adalbertus Szeptycki anteactus tribuniae premisl. et Camerarius S. R. Mttis † 27/7 1775.

Żona: Agnes de Brzozowskie Szeptycka (2do Bekierska)

Dzieci: Martinus

pup: 127 (Lwów)

Antonina de Pawłowskie 1o Komorowska 2o Szeptycka † 1/6 1791 Leopoli. Mąż: Józef Szeptycki.

Dzieci: ex 1o thoro cum Jacobo Komorowski.

1). Franciscus
2). Antonius
3). Josephus
4). Augustinus
} Komorowski.

5). Josepha de Komorowskie Rostworowska

6). Cordula Potocka

7). Antonina Ilińska

pup: 686 (Lwów)

Dominicus Szeptycki † 3/10 1794 in Kawsko. Uxor: Theresia de Jachowicze.

Proles: a). Caecilia Casimiri Maciejowski consors in Zawadów circ. Stryensi in anno 1793 iam mortuam.

b). Andreas † 1/8 1796 in Rudniki circ. brzezan.

c). Nicodemus in Winniki

d). Margaretha Stanislai Pianowski consors in Dobrohostaw

e). Thecla Nicolai Świeżawski consors in Krynica.
f). Joannes
g). Franciscus in seminario r. gr. Leopoli.
h). Raphael
i). Theresia
j). Stanislaus
k). Cunegunda
l). Josephus
Proximi: Ludovicus Szeptycki frater defuncti germ.
pup: 888 (Lwów)

Basilius Szeptycki † 23/12 1800 w 74 r. życia in Bruchnal. Uxor: Rosalia de Szeptyckie Szeptycka.
Proles: 1). Joannes Szeptycki excelsi c. r. fori nobil. Leopol. annor. 29.
2). Sophia de Szeptyckie Debolina Alexandri Deboli consors in Kniaziołów circ. stryj.
3). Andreas
4). Anna
pup: 1103 (Lwów)

Theresia De Jachowicze Szeptycka vidua † in Kawsko 22/2 1811 w 70 r. życia. chąż: Dominik Szeptycki.
Dzieci: 1). Nicodemus in Winniki
2). Margaretha Pianowska in Wołczyńce circ. Stanisław.
3). Thecla Świeżawska in Komorów circ. stryen.
4). Joannes in Kawsko.
5). Franciscus Salesius ibidem
6). Theresia Lenczowski in Krynica
7). Cunegunda in Kawsko
8). Stanislaus } extra regna in ducatu
9). Josephus } Varsoviensi
pup: 1721 (Lwów)

Szostowiecki.

120

Ewa Szostowiecka założyła w r. 1770 w Agłonie (miasteczko w dawnem województwie Inflanckiem, w dzisiejszej gub. witebskiej) wielki kościół i sprowadziła tu OO. Dominikanów, zbudowawszy dla nich klasztor.
(Wielka encyklopedya powszechna ilustrowana. Warszawa 1890. Tom I str. 277). — 23/2 91

Szmigielski.

Adam Szmigielski i oskarżony o szpiegostwo starozakonnik.
(Dykteryjka)

(Relata-refero). Miało to zajść na Rusi, gdy raz, w onej tak dalece dla Polski krytycznej dobie, Szmigielskiego wiara, rozłożona w pewnej tychże okolic wiosce, obozem, zwykła w pobliżu onegoż, podejrzanego o szpiegostwo żyda. Jak zręczliwym żeglarzom zdarzonym obłowem, wprost pojmanego do nawetnego uwoli wodza. „Na gałąź tego łotra!" wrzasnął natychmiast Szmigielski. Stroszchlały na te słowa starozakonnik, rzuca się do nóg wodza i o przebaczenie błaga, dodając, że jest ojcem kilkorga dzieci, że chce się wykupić, gdyż jest niesłusznie oskarżonym. Szmigielski, rozgniewany popiołem, przystaje na to, a z miny upatrując w starozakonnym zręczność i dowcip, rzekł: „Hultaju! daruję ci życie, lecz wprzódy zaśpiewaj mi wesołą piosenkę: jeśli tego we chwili godziny nie dokażesz, będziesz wisiał!" Żydek rad nie rad, na potwarny przystaje warunek; a patrząc z ukosa, już to na wodza i strażników, do przeznaczonej udaje się komórki. Nie tak łatwe dla więźnia, niejednej życiem, a śmiercią zabłąkanego, zadanie, lecz oskarżony, znając dokładnie próżność Szmigielskiego, postanowił po dłuższ dłużącym głowy ustroszeniu, podbudzić rymem, na rymy wojenne pomienionego bohatera, ułożyć, co też na wskazaną wygłosował godzinę.

Wypuszczony na obozową scenę, takową pójdącą deklamuje wiersz:

Ajwój mir, ajwój mir!
Jan Szmigielski kawalir,
Jan Szmigielski wielki pan,
Jeszcze większy, jak hetman,
Jan Szmigielski wojuje,
Krymowiczki rabuje;
Ajwój mir.

Szmigielski dłużej nadąty, odkrzyknął, wraz z towarzyszami, śmiali się śmiechem; żydek zaś z tak trafnego ułagodzony pomysłu, gorąco tylko progiem z obozu się wydostać, jakoż w istocie, za ustąpieniem dowcipnie warunek, przyobiecaną uczynił wolność.

(Przepisałem z Przyjaciela ludu. Rok V str. 269)

Lwów 19/10 90

„ Wystawiono ją kowiem (cerkiew w Adamówce na przedmieściu w Brzeżanach – vide Mikołaj Hieronim Sieniawski) na pamiątkę zaszłej w tem miejscu porażki starego w wojnach tych podjazdnika Adama Szmigielskiego, starosty gniezn. Tenże będąc porąbkowo wielkim najazdu szwedzkiego, oraz partyi króla Leszczyńskiego nieprzyjacielem, dzielnemi i śmiałemi podjazdami niepokoił przez dłuższy czas wojska nieprzyjacielskie. – Po starej

bratobójczéj i dla partyi Leszczyńskiego nieszczęśliwéj bitwie pod Kaliszem w r. 1706, pojmał Śmigielski Józefa Potockiego wojew. kijow. w pochodzie wraz z żoną i dziećmi, i chciał tą zdobyczą prezent zrobić carowi moskiewskiemu Piotrowi W., czego mu jednak pozazdrościł raczéj niedozwolił, książe Menżyków, ówczesny komendant wojsk moskiewskich w Polsce; czem też urażony Śmigielski, odstąpił partyi Augusta i przyłączył się do partyi Leszczyńskiego. – W roku 1709 chcąc Śmigielski zrobić dywersyą Sieniawskiemu wojew. Bełzkiemu, gdy tenże chciał się połączyć z wojskiem moskiewskim pod dowództwem jenerała Golca, uderzył na miasto Brzeżany, zniszczywszy wprzód sławną Sieniawskiego siedzibę Rajem zwaną, i kilka okolicznych włości; – zbliżając się jednak z pochyłego wzgórza od strony Raju ku murom miejskim, poczęstowany z jednéj strony od ciężkich dział brzeżańskich, z drugiéj zaś, od nadeszłych miastu posiłków pod dowództwem pułkownika Krasnowskiego, – poniósł na tem miejscu ciężką porażkę. – Na mogile poległych i w tém miejscu pochowanych ofiar téj bitwy, ustawiono pojedynczy krzyż drewniany, który to pomnik późniéj w murowaną kapliczkę z wyobrażeniem męki Pańskiéj zamieniono."

(Encyklopedya do krajoznawstwa Galicyi przez Antoniego Schneidera. Tom I str. 7 i 8). – 15/4 91

Szulmierski.

122

Sebastyan Szulmierski Stolnik Bydgoski, Rotmistrz Województwa Łęczyckiego. – 1769. –
(Biografia Kazimierza Albina z Giezgiezlowca Lenartowicza. Poznań 1844 str. 40). – 4/5 91

Szwantowski

123

/: Stempel na 50 ct. :/ Testimonium nativitatis. Świadectwo urodzenia. Geburtsschein.

№	Cognomen et Nomen Imię i nazwisko. Familien- und Taufnamen	Nomina parentum. Imiona rodziców Taufnamen der Eltern		Locus nativitatis Miejsce urodzenia Geburtsort	Nativitatis Urodzenia Geburts=			Baptismi chrztu der Taufe		Nomen patrinorum Nazwisko chrzestnych Namen der Pathen
		Patris Ojca des Vaters	Matris Matki der Mutter		Annus rok Jahr	Dies dzień Tag	Mensis miesiąc Monat	Dies dzień Monat	Mensis miesiąc Monat	
	Claudia Anna Paulina de Szwantowska	Ladislaus de Szwantowski	Josephina Glasser	~~1865~~ Góry	~~6~~ 1865	~~Julii~~ 6	Julii	25	Julii	

In quorum fidem etc. Brudzewo die 5a mensis Februarii 1890 X. Szypow mp. (L. S.) Curatus. Beglaubigt Wreschen den 8 April 1890 der Landrathsamts-Verwalter Fer Klein p. Kreissecr. (L. S.). Legalisirt Posen den 23. April 1890. der Königliche Preußische Regierungs Präsident d. u. s. W Zienilewski mp. (L. S.). —

Szwejkowski.

124

Ksiądz Anzelm Wojciech Szwejkowski ur. 17 kwietnia 1773 w województwie płockiem. Uczęszczał do szkół w Łomży, poczem wstąpił do zgromadzenia XX. Pijarów. Po ukończeniu nauk obrał sobie zawód nauczycielski, który rozpoczął w Warszawie w r. 1794. Wkrótce Pijary przenieśli go do Łomży, gdzie wykładał fizykę i matematykę i wymowę. – Kiedy część ta Polski przeszła pod panowanie pruskie, wówczas poznały się władze miejscowe na zdolnościach Szwejkowskiego, a powołany przez Ministerstwo oświecenia do Berlina poznał dokładnie szkoły tamże i po powrocie do kraju pracował nad podniesieniem szkół w duchu zachodnim. Był profesorem w Płocku, potem rektorem w Sejnach a wreszcie profesorem w liceum warszawskiem. W hierarchii duchownej zaszczycony został stopniem prałata kapituły płockiej. – Pisał wiele z których: „Uwagi nad wyższemi szkołami polskiemi, w porównaniu do niemieckich, 1808 r." – Zmarł 5. sierpnia 1838 r. w Warszawie – pochowany w kościele XX. Kapucynów.

(Przyjaciel ludu. Rok. V str. 297)

Lwów 19/10 90

Szymański.

125

Gnesus Bazyli Dolski Michałkiewicz przyniósł poświadczenie: że urodz. Teodor Szymański jest dziedzicem części pewnej w Nowoszycach po matce swéj Annie z Koblańskich Szymańskiéj i po ciotce swéj Tacyannie z Koblańskich Złockiéj. D. Nowoszyce 12. marca 1783.

Contr. ant. 13 p. 173 – 175. 8/6 91

Szuszkowski.

Walerjan Szuszkowski Protaszewicz herbu Drzewica, biskup wileński urodził się w r. 1505. Odbył nauki w akademii krakowskiej, poczem został kapłanem, – kanonikiem, – oficjałem katedry wileńskiej, – pisarzem w. ks. litew., – biskupem łuckim a wreszcie w r. 1555 biskupem wileńskim. – Na tym stanowisku rozwinął swe zdolności i położył prawdziwe zasługi. Do ścisłejszego połączenia unią Litwy z Polską wybrał król Zygmunt August Protaszewicza, który na sejmie lubelskim 1569 do celu dopro-wadził. Lecz największe zasługi ma na polu kościelnem. Sprowadził bowiem jezuitów do Litwy w chwili, kiedy dysydenci w liczbę wzrastali. Zmarł w 74 roku życia, a zwłoki pochowane zostały w kościele katedralnym wileńskim. 25/8 61.

(Tresć. – Przyjaciel ludu. Rok VI tom II str. 217 i 218)

Studziński.

127

Marcin Studziński ur. 8. listopada 1738 (chrzczony we Lwowie) syn Józefa i Maryanny ~~de~~ Katarzyny de Zielińskie. 25/8 91

(Z oryg. metryki w aktach szlach. Wydziału kraj. we Lwowie)

Szaniawski.

128

Dönhoff M. ks. – Niebo w herbownym Junoszy JOks. Konst. Fel. Szaniawskiego, Bisk. krak. i t. d. kazaniem na jego ingresie remonstrowane. Kraków, 1721, in folio, kart 9. – 11/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Felicitas constans Poloniarum Princ. Szaniawski, Episc. Crac. applaudente sub ingressum cathedrae Societatis Jesu collegiis. Kraków, 1721, in folio, kart 22. (z herbem na całej str.). – 11/5 91
(Ut supra)

Introdukcyja adoracyi Serca Jezusowego do kościoła chełmskiego Schol. Piarum, przez J. E. księdza Jana Feliksa Szaniawskiego, biskupa chełmskiego odprawiona w kazaniu na tym akcie mianym wywiedziona r. 1731, w 4ce, kart 24. – 11/5 91
(Katalog Dr W. Miłkowskiego w Krakowie)

Lapis angularis domus sapientiae D. Thomas Aquinas, D. Const. Fel. Szaniawski, Episc. Crac. a Studio Theol. Crac. Scholarum Piarum consecratus. Kraków, 1732, folio, kart 11. – 12/5 91
(Ut supra)

Pluciński Fr. H. ks. – Lucerna Ecclesiae et patriae agnus, Celsis. Principis Illustr. R. D. Constantini F. Szaniawski, Episc. Cracov. Kraków, 1721, in folio, kart 20. (z pięknym herbem jego). 16/5 91
(Ut supra)

Szaniawski Józef Kalasanty (1764–1843) brał udział w powstaniu narodowem (1794) i w legionach, za Księstwa i królestwa sprawował ważne urzędy, w końcu był dyrektorem w komisyi wyznań i oświecenia do r. 1839. Autor kilku dzieł w zakresie filozofii.
(: Dosł. – Wypisy polskie dla klas wyższych szkół gimnazyalnych i realnych. Część pierwsza ułożona przez Stanisława Tarnowskiego i Józefa Wójcika. Lwów 1890 str. 765 :)
Jarosław 19/4 92

Skwarczyński.

W Sokołowie w pow. Stanisławowskim † 5. kwietnia 1845 Tekla z Słoneckich, zaśl. w r. 1803 Ludwikowi Skwarczyńskiemu. (Nekrolog bardzo obszerny). Dodatek do Gazety lwowskiej N° 46 str. 1172 z r. 1845. — 5/7 93

Ignacy Skwarczyński (T. I p. 120) h. własnego zapisany jest, przeto i Wincenty Alexander Zim. właśc. dóbr Wierzchnia, syn Wiktoryna Karola Zim. Skwarczyńskiego i Feliksy Skrochowskiej, a wnuk wspomnianego Ignacego i Konstancyi z Nikorowiczów. Lwów 6/1 1888. (certyf. szlach. T. 26 p. 849). —

Są jeszcze legitymowani: Skwarczyński Paweł Dr praw, wnuk Ignacego T. 26. p. 26 wraz z synami Janem Kantym str. 27. Józef Kalasanty str. 28, Karol str. 29.
T. 25 p. 849. Wincenty Alexy, wnuk Ignacego z synami Karolem Boromeuszem str. 850 i Adamem Franciszkiem Ksawerym str. 851.

Lwów 6/8 93

ANTONI ŚWIĄTKIEWICZ

auskultant sądowy,

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony św. Sakramentami dnia 13. listopada b. m. 1893 o godzinie 5 rano.

Pogrzeb odbędzie się w Potyliczu we środę dnia 15. listopada 1893.

Lwów dnia 13. listopada 1893.

»CONCORDIA«

W. A. SZYJKOWSKI.

131

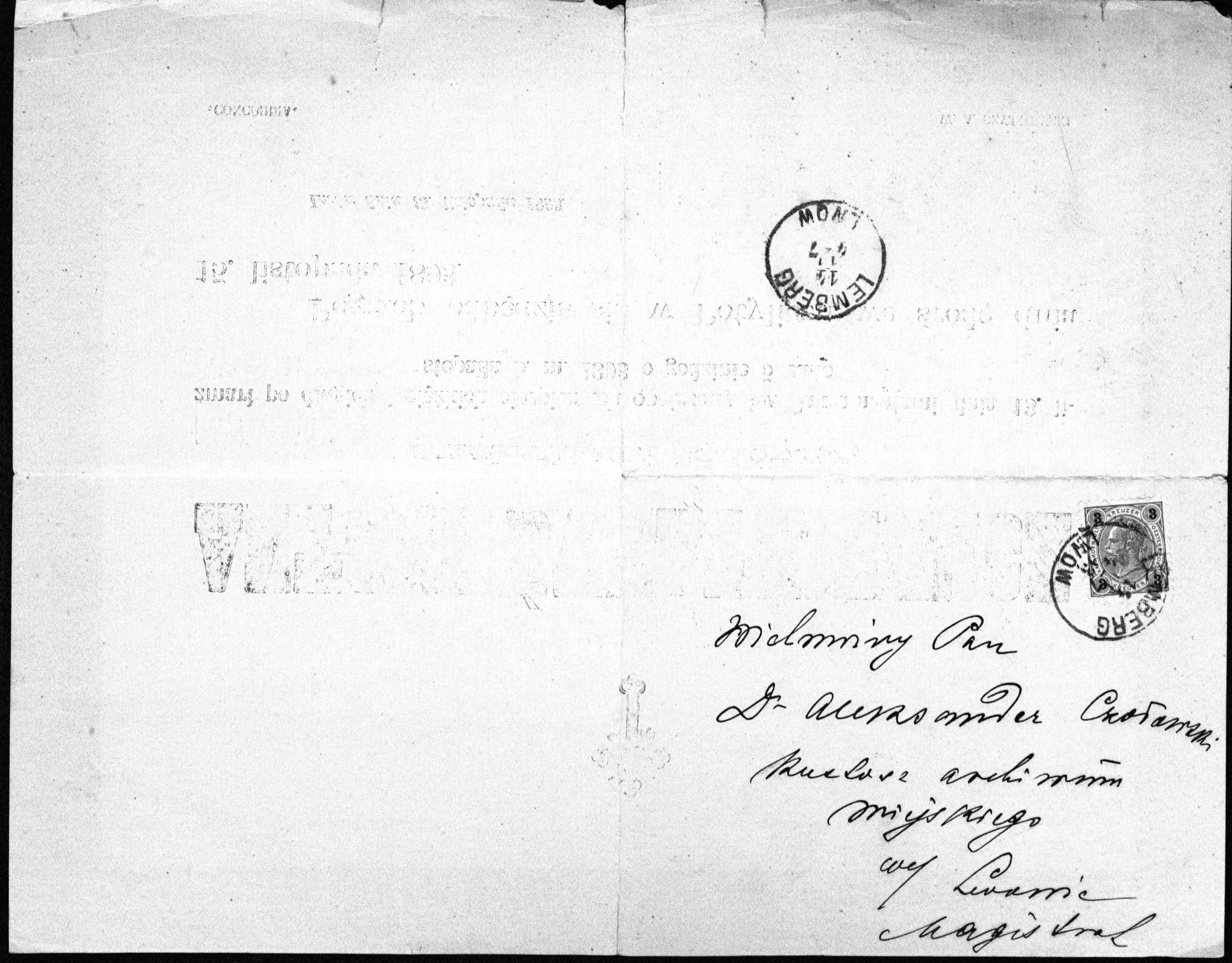

LEMBERG
14
4/7
LWÓW

LEMBERG
LWÓW

Wielmożny Pan
Dr Aleksander Czołowski
Kustosz archiwum
miejskiego
we Lwowie
Magistrat

Stetkiewicz

Jarosław dnia 11/2 1893

Wielmożny Panie!

Przepraszam najserdeczniej, iż ośmielam się przypomnieć łaskawej pamięci równocześnie, iż udaję się do Pana z małą prozbą.

Otóż proszę Pana o łaskawe względy w następującej kolizyi:

Niewiadomym jakimś sposobem straciłem moje świadectwa z gymnazyum; czy nie byłby Pan tak łaskaw udać się do narodowego domu i wystarać mi się tam o odpis moich świadect. z roku, 1880, 81, 82. których teraz bardzo potrzebuję - jako załączników do podania, które wystosowałem za pomocą przełożonych do Corps Commando - o przyjęcie do szkoły na Proviant Officera.

/.

Spodziewam się, iż Pan będzie tak łaskaw i méj prozbie nie odmówi, - przypominając sobie nieraz tak wesołe chwile spędzone w Jarosławiu. ~

Już naprzód niewymownie dziękuję za trudy oraz upraszam o łaskawą odpowiedź.

Co się tyczy wydatków stempli etc. etc. w téj sprawie nie omieszkam Panu - zaraz po uwiadomieniu - odesłać. -

Jeszcze raz błagam Pana - nie odmów mi swéj łaski i dobrotliwości. -

Z głębokim szacunkiem
mam zaszczyt kreślić się

Michał Steckiewicz
Reitende Batterie No 2
Rechnungs-Unteroffiz I. Cl.

Szematyzmy królestw Galicyi i Lodom.

rok 1800. Bibl. Ossolin. N:15081.
" 1801. " " "
" 1802. " " "
" 1803. " " (Archiw. m. L.)
" 1804.
" 1805. Bibl. Ossolin N:15081. (Archiw. m. L.)
" 1806. " " " (Rojek)
" 1807. (Archiw. m. L.)
" 1808. Bibl. Ossol. N:15081. (Archiw. m. L.)
" 1809. " " " (Wydz. kraj. Archiw.)
" 1810.
" 1811.
" 1812.
" 1813. Wydział kraj. Archiw.
" 1814. Bibl. Ossol. N:15081. (Archiw. m. L.)
" 1815.
" 1816. Archiw. m. L.
" 1817. Bibl. Ossol. N:15081.
" 1818. Wydział kraj. Archiw.
" 1819. " " "
" 1820. " " (Archiw. m. L.)
" 1821. " " (Archiw. m. L.)

1822. Wydział kraj. Archiwum (Archiw. m. L.)
1823. " " "
1824. " " " (Archiw. m. L.)
1825. " " "
1826. " " " (Archiw. m. L.)
1827. " " " (Archiw. m. L.)
1828. " " "
1829. " " "
1830. " " " (Archiw. m. L.)
1831. " " "
1832. Bibl. Ossol. N:15081.
1833. (Archiw. m. L.)
1834. Bibl. Ossol. N:15081.
1835. " " "
1836. " " "
1837. " " " (Archiw. m. L.)
1838. " " "
1839. " " "
1840. " " " (Wydz. kraj. Archiw.)
1841. (Archiw. m. L.)
1842. Bibl. Ossol. N:15081.
1843. " " "

1844. (Śniadowski)
1845.
1846.
1847.
1848. Sąd kraj. Rejestr. spadkowa
1849. " " " " (Śniad.)
1850.
1851.
1852. (Śniadowski)
1853.
1854.
1855.
1856.
1857.
1858.
1859.
1860.
1861. Bibl. Ossol. Nr 50347.
1862. " " " (Śniadow.)
1863. " " "
1864. " " "
1865. " " "
1866. " " "
1867.

1868. Bibl. Ossol. Nr 50347
1869. " " "
1870.
1871.
1872.
1873.
1874.
1875.
1876.
1877.
1878.
1879.
1880. (Śniadowski)
1881.
1882.
1883.
1884.
1885.
1886.
1887. Expedytura Magistratu
1888.
1889.
1890. Expedytura Magistratu
1891. " "

rok 1892 Expedycya magistratu.

1893 " "

1894 " "

1895 " "

roh 1772.
1773.
1774.
1775.
1776.
1777.
1778.
1779.
1780.
1781.
1782.
1783.
1784.
1785.
1786.
1787.
1788.
1789.
1790.
1791.
1792.
1793.
1794.
1795.
1796.
1797.
1798.
1799.

Ignaz Basil z N. Tustanowski in Uniatycze samborer Kreise geboren k.k. Kriminalrath † 1/6 1855 in Rzeszow

Żona Josepha geborene Schilling

Proximi: 1) Michael T. doktor der Rechte lemberger advokat – bruder

2) Johann T. Bruder dessen Kinder

1) Basil (Anton) T.

2) Gregor T.

3) Sophie T. in Bilina

4) Anna

2) Gregor Kwiryn z N. Tustanowski Bruder dessen Kinder:

1) Adam T.

2) Marie

3) Justina

4) Eduard

4) Alexander T. Bruder

5) Joseph T. Bruder

IV 1/1855.

Ferdinandus Sroczyński notarie nobilis † 13/2 mortuus est crudeli trucidio per alienos subditos in bono Oleśno 20/2 1846. Żona: Cornelia de Rybczyńskie.

Dzieci: 1) Michael

2) Ewa de Sr. Jordanowa

3) Marianus

4) Bogumilus

Proximi: Angela de Sr. Woronicz soror germ. in Wola Zelechowska

pup: 1879

Michael Sroczyński nobilis † 5/3 1806 in Żytomirz in Krasno Rossia. Żona: Eva de Głębockie

Dzieci: 1) Josepha de Sr. Bukowska

2) Aniela Sroczyńska

3) Ferdinandus Sr.

4) Franciscus Sr.

5) Ludovica Sr.

Proximi: Nicolaus Sroczyński Monachus ordinis S. Francisci strictissimae observantiae in Borussia – frater germ.

pup: 852 (czyste arkusz stempl.)

Vincentius Sroczyński
nobilis † 14/11 1829
in Kłyć. Żona: Angela
de Płoczyńskie.
Dzieci: 1) Joannes
2). Ludovica
pup: 1444

Antonius de Nowina
Sroczyński annor. 57
† 10/12 1831 in Lusina
Żona: Angela
Dzieci: 1) Theofila
2). Vincentius
3). Eduardus Nico-
laus bin
pup: 1512

Skarszewski h. Leszczyc

Jędrzej z Karszewa Leszczyc
Skarszewski
Zofia Szczodrowska

Krzysztof Skarszewski
Ludwika Łaszczyńska

Franciszek Skarszewski
Anna Boratyńska

Kajetan Skarszewski
pisarz grodz. lubel. kawaler
orderu Sgo Stanisława
Helena Treter

1) Ludwina za Kazimierzem Janiszewskim Cześn. Sanoc.
2). Józef rotmistrz z Małgorzatą Wąsowiczówną
3). Juljanna za Bartłomiejem Małowiejskim komor. Sandomir.
4). Benedykt
5). Tekla za Kajetanem Janiszewskim adwokatem
6). Jan Kanty z Moniką Jezierską
1: Treteriana. Wiadomości history-

omn. Skład I p. 496. w Archiwum
Tretsrów :/

133

Hotel Müller

Stefanowicz

1787. Dom: 41. p. 15. n. 20. h. Contr: n: 24/72. p. 332/109.

Sędzia Kambialnych Sądów

Josephus et Sophia de Jaśkiewicze Stefanowicze haeredes in Hołubie et Biaseczna

1800. n. p. 251. n. 24. h. Idem Cges eadem bona socero suo Francisco Jezewski et filiae suae Euphrosinae de Stefanowicze Jezewska donat.

D 41. p. 162. n. 25. on.

D 125. p. 166. n. 40. on. Contr: n: 93. p. 11. Józef Stefanowicz sprzedaje kamienicę żonina

1789. D: 64. p. 416. n. 15. ha. Josephus Stefanowicz haeres in Hrebenne

obligatorius possessor in Bosadowa

1884. D: 234. p. 441. n. 77. on. Dr. Stefan Stefanowicz cum sa 5750 fl. V. Austr: super Ladzkie et Dobrowniki

1827. D 148. p. 57. n. 38. on. Samuel Stefanowicz Canonicus Leopoliensis cum sa 300 fl cum usuris per 5/00 a die 5ta Aprilis 1822 pendendis super Czyszki

1826. Instr: 251. p. 9. n. 1. on. Instr: 270. p. 296.
Rudus Petrus Stefanowicz et Anastasia de Gilczyńskie Cges cum sa 86 fl

Rel: ant: 12. p. 323. n. 2. on. Instr: 288. p. 29 & 30.

Kajetan Michał Stefanowicz
chrzcz. 31/8 1807 w Śniatynie.
rit. arm.

Józef Michał Stefanowicz chrzcz.
18/11 1753 w Horodence rit. arm.

Józef Michał Stefanowicz
zaślubił 7/1 1795 w Horodence
Rozalię Bogdanowicz (rit. arm.)

135

Georgius Stetkiewicz
subdiaconus Smolenscensis

Josephus

Simeon

Anna

Barbara

Mathias
n. 1793 in
Kobaki

Carl

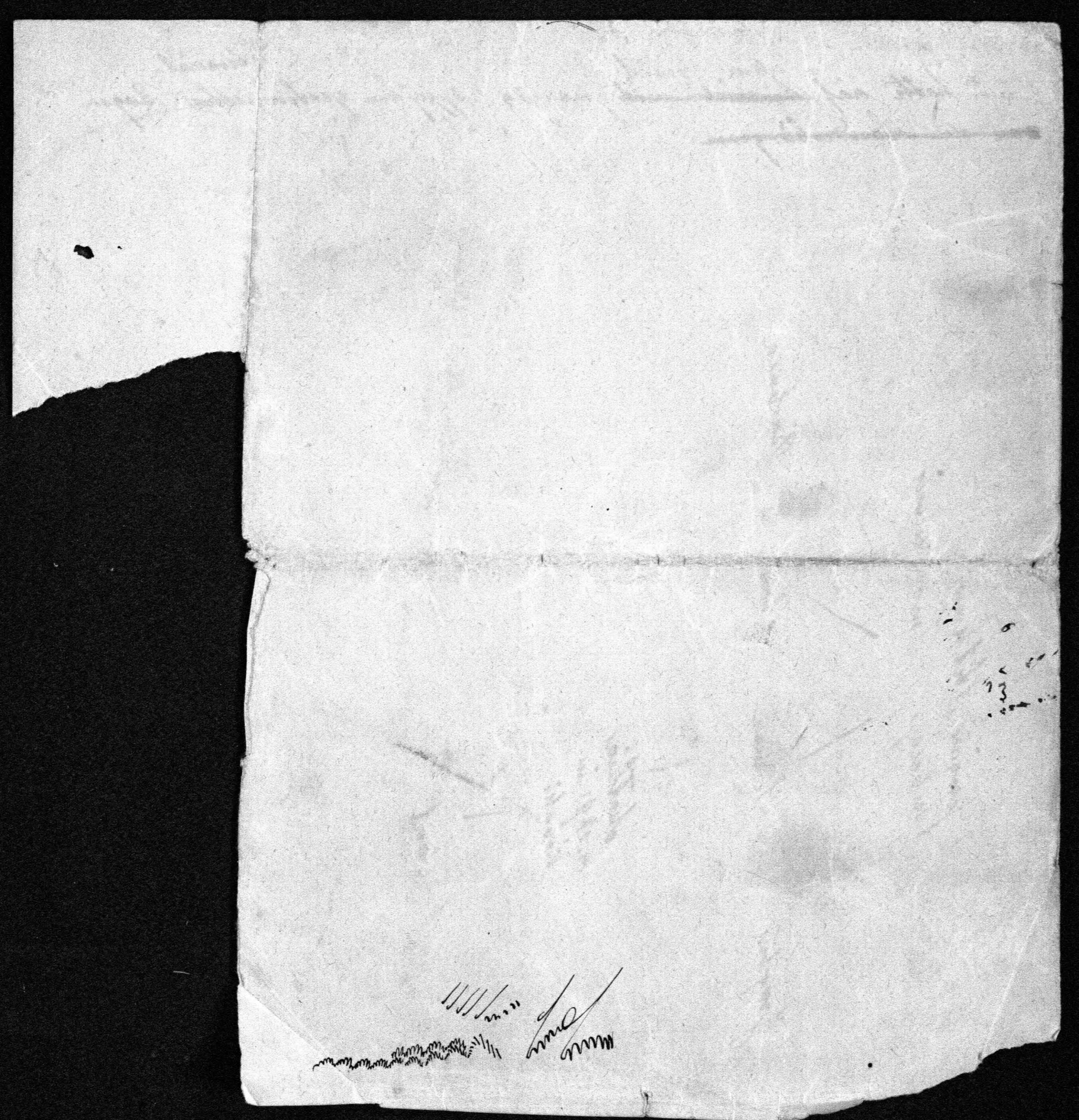

w Gozdzichowie y 11 marca Roku 1768

Wielmozna Mcia Dobrodzieko. 136

emisię Ubliza tego szczęscia Osobiscie odwieść Kupno Frankforckie mnie w Komisie dane, dla Okolicznosci zem zapadł na Nogę wczem się spieszyc muszę do Domu, ile gdy y Trakt moy nie na Szczepowice, dla wielkich Oceanow ktore tu zlały w Okolicy przypada, przepraszam WWMcią Panią Dobrodzieką. Lecz na Satysfakcyą Roskazow Jey, a na powinne Zadosyc Uczynienie moie Ausztuk z Kupionemi Rzeczami odsyłam. z tych zas y z Jnnych ktore ieszcze miał Fabis w Frankforcie Kupie Rzeczy, Zu-

pełny Onże odda Rachunek. Teraz zas oddawszy Dy
powinnosci moich z Należytem zostaię Respektem

WMWMciPani Dobrodzie
Nayniższy Sługa
Ludwik Drz: Skorzec

WJgMci Stryiaszka
Dobrodzieia Noszki
ściskam
WJgMciPannie Podkomo
rzące Dobrodzice moię
Uniżonosć zasyłam

WJchMciPanstwo Pułkownikostwo Oboygu WWMciPan
Dobrodzieystwu y WJgMciPannie Podkomorzące Dobrz. sw
Submissyą wyznaią

F. STEHR
DENTAL DEPOT
TRIEST

Triest, 6. 8. 1890.

Wielmożny Pan Dr. Stefan Fedak
Adwokat, w Lwowie

W powiadaniu łaskawego pisma z 3go b. m. nie mogę niestety służyć Wmu Panu dokładniejszemi datami jak spisanemi w mem ostatniem liście.

Zdaje mi się tylko, że jeżeli egzystuje jakiś tytuł do szlachectwa, to zapewne będzie ono austryjackie, a nie z królestwa Polskiego.

W Galicyi mam krewnych, lecz zaledwo ich znam, i nigdy prawie z niemi nie korespondowałem. Jeżeli od znajomych tamże otrzymam adresy jakie mych krewnych, natenczas udam się do nich, i jeżeli się czegoś dowiem, w tej chwili Wmu Panu dla ułatwienia poszukiwań nadeszlę.

Teraz starać się będę wszystko cokolwiek mi w pamięci pozostaje, i za pomocą starego papieru który właśnie nadybałem, Wmu Panu, co do mych przodków przedłożyć.

Ojciec mój urodził się w Gali-

/.

cyj, był oficerem, później urzędnikiem.

Ojciec mego Ojca, czyli mój dziadek, był c. k. Kapitanem przy General Commando w Lwowie, nazywał się Franciszek Stehr. Umarł podobno w roku 1820, mniej więcej.

Matka mego Ojca, czyli moja Babka, była z domu Baronesa Kotschwara Jagnieszka. Przy pójściu za mąż, kaucyja była złożoną w kwocie 8000 Guldenów Wiener Währung, i intabulowana na posiadłości Oleśno koło Tarnowa.

Moja matka była z domu Jeleńska Alexandra, z Gurowy czy z Gródka koło N. Sącza.

Matka mojej matki, czyli moja babka, była z domu Stańska.

Tyle mi jest wiadomem, i jeżeli dowiem się coś więcej, jeżeli tylko będę mógł, jak najprędzej Wgo Pana zawiadomię.

Z prawdziwem szacunkiem
uniżony
J. Stehr

F. STEHR
DENTAL DEPOT
TRIEST

Triest, 16. 7 1890.

Wielmożny Pan Dr. J. Fedak,
Adwokat, w Lwowie.

Sądzę Wgo Pana w posiadaniu wszelkich papierów, jakie posłałem Mu, w mej sprawie przeciw P. Jul. Schneider Dentyście, tamże.

Dzisiaj udaję się do Wgo Pana z nową prośbą, jak następuje:

Mój Brat, Stanisław Stehr, który od lat 10 w Rosyi, Verwalterem fabrycznem w Gatczynie przy Petersburgu, (:ożenił się tamże i ma kilkoro dzieci:).

Z powodu stosunków politycznych (:jesteśmy obydwa z Galicyi:) łatwo wypaść może, że będzie zmuszonem przyjąć poddaństwo rosyjskie, tak dla względów familijnych, jakoteż aby nie stracić dobrego miejsca.

Chcąc otrzymać poddaństwo tamtejsze, potrzeba oświadczyć do jakiej kategoryi chce należeć. Czy do Urzędników, Oficerów Szlachty, kupców, lub chłopów.

Do pierwszych dwóch kategoryj należeć w żaden sposób nie może. /.

/ Do kategoryj kupców – kosztuje zapis bardzo wiele, nie niosąc prawie żadnych korzyści.

Do kategoryj Chłopów, przystąpić nie chciałby ze względów familijnych i swego stanowiska.

Pozostaje mu kategoryje Szlachty, do której zapis nie prawie nie kosztuje, jednak musi dowieść dokładnie, że pochodzi z familij szlacheckiej.

Obydwa ale nie wiemy czy do szlachty należymy, – jako drobne dzieci słyszeliśmy tylko od ojca naszego ś.p. że tak jest, ale nigdy zresztą o to nie turbowaliśmy się by najmniej.

Ojciec nasz, Franciszek Stehr, był oficerem przy 20 Pułku piechoty, i podobno w 1848 roku kwitował. Oficerem został, wystąpiwszy ze szkoły kadeckiej, którą odwiedzał i skończył, gdyż był także Synem Oficera. Podobno w owych czasach tylko Szlachcic mógł oficerem zostać?

Dokładniejszych dat niestety podać nie mogę, gdyż rodzice nasi wcześnie pomarli i obydwa naturalnie w wieku po 10, 11 lat dom nasz opuściliśmy.

Proszę zatem W.go Pana o Jego radę lub pomoc w tej mierze. Zapewnie we /.

Dostojny Panie!

Pół wieku minęło od czasu, gdy po długiem i ciężkiem więzieniu, stawiony przed sędziami, usłyszałeś ~~ich~~ wyrok skazujący Cię na śmierć, za to jedynie, żeś więcej, niż inni ukochał Ojczyznę, że na oltarzu jej przysłości złożyłeś wszystko, co człowiekowi najdroższem jest na ziemi. Opatrzność atoli przekreśliła wyrok ludzi i przeznaczyła Cię na jednego z wodzów, który naród swój miał prowadzić po ciężkiej i ciernistej drodze jego wiekowej. ~~Zawsze~~ Wszystko dla dobra Ojczyzny, ~~zawsze~~ wszystko dla dobra Narodu - ~~nigdy~~ nic dla siebie - oto hasło, któremu pozostałeś wierny i szedłeś na czele ludu swego, dzieląc z nim bole i nadzieje; to też ~~dzieje~~ twojego życia ~~stanowią~~ jest ciągiem historya ~~dziejów~~ czynów na jego kraju. Powołany głosem wyrobionych obywateli stanąłeś w wielkiej dobie roku 1848 na czele Sejmu rakuskiego - a stanąłeś nieulękniony wśród krwawych burz. Nie ugiąłeś się wobec nich, ani uległeś pokusom, którymi Cię zewsząd otaczano. Dumnie podniosłeś czysty sztandar wolności, dzierżąc go do ostatniej chwili i uosabiając w sobie ideę Polski porozbiorowej. ~~Poświęciłeś Jej życie, bo nie tylko swój los, świat cały patrzał na Ciebie z podziwem. Kiedy zaś złote słowa wolności wieszczów nadziei przycichły, Ty w ciężkiej dobie reakcyi~~ nie opuściłeś rąk, ale z tą samą energią, siłą i wytrwałością bronileś sprawy czystej, jako sprawy wolności, postępu i moralnego odrodzenia kraju. Czy to w Parlamencie wiedeńskim, czy w Sejmie, czy w Radzie naszego miasta - wszędzie dawałeś wyraz swym ~~wierzeniom~~ zapatrywaniom, wszędzie wywoływałeś dla nich uznanie i poszanowanie. ~~Toteż~~ Toteż ludy całej monarchii austryackiej złożyły w Tobie tak najwyższą godność - godność Prezydenta parlamentu. ~~Tam~~ Na tem trudnem stanowisku zjednałeś sobie powszechną miłość, bo nawet wrogowie naszego Narodu miłowali Cię szczerze i szanowali ten parlament, którym prezydowałeś Franciszek Smolka. Miłość ta zrodziła się, gdy niestrudzone ~~pod~~ robocze myśl uczyniła ośrodkiem ~~niejednej~~ jasnej pracy swego zasłużonego życia, pracy, która przyniosła zarazem swoje, choć niewypowiedziane owoce ~~przed~~ lat przeszło sześćdziesięciu - myśl ta zrodziła się w czasach

Franciszek w pracy dobie

Głos Francuza

rozdziem

w miljonach. Z tą myślą i ze szczerem uczuciem, reprezentowani przez wszystkie Korporacye rękodzielnicze i Towarzystwo strzeleckie, stajemy przed Tobą Dostojny Panie, aby imieniem ~~całego~~ Mieszczaństwa naszego grodu złożyć Ci hołd głęboki za pracę przeszło sześciu dziesiątek lat na niwie ojczystej. Wiemy, że skromność Twoja nie pożąda głośnego uznania, lecz serca nasze w pierwszym rzędzie, przed wszystkimi innymi, czują tego potrzebę. Tyś bowiem chlubą naszego miasta. W murach jego wychowałeś się. Tutaj wśród rzeszy maluczkich, lecz najbliższych sercu Twemu, rozpocząłeś Twą działalność, budząc ich do życia politycznego. ~~Dziś z dumą~~ Z dumą też przyznajemy dziś ~~szczycimy się~~ żeś Ty wlał w nas świadomość własnej siły, wzniecił zapał dla sprawy narodowej, Tobie zawdzięczamy w znacznej mierze ~~bo~~ że i my nazywamy się synami Ojczyzny, ~~zawdzięczamy to w znacznej mierze~~ Tobie, który dwu pokoleniom przyświecałeś najpiękniejszemi cnotami obywatela-patryoty, a dziś choć pochylony wiekiem raczyłeś przyjąć nadal mandat poselski naszego grodu, wierny zasadzie usque ad finem. W formie więc, w jakiej dawniej składaliśmy hołd tylko naszym ~~królom~~ władcom, ~~dziś gdy ich nie mamy~~, składamy go dziś Tobie, jako przodowniczkowi w tym cichym a wytrwałym boju o sprawę ~~wolności ludów a w szczególności swego~~ Narodu, ~~Myśl Twoja poczęła wytrwałość stworzyła w naszem mieście~~ Kopiec Unii lubelskiej, mający nam przypominać jedną z najpiękniejszych kart naszej ~~historyi~~ wielkiej przeszłości. ~~Wierni tej myśli – pójdziemy drogą przez Ciebie wskazaną, a prowadzącą jedynie do odrodzenia Ojczyzny – drogą prawdziwej wolności~~. Składając Ci to zapewnienie z wyrazem hołdu, który ~~równocześnie~~ zapisujemy ~~tu~~ w księgi wszystkich Korporacyj ku wiecznej pamięci – błagamy równocześnie Najwyższego, ażeby otoczył Cię błogosławieństwem i długie, długie lata zachował jeszcze dla szczęścia i chwały Narodu. Cześć Ci Dostojny Panie! Cześć i Miłość! –

We Lwowie 5 listopada 1895

rondem

po którym oby najrychlej zaświtała jutrzenka swobody. Drogą przez Cię wskazaną, a prowadzącą jedynie do tego celu – pójdziemy, wierni Twej myśli, która stworzyła w mieście naszem

słowo

We Lwowie 5 listopada MDCCCXCV.

138

Smolka

Die 15 Mensis Augusti Anni 1789ni Pllis Ludovica Szpinerova Religionis Catholicæ, Annorum 49, in Volica et Komarov advitalitia Domina Pllis Caroli Szpiner Succamerarii S.o R.æ Majestatis R. Poloniæ Consors ex Morbo Cancri Zutkieviæ obiit, hic vero Sokalii Sepulta est. Quod Testimonium Sepulturæ ad requisitionem Pllis Ignatii Kamieniecki S.æ R.æ Majestatis Regni Poloniæ Succamerarii dictæ Pllis Ludovicæ Filiæ pariter vita functæ Consortis, ex Libris Metrices Mortuorum Parochiæ ritus latini Sokaliensis depromptum extradidi, sigilloque proprio munivi. Datt in Sokal die 20 Februarii A.o 1790mo

Paulus Kadłubiski Parochus Sokal:

mpp

Szkoły

V. Wykaz stanu szkół ludowych publicznych pod względem kwalifikacyi nauczycieli, ich charakteru służbowego i wysłużonych lat, tudzież pod względem nadzoru nad szkołami ludowémi.

Liczba porządkowa.	Okręg szkolny	Kwalifikacya na szkoły								Charakter służbowy			Wysłużyli lat:							Siły nauczycielskie pomocnicze		Płace nauczycieli, stałe wraz z dodatkami kwinkwennialnemi			Kwatera jednego dziecka kwotowana równie		Posady nauczycieli stałe			Wrzutacze szkolne		Liczba spraw, które wpłynęły do rad szkolnych okręgowych wpłyn.	Z tych załatwili:			
		uzdolnione		pospolite (nowsza)		pospolite (dawniejsze)		egzamin dopuszczający		żadna												ogółem							c. k. Inspektorowie okręgowi					
		nauczyciele	nauczycielki	nauczyciele	nauczycielki	nauczyciele	nauczycielki	nauczyciele	nauczycielki	nauczyciele	nauczycielki	Nauczyciele stanowi	Nauczycielki mianowane	Nauczyciele tymczasowi lub bez tytułu	5	10	15	20	25	30	35	40	świeckie	żydowskie	wraz z dodatkami	złr.	cnt.	złr.	cnt.	zajęte	opróżnione	razem	c. k. Inspektorowie okręgowi	liczba tych, które	liczba ich				
1.	Kraków okręg.	.	1	27	16	51	1	8	.	3	.	57	3	47	15	5	17	7	6	1	.	.	.	16	34.445	321	91	3	12	107	7	114	-	79	71	3.505	34	1.196	2.275	.
2.	Kraków miasto.	4	19	9	17	23	7	1	.	.	.	37	8	35	6	10	5	5	4	1	2	.	1	4	46.330	579	12	11	61	80	.	80	2	44	40	790	286	12	466	26
3.	Wadowice.	12	1	36	16	48	8	15	1	13	5	69	2	84	19	18	18	11	5	7	5	2	.	9	56.760	366	19	4	5	155	5	160	.	62	62	2.468	395	19	2.054	.
4.	Myślenice.	1	.	13	2	24	3	2	.	11	1	21	1	35	4	3	3	2	1	3	1	.	.	.	17.366	304	66	3	9	57	8	65	.	78	47	1.811	.	6	1.588	217
5.	Nowy Sącz.	8	.	9	6	25	3	4	.	39	1	38	10	47	4	10	11	2	3	3	.	2	.	.	25.271	266	1	3	68	95	2	97	10	54	48	2.353	41	.	2.223	89
6.	Gorlice.	2	.	9	6	21	4	1	1	18	-	20	.	42	7	5	3	1	1	2	.	.	.	.	17.845	287	74	3	36	62	6	68	.	57	48	861	54	.	420	387
7.	Bochnia.	10	2	35	20	27	5	2	.	19	4	47	54	23	16	11	8	7	.	2	.	1	.	.	45.625	367	94	5	21	124	3	127	.	70	58	2.383	557	380	1.166	280
8.	Tarnów.	6	6	30	10	41	9	3	1	11	.	56	23	38	16	12	17	7	4	5	.	.	.	.	43.552	372	24	4	86	117	12	129	4	35	26	.	.	.	.	.
9.	Pilzno.	1	1	17	2	15	1	1	.	4	.	16	6	20	7	11	7	2	2	.	.	.	.	2	12.335	293	69	3	32	42	4	46	-	30	28	1.285	186	168	813	118
10.	Jasło.	4	.	29	5	25	3	1	2	4	2	55	6	17	15	10	11	4	3	3	1	.	1	.	28.033	359	39	4	-	78	9	87	.	66	52	1.292	.	.	1.376	16
11.	Mielec.	.	.	12	1	28	1	2	.	1	1	19	2	25	8	4	7	5	2	2	.	.	1	.	15.012	326	35	3	65	46	12	58	6	36	34	1.163	63	5	984	111
12.	Ropczyce.	.	.	13	2	13	.	1	.	6	2	15	7	15	9	6	5	1	1	.	1	-	.	.	12.695	343	10	3	44	37	7	44	4	24	24	888	441	137	210	100
13.	Rzeszów.	1	5	33	14	38	4	4	.	28	4	38	2	84	18	15	13	3	2	1	.	2	.	.	39.868	321	51	3	33	124	4	128	9	98	85	1.457	488	.	966	3
14.	Sanok.	.	1	32	10	28	1	1	.	31	.	31	41	32	8	6	7	5	2	.	.	1	.	.	27.989	269	12	3	58	104	17	121	.	72	60	1.225	544	37	579	65
15.	Przemyśl.	8	.	20	2	28	3	2	.	20	2	49	8	28	12	10	3	1	.	2	1	1	.	.	29.960	352	47	5	31	85	2	87	4	92	69	1.653	131	.	1522	.
16.	Jarosław.	3	3	24	10	46	6	.	.	26	7	80	22	33	25	21	12	3	1	2	1	.	.	20	43.335	321	.	4	65	135	3	138	3	138	110	1.934	.	.	1917	17
17.	Mościska.	2	1	17	5	25	3	1	1	22	.	18	1	58	16	16	4	2	.	.	.	.	.	.	23.832	309	51	5	3	77	4	81	3	75	70	1.243	225	.	949	69
18.	Sambor.	4	6	23	3	19	6	.	.	13	.	31	2	41	14	8	9	4	2	2	.	.	.	.	26.047	351	98	5	53	74	16	90	.	105	65	1.482	58	1	1.423	.
19.	Drohobycz.	1	.	17	5	22	3	.	.	17	2	39	9	19	10	13	8	3	2	2	1	.	.	.	21.546	321	58	5	20	67	6	73	.	51	51	1.056	337	23	420	76
20.	Stryj.	1	1	32	5	32	7	1	.	60	3	50	28	64	7	18	9	3	4	.	.	1	.	.	36.331	255	84	4	59	142	8	150	.	134	123	~~1.869~~ 2.687	~~36~~ 81	.	~~1.802~~ 2607	29
21.	Kałusz.	.	2	22	8	27	1	1	.	52	1	35	.	79	6	9	20	10	1	1	1	1	.	.	26.217	229	97	4	23	114	11	125	.	121	97	1.388	279	.	1.028	81
22.	Gródek.	4	1	15	3	19	2	.	.	29	.	17	2	54	2	8	3	1	1	2	.	1	.	.	21.644	296	49	6	96	73	3	76	14	85	59	815	.	30	783	2
23.	Lwów okręg.	1	.	30	5	53	.	7	.	37	.	42	6	85	14	17	17	10	3	3	2	.	.	16	33.649	253	.	4	66	133	1	134	.	112	97	2.637	944	5	1.637	51
24.	Lwów miasto.	5	21	10	29	32	13	1	1	.	.	48	25	39	32	16	7	7	2	3	.	1	.	.	60.530	540	44	16	75	112	.	112	.	33	23	708	433	.	161	114
25.	Sokal.	4	.	32	6	37	1	1	.	93	4	37	2	139	10	17	5	2	1	.	1	.	.	.	42.179	236	96	3	82	178	10	188	.	187	158	2.498	51	11	2.345	91
26.	Żółkiew.	1	.	17	5	26	.	.	1	44	7	24	4	73	2	8	6	2	.	.	.	.	.	.	24.453	242	11	4	8	101	7	108	-	118	87	1.928	6	.	1.902	20
27.	Złoczów.	2	1	56	10	69	6	4	.	64	4	101	47	68	44	47	19	2	.	1	.	.	.	.	59.751	276	62	4	68	216	6	222	-	164	164	~~3.044~~ 3.408	.	240	~~3.043~~ 2.912	256
28.	Brzeżany.	3	.	9	6	25	1	.	.	20	.	24	8	32	12	15	8	3	3	1	.	2	.	.	20.079	313	73	5	17	64	2	66	8	106	52	1.691	1.039	.	652	.
29.	Rohatyn.	.	2	20	5	34	.	10	.	40	2	25	.	88	4	4	6	4	3	.	.	.	.	.	28.459	251	85	5	52	113	14	127	9	145	109	2.562	303	.	1.259	.
30.	Tarnopol.	2	4	48	4	67	5	5	.	18	3	101	31	24	17	18	14	16	22	6	1	1	.	14	54.034	346	38	5	3	156	1	157	.	84	84	1.957	1.143	.	655	159
31.	Husiatyn.	.	.	8	4	48	2	10	.	23	4	55	16	28	3	18	22	3	2	3	2	1	.	.	31.704	320	24	4	65	99	.	99	-	137	77	1.387	50	10	1.221	106
32.	Zaleszczyki.	1	.	11	1	28	3	.	.	13	1	34	10	14	3	9	6	3	1	1	.	.	.	.	18.277	315	12	6	85	58	6	64	-	63	48	1.005	535	.	420	50
33.	Czortków.	.	1	6	4	41	.	.	.	23	1	38	17	21	3	2	6	.	.	.	.	1	.	.	21.763	286	35	5	33	76	3	79	-	73	64	1.606	700	.	860	46
34.	Śniatyn.	5	.	26	6	23	4	.	.	16	.	48	15	17	13	9	9	9	.	3	2	.	.	.	26.909	336	36	6	11	80	9	89	7	72	67	1.704	.	.	1.689	15
35.	Kołomyja.	1	1	21	7	35	2	3	.	13	1	39	2	43	19	10	17	4	2	.	.	.	.	.	29.206	347	69	6	92	84	5	89	14	68	54	1.625	1.302	.	316	7
36.	Nadwórna.	.	.	13	2	13	.	.	.	21	1	14	1	35	4	8	4	3	1	.	1	.	.	.	11.892	237	84	5	32	50	13	63	10	71	51	542	51	.	462	29
37.	Stanisławów.	6	9	22	9	24	3	4	.	21	.	33	1	64	5	6	15	3	.	3	.	.	.	.	31.036	316	69	6	23	98	12	110	.	68	61	928	87	.	681	160
	Ogółem.	103	89	813	271	1.180	120	99	8	867	63	1.501	422	1.690	429	433	361	160	87	62	23	18	3	81	1,145.959	317	17	4	84	3.613	238	3.851	110	3.098	2.513	~~57.842~~ 59.025	~~11.001~~ 11.014	~~2.040~~ 2.280	~~42.267~~ 42.941	~~2.934~~ 2790

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1
62-002 Suchy Las
www.digital-center.pl
biuro@digital-center.pl
tel./fax (0-61) 665 82 72
tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.
Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.